

Giới thiệu Nữ Vương Khác Người

Đọc truyện Nữ Vương Khác Người của tác giả trẻ KhuynhPhong Phủ Trúc với thể loại võng du hay, truyện kể về Đê Điều Đích Vồng Hồng: AVân, hai thằng nhóc đá ngươi kia, ngươi chuẩn bị báo thù sao? Nhất Dao Độc Bá: Báo thù? Trông ta giống loại người ngôn tình sắc có thù tất báo sao? Đê Điều Đích Vồng Hồng: Giống! Nhất Dao Độc Bá: sau mọi truyện hot xảy ra, ta không báo thù, ta chỉ — giết cả nhà hần! Diệt toàn bang hần! Cướp liên minh của hần! Nghịch ta thì chết! Tổ Vô Tâm: Ngươi cần, ta chạy...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tuy Mạnh Tất Tru (Tuy Mạnh Tất Diệt)

Phía sau tòa ki lâu phía tây bắc của Không Tang chủ thành là bờ biển đối diện với Nhân Duyên đảo. Trước kia trong Không Tang thành luôn người đến người đi như mắc cửi, nhưng hôm nay, trừ các tiểu hạo đang mở quán ra, trong Không Tang thành tiêu điều đến trầm lặng.

Phía sau ki lâu là một người chơi Long Cức đang đứng, trên đỉnh đầu sáng lóe bốn chữ “Nhất Dao Độc Bá”, đây là lần thứ hai Từ Văn đòi tài khoản sau khi bị giành chồng.

Cô để nhân vật đứng ở đây, nhìn về phía Nhân Duyên đảo phía tây bắc Không Tang thành náo nhiệt một cách bất thường, bởi vì hôm nay là ngày lành, hai đại liên minh bang hội, bang chủ Tướng Hành Thiên Hạ – Yến Cung Việt Giáp cùng hộ pháp của Chung Cực chiến minh – Mộc Phong Nhập Y đồng thời tổ chức hôn lễ trên Nhân Duyên đảo. Thật đúng là khéo, hai người này chính là hai chồng trước của Từ Văn.

Không có người biết người xếp hạng đệ nhất của chức nghiệp Thái Ương trong Tướng Hành Thiên Hạ – Tang Du Vị Văn lại chuyển sang chức nghiệp Họa Bình đi Chung Cực chiến minh ở phe đối lập, cũng không có người biết Lộ Thủy Hàn Thiên một tháng trước còn ở trong Chung Cực chiến minh hôm nay lại đứng ở chỗ này, biến thành một Long Cức – Nhất Dao Độc Bá.

À không, biết chân tướng chỉ có một người.

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Vồng Hồng: A Văn ngươi có khỏe không?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Hồng, về sau gọi ta Nhất Dao, đừng gọi ta A Văn!

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Vồng Hồng: Máy việc như gọi một đại lão gia là Tiểu Hồng chỉ có mình ngươi làm được, ta và ngươi không giống nhau!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cho nên? Ngươi định không gọi ta Nhất Dao, về sau gọi ta Bá Bá?

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Vồng Hồng: Nam nhân bà*, ngươi nhìn xem trên ngàn dặm truyền âm thật là náo nhiệt, hai chồng trước nha, quá có duyên chứ? (*chỉ những cô gái giống hệt đàn ông)

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta cảm thấy nếu ngươi còn tiếp tục chế nhạo ta, ta rất có khả năng sẽ trực tiếp cho ngươi một đao!

Tài khoản Nhất Dao Độc Bá này Từ Văn vừa mới lấy đến tay, không phải là tài khoản rỗng, khi chủ cũ bán tài khoản trên người nhân vật còn có một bộ tử trang và tử vũ, đối với Từ Văn trước kia được cho là đệ nhất Thái Ương, toàn thân chanh trang chanh vũ mà nói, toàn thân tử trang cũng chẳng khác tài khoản rỗng là bao.

Tiểu Hồng không biết đánh nhau, hần là một thương nhân, có thể trở thành bạn bè với Từ Văn hơn phân nửa là do hồi Từ Văn còn dùng tài khoản Tang Du Vị Văn chức nghiệp Thái Ương muốn đổi gấp thành chanh trang, bỏ số tiền lớn ra đập làm hần buồn bán lời không ít tiền.

Để hồi báo, Tiểu Hồng cũng tìm cho Từ Văn không ít thứ tốt, tỷ như sau đó khi Từ Văn đổi sang Lộ Thủy Hàn Thiên đi Chung Cực chiến minh, tất cả mọi thứ đều do Tiểu Hồng một tay giúp đỡ.

Đứng ở vị trí của Nhất Dao Độc Bá, Từ Văn có thể thấy được dòng người từ đảo đánh cá cùng Không Tang thành đổ về Nhân Duyên đảo, trong Nhân Duyên đảo không thể mở trạng thái tấn công, mà ở đó lúc này hai đại liên minh cùng vô số người chơi cùng bang hội trung lập đang tụ tập lại.

Thật náo nhiệt!

Từ Văn nhìn không được điều khiển nhân vật Nhất Dao Độc Bá đi theo dòng người.

Bên trái Nhân Duyên đảo là nơi tổ chức hôn lễ của Yến Cung Việt Giáp – Long Phượng miếu, mà phía bên phải là hôn lễ của Mộc Phong Nhập Y – Uyên Ương hồ, cô đứng ở ngã ba đường suy ngẫm về một vấn đề khá là quan trọng: cô nên đi xem chồng trước trước hay đi xem chồng trước đây.

Thấy vị trí của Nhất Dao Độc Bá đứng bất động ở Nhân Duyên đảo, Tiểu Hồng nghĩ Từ Văn bắt đầu đa sầu đa cảm, liền hợp thời gửi đi tán gẫu riêng

an ủi.

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Đừng thương tâm, đừng khổ sở, trong trò chơi đều là gạt người!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Con mắt nào của ngươi thấy ta khổ sở?

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Vậy ngươi đứng ở Nhân Duyên đảo để làm chi?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tự hỏi về triết lí nhân sinh.

Cô đứng là đang tự hỏi về triết lí nhân sinh, tỷ như, bây giờ cô nhìn các kiểu lời chúc mừng trên ngàn dặm truyền âm cảm thấy thực chướng mắt, có biện pháp nào khiến đám người tự biên tự diễn kia ngậm miệng lại không.

Chuyện này đối với một người vừa đổi tài khoản có trang bị tương đối bình thường như cô mà nói dường như có chút khó khăn, bất quá cũng không phải là không thể.

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Ngươi định đi báo mối thù bị bỏ rơi của ngươi sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi thấy ta giống loại người có thù tất báo sao?

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Ta thấy ngươi sắc mặt hồng hào, thân mang linh căn, cốt cách kì lạ, biết ngươi nhất định là loại người có thù tất báo! (câu này anh Tiểu Hồng vừa chém theo tiên hiệp vừa chém theo kiếm hiệp =)))

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chuyện báo thù trong con nóng giận không có đầu óc này ta sẽ không làm.

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Cho nên?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta chỉ sẽ – giết cả nhà hần! Diệt toàn bang hần! Cướp liên minh của hần! Nghịch ta thì chết!

Đây mới giống lời mà Từ Văn sẽ nói, giống như năm đó Tang Du Vĩ Văn một bộ Xuân Lô chanh trang tay cầm chanh vũ Lô Đình Chiến Nhận của Tướng Hành Thiên Hạ, tại bản sao nhiều đoàn đội Chúng Thần Chi Diên sau khi đội hữu toàn diệt dùng tư thái vương giả xông lên Tế Thần đài xử lí toàn bộ đối thủ, giúp Tướng Hành Thiên Hạ chiếm được vị trí đầu bảng, giúp toàn bộ liên minh có được một tháng buff máu tối đa.

Chẳng qua sau đó thành Lộ Thủy Hàn Thiên lại đột nhiên sa sút tinh thần, sửa lại tác phong khí phách của Tang Du Vĩ Văn, biến thành cô nữ sinh dịu dàng nhu nhược, có lần làm Tiểu Hồng cảm thấy Từ Văn đúng là cao thủ tâm thần phân liệt.

Với câu nói vừa rồi, hần đã biết, Tang Du Vĩ Văn biến mất gần hai tháng kia đã trở lại, không còn là Thái Ương, mà là nhân vật Long Cức – Nhất Dao Độc Bá của cô một lần nữa quay lại thế giới này, một cách lạng lẽ, lại nhất định sẽ không mãi lạng lẽ!

[tán gẫu riêng] Đê Điều Đích Võng Hồng: Ngươi vẫn là lên YY đi, ta sợ lát nữa tay ngươi bận không đánh chữ được.

Từ Văn lên YY, nhanh chóng tìm được Tiểu Hồng.

Cô rất ít lên YY, mặc dù có lên cũng chỉ tìm mình Tiểu Hồng, nói không phải chuyện mua trang bị thì là cũng là việc lấy tiền trong trò chơi, bất kể là Tang Du Vĩ Văn của Tướng Hành Thiên Hạ hay Lộ Thủy Hàn Thiên của Chung Cực chiến minh đều chưa bao giờ lên tiếng trong liên minh.

Tiểu Hồng nói, giọng của cô rất quý giá. Không phải bởi vì dễ nghe, mà là bởi vì không người nào nghe được.

“A ha ha ha A Văn ngươi đã đến rồi, ngươi đến Nhân Duyên đảo làm chi vậy? Chuẩn bị tay không phá couple, một phá là phá cả hai sao?” Vừa lên YY đã nghe thấy giọng nói phóng túng bất kham của Tiểu Hồng, còn mang theo một chút vui sướng khi người khác gặp họa, làm Từ Văn rất là khó chịu.

“Ta muốn tay không phá couple, trước phá cặp đôi của Tướng Hành rồi lại phá cặp bên Chung Cực, hai cộc hôn nhân kia ta mà không phá, ta sợ thiên lôi đánh xuống.” Từ Văn cười nói, “Tiểu Hồng, tìm giúp ta Kim Lân chanh trang của Long Cức, vũ khí thì cần chanh vũ Diệt Thế Chủy Thủ cùng chanh vũ Hoàng Kim Giảm, toàn bộ lấy tốc độ và bạo cao làm chuẩn, ngươi nhìn rồi làm.”

“Bỏ được?”

“Đúng, bỏ được, dù sao cũng có ngươi giúp, hơn nữa, ta dùng Long Cức giết người, nhất định không đi theo lối bình thường, ngươi nói xem đúng không?”

“Ách...” Tiểu Hồng xấu hổ đáp đúng, vừa nghe Từ Văn phối trí trang bị là biết, cô gái này đã từng tạo ra một đệ nhất Thái Ương – Tang Du Vĩ Văn thì nhất định cũng sẽ tạo ra một đệ nhất Long Cức, dù sao đối với cô mà nói, tiền không thành vấn đề.

“A đúng rồi,” Từ Văn trong nháy mắt đột nhiên hạ quyết định, “Còn một chuyện nữa, trên người ngươi có Kiến Bang lệnh không? Ta bây giờ thật sự là một nghèo hai trắng a, tiếp viện một cái Kiến Bang lệnh đi.”

Tiểu Hồng hình như là đang ăn cái gì, đầu bên kia YY truyền đến tiếng hần ho khan vì bị ghen: “Ngươi... ngươi muốn tự mình lập bang?”

“Kì quái lắm sao?” Từ Văn về mặt khinh bỉ, hai đại liên minh cô đều đã đi qua, kết quả đều giống nhau, mà cô lại là người thích đánh nhau, ngoài trừ tự mình lập bang ra không còn sự lựa chọn nào khác.

Từ khi mở phục đến bây giờ đã rất lâu, thế cục của khu Thương Hải vẫn luôn là Tướng Hành Thiên Hạ lãnh đạo Phong Bạo liên minh cùng Chung Cực chiến minh lãnh đạo Chiến Huy Hoàng liên minh kẻ tám lạng người nửa cân, chơi lâu sẽ chán, chẳng bằng tạo ra chút mới mẻ!

“Ta không có.” Tiểu Hồng luôn yêu tiền như mạng cự tuyệt ngay lập tức, “Người nghĩ xem bây giờ người thành lập bang hội, chỉ sợ tiểu hào cũng không thu vào được, chỉ có mỗi một mình người chẳng phải là y như không có bang hội sao? Nhiều lắm là đi làm một ít bang công, có gì khác nhau?”

“Có a!” Từ Văn trả lời đặc biệt có thứ tự, “Không phải là có người sao, tệ lắm thì cũng phải là mỗi hai mình.”

Tiểu Hồng yên lặng cắn răng, Từ Văn lần này là muốn làm thật, cho nên mới tính kế cả một thương nhân là hấn đây!

Hấn một bên nói không có Kiến Bang lệnh, một bên yên lặng mở hộp thư ra, bên trong bỏ vào rất nhiều, Kiến Bang lệnh mà Từ Văn cần, còn có — nếu muốn lập bang, như vậy cũng cần Thăng Bang lệnh, có Thăng Bang lệnh còn chưa đủ, còn cần Khoách Thương lệnh, chưa đủ, còn có Thủ Hộ Thủ, vẫn chưa đủ, còn có bang hội Công Hiến lệnh.

Khi Từ Văn mở bưu kiện ra, cô nhin không được cười cười: “Ngoài miệng thì nói không có, cơ thể lại vẫn thực thành thật a! Có bạn như người là đã đủ, đủ huynh đệ! Bạn chí cốt!”

Tiểu Hồng nhin không được rút rút khoe miệng, có gì khác nhau sao? Dù sao chờ cô lập bang, mấy thứ kia Từ Văn còn không đi lấy ở chỗ hấn sao?

Hôn lễ trên Nhân Duyên đảo còn chưa bắt đầu, trên kênh ngân dậm truyền âm cùng kênh thế giới đã bị hai đại liên minh chiếm cứ, ngay cả vị trước trước mặt trong bản đồ mà Nhất Dao Độc Bá đang đứng cũng tràn đầy các người chơi đến giúp vui.

Thanh thế của Tướng Hành Thiên Hạ lớn hơn một chút, dù sao thì Yến Cung Việt Giáp là bang chủ Tướng Hành, mà Tướng Hành lại là bang hội cầm đầu Phong Bạo liên minh. Kết cấu của Phong Bạo liên minh khác Chiến Huy Hoàng liên minh rất nhiều, bang hội xoay quanh liên minh, điều này khiến cho địa vị của Yến Cung Việt Giáp ở liên minh giống như một ông hoàng.

Hoàng đế kết hôn, bọn thái giám cùng các đại thần bên dưới có thể không bận rộn trời sao?

Ngân dậm truyền âm của Tướng Hành và Chung Cực xen kẽ nhau, Chung Cực vì cạnh tranh với Tướng Hành, bang chủ Long Kính cũng không tiếc tiền giúp Mộc Phong Nhập Y tạo thanh thế.

[ngân dậm truyền âm] Phục Vô yên: Chúc mừng A Việt cùng Tâm Nguyệt a, nhưng mà các người biết không, hai người các người kết hôn còn phải kéo ta cùng Bất Mị hai soái ca ngọc thụ lâm phong đẹp hơn Phan An lắm phũ rề, ta muốn hỏi các cô gái muốn cướp phu rề ở nơi nào!

[ngân dậm truyền âm] Sầu Bất Mị: Ta không nhìn thấy hai soái ca, chỉ thấy có một...

[ngân dậm truyền âm] Phục Vô Yên: Ta đồng ý với câu nói của người, trong mắt người chỉ có ta! Ha ha ha, lại chúc mừng a, nhớ phát phúc lợi phát bạn gái cho các huynh đệ trong bang a!

[ngân dậm truyền âm] Sầu Bất Mị: Nhưng mà ta chỉ đồng ý với nửa câu sau của người...

[ngân dậm truyền âm] Chiến Thần Ngạo Thiên: Hai người các người có ý gì, trong hôn lễ của Việt Giáp mà chàng chàng thiếp thiếp đi chết đi! Đồng tính chàng chàng thiếp thiếp cũng đi chết đi! Đại biểu cho toàn bang hội Phong Vũ Đồng Chu chúc mừng Việt Giáp cùng Tâm Nguyệt!

[ngân dậm truyền âm] Diệp Trầm Dung: Phát bạn gái cũng đừng chỉ phát trong bang của mình, săn sóc các anh em trong bang hội chúng ta chút với! Đại biểu cho Lưu Nguyệt son trang chúc Yến Cung Việt Giáp cùng Lưu Tâm Nguyệt hôn nhân hạnh phúc!

[ngân dậm truyền âm] Đầu Đầu Hùng: Muốn bạn gái thì phải cướp Tâm Nguyệt tỷ chứ, không thì đi cách vách cướp người nào đó của ai đó, phải sống sao cho thật đàn ông chứ!

...

Một câu của Đầu Đầu Hùng kích ra lửa giữa hai đại liên minh trên ngân dậm truyền âm.

[ngân dậm truyền âm] Long Sa: Ai u, người của Phong Bạo liên minh không thể nói chuyện bình thường sao? Nhà cách vách của chúng ta là các người muốn cướp là có thể cướp sao? Mấy tên háo sắc đáng khinh các người vẫn là về nhà yêu nhau đi! Cùng Long Kính chúc Mộc Phong Nhập Y và Hoa Vật Nhiều tân hôn vui vẻ, tân nương thật là xinh đẹp!

[ngân dậm truyền âm] Mỹ Đắc Ngoan Tao Bao: Tân nương xinh đẹp, bang chủ phu nhân cũng xinh đẹp, như thế nào cũng xinh đẹp hơn nhà cách vách. Chúc nữ hấn tử Hoa Vật Nhiều của chúng ta tân hôn ngọt ngào!

...

Câu nói kia của Long Sa mọi người trong hai đại liên minh hiểu rõ, đơn giản là thăm mắng Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên của Tướng Hành là đồng tính.

Đề Điều Dích Vòng Hồng tuy đều có một ít quan hệ hợp tác với các đại bang hội, bắt quá những chuyện riêng tư thì lại không biết. Mà Từ Văn thì khác, cô ở trong Tướng Hành một quãng thời gian rất lâu, bất luận là Yến Cung Việt Giáp cùng Lâu Tâm Nguyệt, hay là Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên cô đều đặc biệt quen thuộc.

“A Văn... Nhất Dao này, ngươi nói xem Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên thật sự là một cặp đồng tính sao?”

“Cái này ngươi cũng tin?” Từ Văn cười nhạt, “Đương nhiên là không phải, chỉ khi trêu chọc mới nói vậy, kĩ thuật điều khiển Thái Ương của Sầu Bất Mị kì thực cực kì tốt, phối hợp với Cẩm Âm của Phục Vô Yên cực kì hoàn hảo, tỉ lệ hai người bọn họ đi cùng nhau tương đối cao, Phục Vô Yên lại chịu nói đùa, nhiều người nói liền biến thành lời đồn.”

“Sầu Bất Mị cũng là toàn thân chanh trang, như thế nào Tang Du Vĩ Văn của ngươi trước kia lại nổi danh trước? Hai Thái Ương các ngươi đấu một chọi một ai sẽ thắng?”

Từ Văn nghĩ nghĩ, đây đúng là một vấn đề: “Sầu Bất Mị làm việc có vẻ khiêm tốn, trang bị của hắn tốt hơn Phục Vô Yên, bắt quá ngươi nhìn xem, chức vị của Phục Vô Yên lại cao hơn hắn, ta cũng giống vậy, lúc ấy hai cao công là ta cùng Yến Cung Việt Giáp hợp tác, đương nhiên là nổi hơn hắn. Bắt quá một chọi một, kì thực ta còn chưa đánh với hắn lần nào. Hai người này đều không tệ, nhất là Sầu Bất Mị.”

Từ Văn là nói thật, bắt quá hai Thái Ương đánh cùng nhau, kĩ năng không thể bổ sung cho nhau, nói thế nào cũng không bằng hợp tác với chức nghiệp khác.

Lúc này trên truyền âm, Sầu Bất Mị không nói lời nào, Phục Vô Yên lại không vui.

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Long Sa ta có cừu oán gì với ngươi hả! Ta có cừu oán gì với ngươi chứ! Ta có ân oán tình cừu gì với ngươi chứ! Có bản lĩnh thì đến đây một chọi một a! Ngược cho ngươi không muốn sống nữa!

[ngàn dặm truyền âm] Long Sa: A, đây là bị chọc trúng chỗ đau sao? Một chọi một á? Chọn chỗ một chọi một đi, lát nữa ngươi sẽ không nói là ta lừa ngươi ra ngoài đấu mà 100 đồng tiền cũng không cho ngươi chứ?

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: 100 đồng tiền đã muốn đấu với ta? Vòng cổ của lão tử đã hai ngàn được không? Ít nhất phải cho hai ngàn chứ! Đấu không đấu không? Dám chắc ngươi không dám!

[ngàn dặm truyền âm] Long Sa: Không có Sầu Bất Mị thì Cẩm Âm của ngươi chỉ là rác rưởi!

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Không có Long Kính thì Cẩm Âm của ngươi cũng là rác rưởi thôi!

...

Mắt thấy sẽ ầm ĩ lên, Long Kính cùng Sầu Bất Mị bị liên lụy trên truyền âm đúng lúc ngăn cản người hợp tác của mình, để tránh cho hai bên gây ra sự kiện đổ máu trong ngày vui.

Nhất Dao Độc Bá còn đứng ở ngã ba nhìn bọn họ xoát truyền âm, vẫn rối rắm vấn đề khi nãy: Rốt cuộc là nên đi đá quán bên nào đây?

Ngược lại Tiểu Hồng chỉ cho cô một con đường mới, giúp cô thông suốt: “Nhất Dao này, nếu bây giờ ngươi đang rối rắm không biết nên đi chúc phúc ai thì ta cảm thấy ngươi không cần đi đâu, dù sao cũng sẽ bị cho là đi ôm đuôi đại thần, sau này đánh nhau những người này đều là cúi đầu không thấy ngẩng đầu gặp. Nếu ngươi rối rắm không biết nên đi đá quán ai, ta cảm thấy ngươi có thể đá cả hai cùng lúc, tuy rằng ta luôn là một người yêu hòa bình phản đối bạo lực, nhưng ta biết đá hai quán một lúc người khác làm không được, nhưng ngươi thì nhất định có thể!”

Đá cùng lúc?

Từ Văn nghĩ nghĩ, vô cùng đồng ý.

Nhưng vấn đề là, việc có kĩ thuật có chiều sâu như vậy, chung quy không thể vì đá quán mà đá quán. Nếu quán mà đá không được thì sẽ làm mất thanh danh của mình, vậy không phải là tự bẽ mặt đập chân mình sao? Cô nghĩ, từ trước đến nay cô làm gì cũng phải có lời, nếu chỉ là đá quán với đánh nhau thì quả thực là đang lãng phí sinh mệnh!

Có!

Nhất Dao Độc Bá đang đứng ở Nhân Duyên đảo lập tức ngừng rối rắm, ngồi tọa kỵ trực tiếp quay về Không Tang thành.

Không Tang thành rất trống trải, một đường đi thẳng không gặp trở ngại, hệt như đường phố vào dịp năm mới.

Cô đứng trước mặt người quản lí lập bang, lấy ra Kiến Bang lệnh Tiểu Hồng tiếp viện cho cô.

Bang hội tên gì thì hay đây?

Nghĩ tới nghĩ lui, đột nhiên nghĩ tới, mở ra quyển sách đang xem trong tay, tùy tiện lật một tờ.

Tên rất hay!

Các người chơi đang vui vẻ náo nhiệt không biết giờ phút này ở Không Tang thành sắp xuất hiện một bang hội xuất thế ngang trời, vẫn còn đang nhiệt tình xoát kênh thể giới.

[thể giới] Chim Sợ Cành Cong: Chúc Yến Cung Việt Giáp cùng Lâu Tâm Nguyệt tân hôn vui vẻ!

[thể giới] Góc Cây Sơn Tra Kia: Chúc Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều hôn nhân hạnh phúc!

[thể giới] Chu Nhan Sáu: Hai bên đều là bạn, ta chúc cùng lúc!

[thể giới] Nghịch Thiên Mã Đi: Ta giết mấy tên giành tiền lì xì các người, có chuyện nói đằng hoàng đừng có động thủ!

[thể giới] Trâm Ngọc: Ai đập giày ta! Ai đập giày ta!

[thể giới] Ngày Chín Tháng Chín: Người vui về ta vui về mọi người đều vui về! Có tiền lì xì là vui về nhất! Tâm Nguyệt ca hát kia!

[thể giới] Phi Nhân Loại: A men tang nương hôm nay là người hát hay nhất mà ta từng gặp!

[thể giới] Việt Nam Bách Hương Quả: A a a a! Chú rể người đứng lại, buông ra chú rể kia, ta đến!

...

Từ Văn che lại kênh thể giới, bình tĩnh mở khung đối thoại với người quản lý lập bang.

Quản lý lập bang: Yêu cầu để lập bang: Người chơi có cấp bậc từ 20 trở lên, cần Kiến Bang lệnh 1, kim tệ 200. Xác nhận lập bang?

Xác nhận!

Quản lý lập bang: Hãy nhập tên bang hội của ngài.

Từ Văn rất nhanh đánh máy chữ.

Kênh thể giới huyên náo, đoàn người sôi trào, đại đa số mọi người đều xem nhẹ một thông cáo lặng lẽ xuất hiện trong mớ tin vui, chỉ có một số ít người tinh mắt nhìn thấy.

[thông cáo] Chúc mừng [Nhất Dao Độc Bá] thành lập bang hội [Toàn Phục Công Dịch], cùng chiến hữu tung hoành trong giang hồ, không còn là một người cô độc. Hãy nhớ, ai xâm phạm huynh đệ ta nhất định tuy mạnh tất tru!

Tuy mạnh tất tru?

Từ Văn cười lạnh, cô phải làm người mạnh mà xâm phạm người khác kia, mà không phải là kẻ bị xâm phạm!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Có Tiền Tùy Hứng

Thông cáo kia chung quy vẫn bị người khác thấy được, bất quá có cực ít người nói ra, dù sao màn chính hôm nay là kết hôn, mà không phải là một tài khoản Long Cức vừa đổi chủ thành lập bang hội cấp 1, đây căn bản không phải là chuyện lớn, thậm chí còn không được tính là chuyện nữa!

Nhưng mà Từ Văn đã thành lập thì sẽ không thành lập một cách khiêm tốn như vậy, mượn thanh thế của hôn lễ của bọn họ để tuyên truyền cho bản thân, nếu không thì còn đá quán gì chứ?

Vì thế trên ngàn dặm truyền âm liền xuất hiện một trò khôi hài, làm hai phe liên minh đều bó tay.

Đầu tiên là khi Tướng Hành Thiên Hạ nhận thầu kênh ngàn dặm truyền âm.

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Cảm ơn các anh em cùng các bạn không quen đã đến cổ động, cùng Tâm Nguyệt cảm ơn mọi người, đại diện cho Phong Bạo liên minh gửi lời chào đến tất cả các bạn, từ nay về sau Lâu Tâm Nguyệt chính là lão bà của Yến Cung Việt Giáp ta, bắt nạt cô ấy chính là bắt nạt ta, cô ấy chính là ta, đại diện cho ta!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Bang hội mới Toàn Phục Công Dịch thành lập đây, hiện đang tuyển nhận thành viên mới phúc lợi nhiều hoạt động nhiều, tâm động không bằng hành động!

[ngàn dặm truyền âm] Lâu Tâm Nguyệt: Cảm ơn mọi người, ta thực vui vẻ, tâm tình kích động khó có thể nói bằng lời, Yến Cung Việt Giáp ta yêu người chụt chụt! (*định chuyển thành thiệp – chàng mà thấy ghê quá nên đổi lại)

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Toàn Phục Công Dịch chiêu mộ thành viên cho bang hội, không có yêu cầu về cấp bậc và trang bị, chơi nhàn không bằng tìm bang hội tốt, lựa chọn một bang hội đáng tin cậy là rất quan trọng!

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Người nào vậy a? Có bệnh sao? Có ý định truyền âm?

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Chỉ nhận bang chúng không mắng chửi người khác a, Toàn Phục Công Dịch thu người!

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Bạn kia, hôm nay vào lúc này đừng định truyền âm được chứ? Có việc lát nữa nói, nếu không đối với ai cũng không tốt.

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Không cho phát truyền âm? Thiên lí ở đâu!

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Không ai không cho người phát truyền âm, chẳng qua người phát như vậy là đang quấy rối đi?

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Ta không quấy rối, ta chỉ là có tiền, tùy hứng!

Từ Văn phản ứng gay gắt như vậy, Yến Cung Việt Giáp đương nhiên sẽ cho là cô đang cố tình gây sự. Bất quá nghĩ đến bình thường một nhân vật có trang bị phổ thông muốn tìm hấn nói chuyện phiếm là chuyện tuyệt đối không có khả năng xảy ra, bất quá hôm nay là ngày đặc biệt, các người chơi sẽ nhớ kĩ có một Long Cửu có tiền bốc đồng, cô tên Nhất Dao Độc Bá, thành lập bang hội tên Toàn Phục Công Dịch.

Yến Cung Việt Giáp của Tướng Hành Thiên Hạ bị một tên Long Cửu không hề có tiếng tăm gì đùa giỡn, người của Chung Cực chiến minh có thể không đi qua chế nhạo mấy phen sao?

[ngàn dặm truyền âm] Long Sa: Có tiền có cá tính, tỷ thích!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Tiếp tục thu người, Toàn Phục Công Dịch thu người!

[ngàn dặm truyền âm] Mĩ Đắc Ngoan Tao Bao: Ngải mã mặt mũi của Tướng Hành đại bang chủ tổn hại thật nhiều a, bạn tốt người phải chữa cho người ta chút mặt mũi chó, thuận tiện tiếp tục chúc phúc Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều. (*ngải mã: 1 câu cảm thán của TQ, hình như là thuật ngữ teen)

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Vì sao không thu được người chứ, chẳng lẽ là vì ta quảng cáo không tốt?

[ngàn dặm truyền âm] Mộc Phong Nhập Y: Các bạn thuộc Chiến Huy Hoàng cùng nhau vào Uyên Ương hồ đi, hoạt động của chúng ta lập tức sẽ bắt đầu, cảm ơn tất cả các bạn đã đến cổ động.

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Không thu được bang chúng thật là ưu thương, xem ra đêm nay chỉ có thể một mình xoát truyền âm chơi!

Cô làm sao là một mình? Rõ ràng là một đám người cùng xoát truyền âm với cô!

Nói đến đây người của hai đại liên minh cũng đã nhìn ra, tên Nhất Dao Độc Bá này không phải là chuyên nhắm vào Yến Cung Việt Giáp của Phong Bạo liên minh. Cô chỉ là rảnh rỗi nhàm chán, định tất cả mọi người trên truyền âm thôi.

Tài khoản Nhất Dao Độc Bá này vốn thuộc Chiến Huy Hoàng liên minh, chuyện tài khoản đổi chủ mọi người đều biết, bất quá đổi thành ai mọi người đều không biết mà thôi.

Yến Cung Việt Giáp đang tiến hành hôn lễ chung quy là người có cái nhìn toàn cục, khi Phục Vô Yên còn muốn đi lên mắng tên Nhất Dao Độc Bá này thì bị Yến Cung Việt Giáp kịp thời ngăn lại.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Không cần để ý đến hấn!

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Thằng nhóc kia định truyền âm rất là kiêu căng phách lối a! Như thế nào có thể không cho hấn mấy bài học được? Phải không Bất Mĩ?

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Bất Mĩ người khuyên Vô Yên, bây giờ ta đang bận.

[đội ngũ] Sầu Bất Mĩ: Đừng đi lên, truyền âm không chỉ có một mình người đang phát, Nhất Dao Độc Bá định tất cả truyền âm của mọi người, không phải là nhắm vào chúng ta, chỉ là đang xoát cảm giác tồn tại thôi. Hôn lễ ít nhất còn kéo dài hơn một giờ nữa, trước nhìn xem hấn là có tiền thật hay là giả như có tiền.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Có tiền thật thì sao?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Có tiền thật Long Kính còn có thể không động thủ bắt người về sao? Nếu hẳn thực sự có tiền, A Việt cũng nên xem xem có khả năng kéo hẳn về bang chúng ta hay không.

Phục Vô Yên ngờ ra, trong một tiếng này truyền âm xoát vô cùng náo nhiệt, Nhất Dao Độc Bá là có tiền tùy hứng thật hay là không có tiền mà vờ như có tiền, nhìn là biết ngay.

Từ Văn sao có thể để bọn họ thất vọng?

Đình truyền âm?

Tiểu Hồng đã cố gắng hết tất cả truyền âm trên người cho Nhất Dao Độc Bá, ước chừng tối nay chiến một trận không đạt được mục đích thì không bỏ qua, mục đích của Từ Văn rất đơn giản, nói cho Yến Cung Việt Giáp cùng Long Kính rằng, ta có tiền, ta tùy hứng, các người rục rịch không?

Người có tiền cũng chịu tiêu tiền là bộ phận không thể thiếu để liên kết lại người chơi trong liên minh.

Mà giờ phút này, bên Chung Cực chiến minh, Long Kính cũng đang tự hỏi việc này.

Tài khoản Nhất Dao Độc Bá này là từ Chung Cực chiến minh đi ra ngoài, tạm thời nhìn xem kế tiếp hẳn có biểu hiện như một tên thổ hào hay không, hẳn nghĩ, chỉ cần Nhất Dao Độc Bá không phải người của Phong Bạo liên minh thì tóm lại là dễ làm rồi.

Sự cám dỗ trong trò chơi đơn giản là: trang bị, con gái, thời gian.

Không ngừng có người phát truyền âm chúc phúc, mà tài khoản Nhất Dao Độc Bá này theo ban đầu còn có thể thay đổi nội dung truyền âm, đến cuối cùng trực tiếp copy paste, vẫn bảo trì trạng thái hai giây phát một lần không thay đổi.

“Ta nói Nhất Dao này, như vậy rất là thiếu tiền.” Tiểu Hồng nhìn không được, vội vàng ngăn cản trong YY, “Tuy rằng người có thể có tiền có thể tùy hứng, nhưng dù sao cũng phải thông cảm cho nỗi bi thương của người nghèo chứ.”

Từ Văn một bên tiếp tục ctrl V một bên trả lời: “Đau lòng cái gì?” Nếu không phải là đang đối mặt với máy tính, cô rất muốn ném cho hẳn một cái liếc trắng mắt: “Người là thương nhân đấy, kiểu đầu tư cho kinh doanh này còn không biết sao? Tiền ngày hôm nay ta chi trên người bọn họ, ngày mai ta sẽ làm bọn họ trả lại gấp bội!”

“Đừng có chi biết nói thôi a!” Tiểu Hồng vẫn đau lòng như cũ, “Người ngược lại mời người vào bang đi chứ!”

“Được thôi!” Từ Văn tự tin tràn đầy, “Xem ta ra tay đây!”

[ngân dậm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Không thu được người, ngâm một bài thơ, không thể bi thương một mình. : Một năm vui chơi hai mờ mịt, không tưởng niệm, vẫn khó quên. Đi khắp (tướng hành) thiên hạ, lại yên lặng thê lương. Cho dù gặp lại không nhận ra, trời chưa tối (vị vẫn), mãi đây sương. Hai tháng ra đi bỗng quay về, bên song cửa sổ một màu đỏ. Chung Cực chiến minh, giờ đã ngàn quân. Sương sớm (lộ thủy) bình phong (họa bình) vẫn một mình, đêm vang tiếng ve (hàn thiên), cang (việt) thê lương.

(Hề: ta cố chém sao cho nghe nó vắn, những chỗ ảo diệu ta đã chú thích rồi, các nàng có thể hiểu theo nhiều nghĩa, câu cuối ta ko hiểu lắm, chém đại >”<)

Nhất Dao Độc Bá phát xong tờ truyền âm này, dường như kênh truyền âm vốn náo nhiệt đột nhiên lạnh lùng xuống, cho nên tờ truyền âm kia tung bay hồi lâu cũng chưa biến mất.

Mà Từ Văn lúc này đang đeo tai nghe, không nhận được cảm thán một câu: “Viết Tang Du Vị Văn cùng Lộ Thủy Hàn Thiên của chính mình thành hai cô gái nhu nhược như đoá kiêu hoa, thực sự là sơn gai ốc mà.”

“Hóa ra người cũng biết.” Tiểu Hồng táp táp miệng nói.

Kênh truyền âm im lặng một phút đồng hồ, Từ Văn cùng lúc chọc hai chồng trước của cô ra ngoài. Vừa trời chưa tối vừa đêm đầy tiếng ve, lập tức chọc hai bang hội xù lông.

[ngân dậm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Nhất Dao Độc Bá người có ý gì? Ta đã nhẫn nhịn rồi, người tốt nhất là thu liễm một chút, bằng không qua đêm nay, giết người đến bỏ game!

[ngân dậm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: A! Hãy nhìn tên bang hội của ta!

[ngân dậm truyền âm] Mộc Phong Nhập Y: Ha ha, mấy lời như giết người đến bỏ game ta không nói ra miệng được, bắt quá gấp một lần giết một lần thì vẫn có thể, chính mình miệng tiện không nên trách người khác ác độc.

[ngân dậm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Yêu, rất sợ đó nha! Ta chỉ là thu người vào bang, chỉ cần có một người vào bang hội với ta ta sẽ không quấy rầy hai vị đại gia nữa, một nguyện vọng đơn giản như vậy các người nỡ lòng nào không thỏa mãn ta sao?

“Nhất Dao!” Tiểu Hồng vội vàng ngăn lại trên YY, “Điên rồi sao? Như vậy chỉ có thể thu được bọn tiểu hào! 007 thôi!”

“Ta không có điên.” Từ Văn nghiêm túc giải thích, “Ngươi cho là bây giờ có thể thu được người chơi bình thường sao? Một người cũng không có khả năng! Ta có kế hoạch của chính mình. Phải tìm kiếm nơi sinh tồn giữa kẻ hồ của hai đại liên minh, phải chia rẽ. Ngươi nói xem, Phong Bạo liên minh do Tướng Hành Thiên Hạ cầm đầu cùng Chiến Huy Hoàng liên minh do Chung Cực chiến minh cầm đầu, thực lực ai mạnh hơn một chút?”

“Đương nhiên là Phong Bạo liên minh.”

“Lấy quốc gia để so sánh. Các tiểu quốc mọc lên như nấm lúc triều đại thay đổi vì sao sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận? Bởi vì đa số sẽ lựa chọn dựa vào đại quốc, không ngờ lại đợi đến đại quốc thôn tính các quốc gia nhỏ yếu, kết quả vẫn là diệt vong. Liên kết những nước yếu chống lại kẻ địch mạnh tuy rằng không nhất định sẽ thắng, nhưng lại không nhất định là sẽ không thắng. Bây giờ tuy chúng ta ngay cả tiểu quốc cũng không được tính, nhưng chung quy sẽ trở thành một trong số rất nhiều bang hội, ta rất hiểu biết Yên Cung Việt Giáp, hẳn hoặc là lựa chọn tiêu diệt chúng ta trước thời điểm đó, hoặc là chờ chúng ta phát triển xong rồi thôn tính chúng ta. Bất quá đây không phải là trò chơi sinh tử, diệt như thế nào? Giết đến bỏ game?”

“Cho nên?” Tiểu Hồng khó hiểu.

“Cho nên hẳn nhất định sẽ phái một người đến mai phục bên người chúng ta, nhìn chúng ta chậm rãi phát triển, bơm thể lực của mình vào sau đó mới thôn tính, đây là tư tưởng của đại quốc.” Tang Du Vị Văn đi theo Yên Cung Việt Giáp chơi hơn nửa năm cũng không phải chơi không, cô hiểu biết hẳn hơn bất kì kẻ nào.

“Về phần như thế nào đến gần chúng ta ấy à?” Từ Văn buông tay, “Cái này phải xem ta cho hẳn cơ hội nào để người của hẳn tiến vào bên trong chúng ta. Tỳ như lúc này.”

Từ Văn nhìn chằm chằm màn hình trò chơi, Yên Cung Việt Giáp không nói gì, Mộc Phong Nhập Y không có năng lực ra lệnh cho mọi người, không phải là muốn một người nhập bang sao? Người chơi trung lập chờ xem diễn ai lại muốn gia nhập bang, đương nhiên là tìm tiểu hào nhà mình làm cho tên Long Cức nhìn như rất có tiền này yên tĩnh một hồi.

Rất nhanh cô đã thu được một tán gẫu riêng.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Kéo ta vào bang!

Cô bấm vào nhìn nhìn, là một tiểu Họa Bình cấp 60, nếu so sánh với cấp bậc cao nhất là 80 thì quả thực là tiểu hào!

“Đến rồi!” Từ Văn nói, “Tiểu hào đến rồi!”

Tiểu Hồng thấy được nhân vật Tổ Vô Tâm tiến nhập bang hội Toàn Phục Công Địch.

“Tại sao ngươi không đoán cô ta là người của Chung Cực chiến minh?” Tiểu Hồng khó hiểu.

Từ Văn cười đáp: “Bởi vì thể cực của Chung Cực chiến minh khác Tướng Hành Thiên Hạ nhiều lắm, lần sau giải thích với ngươi đi, bất quá bây giờ ta phải đi Nhân Duyên đảo khoái trá chơi đùa một phen!”

Cô nhìn thấy nhân vật Tổ Vô Tâm đang đứng cách mình không xa vẫn không nhúc nhích.

Nhất Dao Độc Bá đi qua, đứng bên cạnh Tổ Vô Tâm, lén lút bấm xem trang bị của hẳn.

Đây quả thực là tiểu hào, nhưng lại là một tiểu hào không giống người thường.

Khi Từ Văn thấy nguyên bộ từ trang của Tổ Vô Tâm không khỏi kinh ngạc một hồi, mặc dù bản tôn của người này là đại thần nhưng trang bị cho một tài khoản Họa Bình không thường sử dụng một bộ toàn là từ trang thì thực sự có chút ý tứ.

Không hỏi hẳn là ai, chỉ trước tiên ngồi lên tọa kỵ hai người ngồi của mình, dùng tốc độ mà Tổ Vô Tâm không thể cự tuyệt túm hẳn lên.

Nhân vật của cô là nam Long Cức, mang theo một nhân vật nữ Họa Bình, bay lượn trên Nhân Duyên đảo.

Tổ Vô Tâm vẫn chưa phản ứng, thẳng đến khi Nhất Dao Độc Bá chạy tới Long Phượng miếu mà Yên Cung Việt Giáp đang kết hôn, bay lượn trên thanh Kim Kiếm của cô trong đám người đã hạ tọa kỵ, Tổ Vô Tâm im lặng hồi lâu mới phản ứng lại.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Vì sao ta lại ở chỗ này?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta hạ * được cho ngươi ngươi liền đi theo ta đến đây. (Hề: tự hiểu cái * đó ha =)))

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Có thể thả ta xuống dưới sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Có thể không thả sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không thể!

Trong khi Tổ Vô Tâm bất chấp tất cả rời khỏi tọa kỵ của Nhất Dao Độc Bá thì các người chơi nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá đều tránh ra nhường đường cho cô.

Nếu không phải vì đây là trò chơi, Từ Văn đại khái có thể nghe được tiếng mọi người ở xung quanh châu đầu ghé tai nói: “Đây không phải là tên ngọc đỉnh truyền âm vừa này sao?”

Có phải là tên ngọc hay không lúc này chưa thể kết luận được, Nhất Dao Độc Bá hạ tọa kỵ, giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra đứng trong Long Phụng miếu ngắm cảnh.

Nơi này cô đã đến rất nhiều lần, đều là vì hôn lễ của bạn bè trước kia, cô đến đây góp nhân số.

Kỳ thực cô cho rằng hôn lễ trong trò chơi là nhàm chán nhất, nhưng mà hôm nay cô cảm thấy rất thú vị, khi chính mình trở thành tiêu điểm thì chuyện nhạt nhẽo cỡ nào cũng trở nên đầy hứng khởi.

Mà Yến Cung Việt Giáp không thể tiếp tục phàn nàn trong YY, chỉ có thể chat trong đội ngũ.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Sao hán cũng tới?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Ai da da chiêu được một Họa Bình liền đi ra khoe khoang, thật cuồng vọng a! Đáng tiếc, trong Nhân Duyên đảo không thể mở trạng thái giết người.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ở ngay phía trước ngươi.

Từ Văn đương nhiên cũng nhìn thấy “phù rể” Phục Vô Yên cùng Sầu Bất Mị, theo thói quen định chào hỏi, lại ngừng lại. Bây giờ cô là Nhất Dao Độc Bá, mà không phải là Tang Du Vị Văn.

Khi Từ Văn còn chơi tài khoản Tang Du Vị Văn thì quan hệ cùng hai người này thực hòa hợp, mặc dù không thường nói chuyện phiếm, nhưng phàm là đánh nhau cầu trợ giúp bọn họ luôn là người đến đầu tiên. Trong số phụ tá đắc lực của Yến Cung Việt Giáp, nhìn như Phục Vô Yên hoạt bát hơn, nhưng trong lòng cô rõ ràng, Sầu Bất Mị không hay nói chuyện mới là cánh tay phải thực sự của hán.

Bởi vì cảm giác tồn tại thấp cho nên thường xuyên bị người khác quên mất, nhưng Yến Cung Việt Giáp chỉ cần có việc, kêu không phải Phục Vô Yên, mà là Sầu Bất Mị.

Sau khi Nhất Dao Độc Bá xuống truyền âm, kênh truyền âm lại bị hai bên đang tổ chức hôn lễ chiếm lĩnh, Phục Vô Yên còn đang chế giễu, nhin không được xách Nhất Dao Độc Bá lên.

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Ai da, kẻ cò tiền bóc đồng đến đây, như thế nào, đến đánh nhau à?

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Đánh nhau sao? Ngươi thì không được, để Sầu Bất Mị hoặc Yến Cung Việt Giáp đến thử một trận thì còn tạm được.

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Một tên Long Cức tử trang đã muốn khiêu chiến chanh vũ, bom nổ tung trời rồi kìa!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Công dụng của bom không phải là chuyên để nổ sao? Ngươi có muốn đến thử xem không?

Bị một Long Cức tử trang khiêu khích, Phục Vô Yên vốn tính hấp tấp làm sao có thể nhịn được!

Ngay lập tức phát lời mời PK qua, ngay trước mắt bao người, trong hôn lễ của Yến Cung Việt Giáp.

Từ Văn thông thả bấm cự tuyệt, một chút cũng không ngượng ngùng.

[trước mặt] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi thì không được, không đủ tư cách.

Các người chơi ở đây nhìn một Long Cức với trang bị tầm trung khinh bỉ trường lão của Tướng Hành Thiên Hạ, đều cảm thấy Nhất Dao Độc Bá không biết lượng sức.

Phục Vô Yên tức giận muốn chết, bất quá cho dù hán có mời PK đến thế nào đi chăng nữa, Từ Văn vẫn cứ không đáp ứng.

Sau khi lời mời PK thứ mười ba bị cự tuyệt, cô mở ra ô mời PK lần thứ mười bốn, lần này lại thay đổi người khác, là Sầu Bất Mị.

[trước mặt] Sầu Bất Mị: Ta đủ tư cách?

Bạn tốt đến hỗ trợ, Từ Văn chấp nhận cũng không được, không chấp nhận cũng không được.

Mất thấy lực chú ý của hôn lễ đều bị chuyển dời sang Nhất Dao Độc Bá, Yến Cung Việt Giáp sốt ruột.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Bất Mị, ngươi cũng làm loạn cùng với Vô Yên!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Đừng nóng vội.

Khi Từ Văn chuẩn bị ấn xác nhận chiến hai chiều với Sầu Bát Mị có trang bị tốt hơn mình không chỉ một bậc thì Sầu Bát Mị lại đột nhiên ấn hủy bỏ.

[trước mặt] Sầu Bát Mị: Đáng tiếc ngươi không đủ tư cách đấu một chọi một với ta.

Đánh chữ xong quay đầu bước đi, để lại Nhất Dao Độc Bá ngơ ngẩn trong đám người chơi.

[trước mặt] Phục Vô Yên: Ha ha ha ha, ngươi không đủ tư cách! Tùy tiện kêu một bang chúng bình thường của Tướng Hành Thiên Hạ ngươi cũng không đủ tư cách chơi cùng!

[trước mặt] Nhất Dao Độc Bá: Phục Vô Yên ngươi có biết khuyết điểm lớn nhất của ngươi là gì không?

[trước mặt] Phục Vô Yên: Người đàn ông ngọc thụ lâm phong anh tuấn tiêu sái như ta mà có khuyết điểm sao? (Hề: để nguyên văn nghe cho ảo)

[trước mặt] Nhất Dao Độc Bá: Đọc sách ít còn thích suy tư, không văn hóa còn thích lái nhái!

Đánh xong một hàng chữ, lập tức xoay người nghênh ngang rời đi, trong đám người chơi kia chỉ còn lại một mình Phục Vô Yên.

Sầu Bát Mị thực không đành lòng nói cho Phục Vô Yên, rằng hấn vất vả lắm mới ăn Nhất Dao Độc Bá một quân cờ làm hấn mất mặt, kết quả còn chưa đến mười giây thời gian mặt này lại bị Phục Vô Yên hoàn hoàn chính chính đánh mất về.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tang Du Vị Vãn

Nhất Dao Độc Bá của Từ Văn đi dạo trong miếu nguyệt lão, ở trong đám người tìm được Tổ Vô Tâm. Tổ Vô Tâm vẫn

đứng ở đó, trước lối rẽ nở đầy sắc hoa tường vi trên Nhân Duyên đảo, vẫn duy trì đầy đủ nét tao nhã cùng rụt rè của một Họa Binh, không làm không nói, quả thực là điển hình của thực nữ.

Trang bị của Họa Binh rất xinh đẹp, quần áo bằng lụa mỏng màu trắng để lộ vai, thắt lưng màu hồng phấn, làn váy ngắn đến đầu gối lay động theo gió. Như giai nhân ở bên hồ nước, chờ người yêu đến đón nàng quay về. (Hề: câu này ta chém sao nghe cho hay nhất, ko sát nghĩa)

Nhất Dao Độc Bá là tài khoản nam, cho nên người khác cũng tự nhiên cho rằng chủ nhân của tài khoản này là nam, Từ Văn cũng không giải thích, dùng thân phận nam giới có đôi khi còn thuận tiện hơn nhiều.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Hẹn hò không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không hẹn.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Họa Binh không nể mặt như vậy ta đặc biệt thích!

Đánh chữ xong cũng không cho Tổ Vô Tâm có cơ hội phản kháng, Từ Văn lại lúi húi lên tọa kỵ. Kì thực mời ngồi chung tọa kỵ là cần được đối phương đồng ý, bất quá sở dĩ Nhất Dao Độc Bá có thể kéo lên cái vèo là vì tài khoản Tổ Vô Tâm này cài đặt chế độ đồng kỵ nghĩa là ngồi chung tọa kỵ không cần thông báo.

Cũng đúng thôi, làm một tiểu hào, tác dụng của hấn ở rất nhiều thời điểm là vì đại hào mà tồn tại, hiển nhiên để tránh phiền toái do hoán đổi thao tác ở hai tài khoản gây nên cho nên Tổ Vô Tâm liền cài đặt chế độ đồng kỵ.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta có thể hô cường đoạt con gái nhà lành không?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chính mình vào hang sói còn muốn dục nghênh còn cự, trách ta sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta đây là vì thỏa mãn nguyện vọng nhỏ bé nhận người nhập bang của ngươi, lòng tốt bị coi là lòng muông dạ thú!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cảm ơn nhé, chẳng lẽ ta đây còn phải quý cảm ơn lòng thương hại của cô em ngươi à?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Đừng có mở miệng ra là cô em, đùa giỡn một người đàn ông như vậy là không tốt.

Từ Văn đang uống nước suýt chút nữa phun đầy màn hình, hóa ra tên này cũng là nhân yêu giống cô?

Bất quá trước đã có cặp đôi đồng tính Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên, tài khoản nam đùa giỡn tài khoản nhân yếu cũng không coi như là chuyện kinh thiên động địa gì.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi có biết Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Đương nhiên.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi xem Phục Vô Yên đùa giỡn Sầu Bất Mị trước mặt mọi người cả ngày mọi người đều cảm thấy thật đáng yêu, ta đùa giỡn ngươi một chút thì đã sao chứ?

Tổ Vô Tâm ngồi trước máy tính bàn tay nắm chuột run lên, suýt chút nữa thì lăn xuống khỏi tọa kỵ của Nhất Dao Độc Bá.

Giới tính của hắn vẫn luôn thực bình thường, vì sao lại nói cứ như là hắn chơi tài khoản nào cũng đều bị người khác đùa giỡn vậy!?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Phục Vô Yên cùng Sầu Bất Mị gọi là tình hữu nghị, ngươi gọi là quấy rối.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Làm bang chúng đầu tiên gia nhập Toàn Phục Công Dịch, ta đối với ngươi cũng là tình hữu nghị cùng lòng trân trọng thuần khiết, hãy nhìn ánh mắt chân thành của ta.

Từ Văn nói dứt khoát như vậy, bởi vì Tổ Vô Tâm nói mình là nam, như vậy cô tạm thời coi Tổ Vô Tâm là Phục Vô Yên.

Nhìn xem, Phục Vô Yên, Tổ Vô Tâm, hoàn toàn tuân thủ công thức X Vô X, còn có lòng nhiệt tình đối với trò 007, cộng thêm vị trí trưởng lão của Phục Vô Yên ở Tướng Hành Thiên Hạ, Yên Cung Việt Giáp như thế nào cũng sẽ giao nhiệm vụ quan trọng này cho thuộc hạ thân tín.

Về phần Sầu Bất Mị, lấy sự hiểu biết của Từ Văn đối với bọn họ thì nếu nhiệm vụ này được giao cho Sầu Bất Mị, như vậy biểu hiện của Phục Vô Yên hẳn là thế này:

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Cái gì? Để cho Bất Mị đi? Không được! A Việt ta nói với ngươi này, lấy tính cách buồn tào ám tào ngẫu nhiên phong tào của Bất Mị, nói không chừng sẽ bị Nhất Dao Độc Bá chèn ép! Làm bạn tốt ta quyết định một mình đảm nhận nhiệm vụ làm 007, ta đi! Ta đi! Ngươi không cho ta đi ta sẽ chết cho ngươi xem!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ừ, loại nhiệm vụ không quá quan trọng này để Vô Yên làm đi.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Ta tin tưởng Bất Mị hơn, Vô Yên ngươi đừng quậy!

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Không được, ta không thể để Bất Mị bị người khác đoạt đi mất, làm sao còn vui vẻ ở bên nhau được đây? Nếu không có Thái Ương của Bất Mị nhìn khắp thiên hạ rộng lớn còn ai có thể cùng Cẩm Âm của ta tiểu ngạo giang hồ?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: A Việt ngươi xác định muốn giữ tên nói lao này ở bên người?

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: !#¥%.....&* Vô Yên ngươi đi đi... Nhớ nói ít lại uống nước nhiều vào đừng để lời nhân bánh!

...

Từ Văn càng nghĩ càng cảm thấy mình thật cơ trí, nghĩ đến cảnh tượng Phục Vô Yên vì một câu “đừng để lời nhân bánh” của Yên Cung Việt Giáp lúc trước khi li biệt cầm tay nhìn nhau hai mắt ngấn lệ mà buồn bực dùng sức nghẹn xuống không sử dụng tài khoản Tổ Vô Tâm này mở ra hình thức nói lao, vui vẻ như người đang mắc nợ thì bị đồng chí phiếu đập trúng vậy.

Mà điều làm Tổ Vô Tâm buồn bực là, tình hữu nghị? Tình hữu nghị giữa đàn ông với nhau? Đừng có đùa, hắn cũng không muốn đổi một tài khoản lại nhiều ra một scandal đồng tính luyến ái, cảm giác kia quá chua xót, quá không chịu nổi!

Nhất Dao Độc Bá từ bản đồ miếu nguyệt lão trực tiếp xông vào bản đồ Uyên Ương hồ, trên sân khấu giữa Uyên Ương hồ là Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiễm của Chung Cực chiến minh, cảnh tượng nơi này cũng vô cùng náo nhiệt, một chút cũng không kém hơn miếu nguyệt lão của Yên Cung Việt Giáp.

“Tiểu Hồng, bây giờ ta đang mang theo Tổ Vô Tâm đi dạo trên Nhân Duyên đảo, Tâm Tâm nói hắn là nam, ngươi đoán hắn sẽ là ai?”

“Tâm Tâm...” Tiểu Hồng nhất thời có loại thương cảm cùng là người lưu lạc thiên nhai, “Là nam ngươi còn gọi hắn Tâm Tâm?”

“Tiểu Hồng, ngươi không thấy là điểm chú ý của ngươi không quá đúng sao? Ngươi không biết là có người ở bên cạnh ngươi sẽ thực vui vẻ sao?” Từ Văn nói như vậy, “Ta không xác định, bất quá ta cảm thấy Tâm Tâm rất có khả năng là Phục Vô Yên.”

“Không cần nhắc đến Phục Vô Yên với ta!” Tiểu Hồng lau hàng lệ chua xót, “Trong thế gian khắp chốn mừng vui này cuối cùng cũng có người bị ngươi tàn phá giống như ta, ta tò về thực vui mừng, ta cần phát tiết!”

Từ Văn đang định hỏi Tiểu Hồng muốn phát tiết như thế nào, trên ngàn dặm truyền âm vừa yên tĩnh một tên Nhất Dao Độc Bá giờ lại bắt đầu một tên Đề Điều Dịch Vong Hồng.

[ngân dậm truyền âm] Đề Điều Địch Võng Hồng: A a a a a a a a! A a a a a a a! Rống xong tinh thần thật sáng khoái, các ngươi tiếp tục!

Từ Văn: “...”

Đề Điều Địch Võng Hồng không hề nghi ngờ là thương gia lớn nhất trong Thương Hải phục, mặc dù không nằm trên bảng xếp hạng nào, bất quá độ nổi tiếng lại không thua gì các đại thần có trên bảng.

Người cũng như tên, ngoài chuyện mua bán ra thì làm gì cũng đều rất khiêm tốn, cho nên trên truyền âm rất hiếm khi nhìn thấy người, chuyện náo nhiệt hôm nay thật là nhiều, tỷ như giờ phút này mọi người phát hiện ra một vấn đề vô cùng quan trọng: bang hội của Đề Điều Địch Võng Hồng trong thông tin cá nhân, cư nhiên biến thành Toàn Phục Công Địch!

Bên trong Phong Bạo liên minh cùng Chiến Huy Hoàng liên minh dấy lên một trận nhiệt tình như lửa, trận nhiệt tình này còn bốc lửa hơn cả hiện trường hôn lễ.

“Tình huống gì vậy?”

“Võng Hồng vì sao lại ở trong Toàn Phục Công Địch?”

“Trách không được Nhất Dao Độc Bá lại kiêu ngạo như vậy, hóa ra sau lưng hắn có Võng Hồng đỡ?”

“Có tiền đúng là không giống a, có tiền liền dám toàn phục công địch? Nhất Dao Độc Bá muốn làm toàn phục công địch vậy đánh hắn thành toàn phục gà trống!” (*gà trống = công kê)

...

“Tiểu Hồng, ta nghĩ giờ phút này ngươi đã trở thành nhân vật mà hai đại liên minh nhiệt liệt thảo luận, bọn họ đang tự hỏi vì sao ngươi lại ở trong Toàn Phục Công Địch, cũng như, bọn họ đã xác định ta không phải là giả vờ có tiền, ít nhất thì sau lưng ta có người chống. Thế lực thứ ba liệu có phải là do tổ chức buôn bán thành lập nên hay không?” Từ Văn lăm bằm lăm bầu, “Bất quá ngươi lên rống cái gì? Như thế nào lại tinh thần sáng khoái?”

Tiểu Hồng không trả lời qua giọng nói, chỉ mở ra kênh bang hội chỉ có ba người kia.

[bang hội] Đề Điều Địch Võng Hồng: Tâm Tâm, ngươi có biết hát bài “vì sao bé nhỏ” không? Để Bá Bá dạy ngươi, lấp lánh lấp lánh như vì sao, trong mắt tràn đầy Tiểu Tâm Tâm.

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Hồng ngươi làm sao vậy?

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Tên này hơn phân nửa là có bệnh!

[bang hội] Đề Điều Địch Võng Hồng: Tâm Tâm, ngươi có thể gọi ta là Tiểu Hồng.

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Toàn Phục Công Địch là sắp đổi tên thành Toàn Phục Đậu So sao? (Hề: đậu so là 1 kiểu tung tung, từ của bên TQ, đọc hơi là hiểu à, dịch ra mất hay, để luôn nghe XD)

[bang hội] Đề Điều Địch Võng Hồng: Ta cũng không muốn!

Nói cứ như là đều bị Từ Văn áp bức mà ra vậy.

“Nhất Dao, ta cảm thấy đây không phải Phục Vô Yên a, thằng nhóc kia có đứng đắn như vậy sao?” Tiểu Hồng nói, “Nếu đây là Phục Vô Yên, vậy nhất định sẽ ưỡn mặt quát: ‘Tên Tiểu Hồng kia, ta là Tiểu Tâm Tâm của ngươi, ngươi có khỏe không?’”

“Ngươi khi nào thì hiểu Phục Vô Yên đến vậy?” Từ Văn hỏi.

“Phục Vô Yên là người như thế nào, toàn phục đều biết cả!”

Từ Văn ngược lại không thèm để ý Tổ Vô Tâm rốt cuộc là ai, dù sao không thoát được là người của Phong Bạo liên minh, không phải Phục Vô Yên, thì cũng là một người khác được Yến Cung Việt Giáp giao nhiệm vụ, dù sao trong liên minh cũng còn nhiều bang hội mà.

Chuyện cô để ý lúc này là, bang chủ của Chung Cực chiến minh, Long Kính, sau khi nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá đến Uyên Ương hồ không nhận được gửi đến tán gẫu riêng.

Từ Văn dừng chân ở Chung Cực chiến minh không đến hai tháng, sự hiểu biết đối với Long Kính ước chừng là, Long Kính hiền hòa hơn Yến Cung Việt Giáp, nhưng Long Kính tựa như một con cáo già, trông thì bình dị gần gũi, kĩ thuật thâm sau lưng lại cao hơn Yến Cung Việt Giáp nhiều.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Không ngờ ngươi lại là bạn của Võng Hồng, bạn tốt, trước kia ngươi chơi tài khoản nào?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Trước kia chơi tài khoản nào quan trọng sao?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Không quan trọng, bất quá tài khoản Nhất Dao này là đi từ chiến minh của chúng ta ra ngoài, ta nhìn mà cứ thấy có cảm giác

quen thuộc.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu ta nói là ta đi ra từ phe đối địch của các ngươi, ngươi có dùng một đao chém chết ta hay không?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Chém ngươi? Vì cái gì phải chém ngươi? Nếu ngươi đi ra từ Tướng hành ta phải vui mừng mới đúng.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nga?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ngươi xem, phe đối địch không giữ được một nhân tài, tại sao ta phải mất hứng?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Long bang chủ nói chuyện quả nhiên là rất dễ nghe a!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Khách khí, có hứng thú đến Chung Cực chiến minh không? Có thể mang theo bạn tốt Vồng Hồng của ngươi.

Từ Văn không khỏi cười lạnh, Long Kính là nhìn trúng đại thương nhân Tiểu Hồng, vội vã đến tung cánh ô liu.

Tiểu Hồng chỉ là một chiêu bài vào thời kì mới lập bang của Từ Văn mà thôi, cô không định thực sự kéo một thương nhân vào cuộc chiến giữa các liên minh.

Về phần Chung Cực chiến minh, chơi cùng Mộc Phong Nhập Y hai tháng, tình cảm ngược lại không sâu. Muốn sống yên, cô phải lập kế hoạch thật tốt. Chung Cực chiến minh là một tấm ván không sai, đều nhờ vào kết cấu của liên minh.

So sánh với kết cấu bang hội xoay xung quanh liên minh của Tướng Hành Thiên Hạ, kết cấu của Chung Cực chiến minh liên minh hoàn toàn là liên minh phục vụ cho bang hội, địa vị của bang hội cao hơn liên minh, như vậy cũng liên có nghĩa là mỗi bang chủ của bang hội mới là lão đại.

Bang hội của Chung Cực chiến minh liên minh đa số là các bang hội gia tộc, cho nên lực hướng tâm xa xa không mạnh bằng Tướng Hành Thiên Hạ.

Từ Văn không có trực tiếp cự tuyệt Long Kính, lại ném ra một câu ba phải ra sao cũng được.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Hứng thú ngược lại có một chút, bất quá nếu vừa thành lập bang hội, ta vẫn muốn chơi đùa, nếu thực sự không chơi được, vậy đợi mấy ngày nữa rồi nói sau.

Long Kính mừng rỡ, ý của Nhất Dao Độc Bá là, có thể ưu tiên cân nhắc.

Cũng phải, nếu hấn thực sự là đi từ Tướng Hành Thiên Hạ ra ngoài thì cần gì phải quay về chứ?

Long Kính gửi lời mời thêm bạn tốt cho Nhất Dao Độc Bá, lại tiện thể dặn dò thuộc hạ đắc lực của mình: “Đi tra xem một tháng gần đây Phong Bạo liên minh có đại thần nào bán tài khoản không chơi nữa không, hoặc là thường ngày có quan hệ tốt với bang hội trung lập hay không!”

Tang Du Vị Văn thực ra là đại thần của Tướng Hành Thiên Hạ, bất quá nếu Tang Du Vị Văn đã trở lại, còn có thể đi xem hôn lễ của Yến Cung Việt Giáp, còn có thể bình thân phát truyền âm thì như thế nào cũng không thể làm người khác tin tưởng được.

Các người chơi cũ đều biết rằng, lúc trước khi Lâu Tâm Nguyệt thông đồng với Yến Cung Việt Giáp, Tang Du Vị Văn đã mở trạng thái giết chóc chặn người trên tất cả các bản đồ của phục, lần cuối cùng Tang Du Vị Văn xuất hiện chỉ nói ba chữ: Ngươi chờ xem!

Mọi người đều mỗi mắt mong chờ Tang Du Vị Văn xuất hiện lần nữa, bất quá hai tháng trôi qua, không hề có động tĩnh.

Tài khoản kia không còn login nữa giống như đã biến mất vậy, ước chừng lời lẽ hùng hồn của con gái cũng chỉ là thuận miệng nói ra mà thôi.

Long Kính nghĩ đến Tang Du Vị Văn, lại phủ định giả thuyết Nhất Dao Độc Bá chính là Tang Du Vị Văn, bởi vì Tang Du Vị Văn tuy rằng kiêu ngạo, nhưng lại dựa vào thực lực cùng kĩ thuật của chính mình mà kiêu ngạo, mà không phải khoác một thân trang bị bình thường, dựa vào một đại thương nhân ở trên ngàn dặm truyền âm không đầu không đuôi lừa gạt mọi người.

Cấp bậc cùng địa vị đặt ở đó, không thể dao động.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Long Kính đang tán gẫu riêng với ngươi?

Từ Văn ngăn người khi thu được tán gẫu riêng của Tổ Vô Tâm, cô nghĩ giờ phút này tài khoản chính của Tổ Vô Tâm hẳn phải đang bận rộn trong hôn lễ của Yến Cung Việt Giáp chứ, sao còn có thời gian để ý đến tiểu hào?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đúng vậy.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Vậy chắc chắn là hấn muốn kéo ngươi đến Chung Cực.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nhân tài như ta chạm tay có thể bỏ, không bị lôi kéo mới là chuyện lạ.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta thấy tò mò một Long Cực trang bị bình thường lấy đâu ra tự tin như vậy.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tự tin đến từ chính thực lực.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người tự tin có rất nhiều, bắt quá người tự tin một cách mù quáng lại càng nhiều hơn.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nói chuyện với một Họa Bình cấp 60, người thấy ta có thể không tự tin sao?

Tổ Vô Tâm im lặng, thật muốn nói với cô một câu: Có bản lĩnh thì mở đại hào ra đánh!

Sau đó hần lại chống trán, vừa rồi là chính hần từ chổi PK, nếu không, như thế nào cũng phải ngược thẳng nhóc không biết trời cao đất rộng này đến cha mẹ hần cũng không nhận ra được!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm, nhớ phải luyện cho cấp bậc tăng lên, tốt xấu gì thì người cũng là vũ. . . em duy nhất của bang hội chúng ta, dù sao cũng không thể cô phụ cái tên tốt như Toàn Phục Công Định được.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Tổng cộng chỉ có ba người. . .

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Rất nhanh sẽ có người.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Sinh tồn trong kẻ hở của hai đại liên minh, nếu người không có tiền cùng năng lực thì chỉ là nói nhảm mà thôi, nếu người có, thì có thể chống cự được cám dỗ của hai đại liên minh sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Có tiền, có kỹ thuật, còn cám dỗ, từ này không nên là người khác nói với ta, mà là ta nói với người khác!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người nói lời này, có điểm giống với một người bạn Thái Ương trước kia của ta.

Hần nghĩ tới Tang Du Vị Văn, cô gái cũng là Thái Ương giống hần, một thân Xuân Lô chanh trang tay cầm Lôi Đình Chiến Nhận, bình thường cùng với Yến Cung Việt Giáp xuất song nhập đối, kiêu ngạo không bao giờ chịu cúi đầu.

Kỹ thuật của cô ấy rất tốt, tính tình lại ngang tàng, trang bị có thuộc tính hoàn toàn khác với Sầu Bất Mị, đánh nhau cũng hung hãn hơn Sầu Bất Mị nhiều lắm. Tang Du Vị Văn nói chuyện không nhiều, cộng thêm phong cách chiến đấu dũng mãnh, làm người ta chỉ dám đứng nhìn từ xa. Minh đây khí phách, đấu không lại Lâu Tâm Nguyệt dịu dàng biết ca hát cũng không xem như chuyện lạ.

Yến Cung Việt Giáp là chỉ huy của liên minh, cho nên Tang Du Vị Văn cũng không tự nghĩ ra mấy cái chiến thuật vút đi làm gì, chiến thuật của Yến Cung Việt Giáp rất tốt, Tang Du Vị Văn chỉ cần giết người phóng điện là được rồi.

Bắt quả lần này Từ Văn sẽ không như vậy, chiến thuật? Tự mình nghĩ! Yến Cung Việt Giáp tính cái gì!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người bạn kia của người, một chữ, ngốc!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người có biết?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tang Du Vị Văn phải không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người thật đúng là biết.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Bang chiến thành chiến xung phong chiến, các loại chiến thành tích kinh người; phó bản xoát boss dã ngoại, hữu cầu tất ứng; chanh trang chanh vũ toàn thân, bang hội có việc liền ra tiền. Người nói xem hần là nam hay là nữ?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nữ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Lâu Tâm Nguyệt mới gọi là nữ, cô ta là một tên nhân yêu, không nam không nữ!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Vì sao người lại tràn đầy oán khí với cô ấy?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép a! Cô ta vì sao lại không thấy login? Nếu cô ta login chém Yến Cung Việt Giáp cùng Lâu Tâm Nguyệt, đánh chết đánh tàn đánh mang thai, đánh cho bọn họ biến mất khỏi phục này, ta còn kính cô ta là đàn ông!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người nói đúng, cô ấy sẽ trở về.

Từ Văn nhất thời im lặng, hóa ra người này đang đợi Tang Du Vị Văn trở về?

Có người đang chờ cô trở về?

Còn là người trong Tướng Hành thiên hạ?

Bắt quả hơi thở tràn đầy u oán của Tổ Vô Tâm là sao thế này? Cô không nhớ là trước kia có người, vì cô gái đậm chất đàn ông Tang Du Vị Văn mà giữ lại một trái tim tràn đầy tưởng niệm cùng nhớ thương, rung rung lặng lẽ nói sẽ đợi cô trở về.

Người này còn rất có khả năng là tên Cầm Âm đầu so Phục Vô Yên?

Cô đột nhiên bị chính mình dọa sợ, không muốn suy nghĩ tiếp vấn đề đáng sợ chủ tài khoản của Tổ Vô Tâm này là ai nữa.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta có thể hỏi một vấn đề thực riêng tư không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Ủ?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người sẽ không phải là thăm mền Tang Du Vị Văn chứ?

Tổ Vô Tâm không trả lời, qua thật lâu sau cũng không trả lời.

Cô nghĩ hẳn hoặc là chuyển sang tài khoản khác, không thì chính là đang đấu tranh nội tâm.

Thẳng đến khi Nhất Dao Độc Bá chờ hẳn cướp được ba bao lì xì thuận tiện đập không biết bao nhiêu chân của người khác trong Uyên Ương hồ, thẳng đến khi hôn lễ cũng sắp kết thúc người ta thấy nhàm chán dần dần dẹp đường đi về, hẳn mới chầm chậm đáp lại một câu: Không dám thăm mền.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Đều Là Nước Mắt Cả A

Từ Văn nghĩ rằng Tổ Vô Tâm nói không dám thăm mền là vì Tang Du Vị Văn quá mức khí phách quá mức hung hãn làm cho người xung quanh cô chỉ dám đứng nhìn từ xa, lòng mang sợ hãi cho nên không dám, nhất thời cảm thấy có chút bất đắc dĩ. Cho dù là một cô gái cường hãn đến thế nào thì cô chung quy vẫn là con gái, sợ dĩ trước kia Từ Văn không nói lời nào, một là vì cô chỉ lo đánh nhau, hai là vì kì thực lúc ấy Yến Cung Việt Giáp đối xử với cô rất tốt, cô là người cố chấp, nói dễ nghe thì là chuyên tình, nói khó nghe thì là ngu ngốc.

Mà ý của Tổ Vô Tâm lại không phải như vậy.

Không dám, bởi vì toàn phục đều biết rằng Tang Du Vị Văn là vợ chồng trên danh nghĩa của bạn hân, vợ bạn không thể chạm, đạo nghĩa giang hồ hẳn vẫn biết đến.

Huống chi hẳn có Cầm Âm của hẳn hợp tác, Tang Du Vị Văn có Kinh Hồng của cô hợp tác, đều là tổ hợp được công nhận là phối hợp ăn ý nhất, nên hẳn cũng chỉ có thể đứng xa xa nhìn, thậm chí ngay cả nói cũng không nói được một câu.

Thẳng đến khi Lâu Tâm Nguyệt chặn ngang vào, hẳn đã khuyên Yến Cung Việt Giáp cũng đã khinh bỉ qua hẳn, nhưng hẳn dù sao cũng không phải Yến Cung Việt Giáp, không thể nào không chế được hành vi của người khác.

Sau đó nhìn Tang Du Vị Văn tức giận mà rời đi, mà ngay cả khuyên một câu cũng không có tư cách.

Nghĩ lại thì đều là nước mắt cả a.

Tổ Vô Tâm ngồi trên tọa kỵ của Nhất Dao Độc Bá, yên tâm thoải mái hưởng thụ đãi ngộ không cần cử động cũng có thể đi dạo khắp Nhân Duyên đảo. Mà đại hào của hẳn thì còn ở miếu Nguyệt Lão.

Có một điều Từ Văn nghĩ không ra, từ khi Tang Du Vị Văn còn chưa rời đi Lâu Tâm Nguyệt đã thông đồng với Yến Cung Việt Giáp, vì sao đến hiện tại Tang Du Vị Văn đã rời đi hai tháng Lâu Tâm Nguyệt cùng Yến Cung Việt Giáp mới tổ chức hôn lễ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm, vì sao Yến Cung Việt Giáp cùng Lâu Tâm Nguyệt đến bây giờ mới kết hôn?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Một đứa con trai như người hỏi thăm mấy bát quái đó làm gì? (*bát quái: đại loại như tin via hè)

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Con trai thì sao chứ? Kì thị con trai không có quyền nghe bát quái sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người không phải là rất lợi hại sao? Tự mình đi hỏi Yến Cung Việt Giáp đi!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta đường đường là bang chủ của Toàn Phục Công Dịch, ần nói khép nép chạy đến hỏi Yến Cung Việt Giáp vì sao qua hơn hai tháng mới kết hôn sao?

Tổ Vô Tâm im lặng, Nhất Dao Độc Bá rốt cuộc là không coi ai ra gì đến cỡ nào mới có thể cảm thấy hẳn còn lợi hại hơn cả Yến Cung Việt Giáp?

Mà Từ Văn lại không cho là như vậy, tài khoản Nhất Dao Độc Bá này cô cũng không định giấu giếm giới tính mãi, thay vì để đến khi đó người khác đoán rằng cô là Tang Du Vĩ Văn, còn không bằng nói mấy câu, làm mấy chuyện làm đảo điên hình tượng của mình, đến lúc đó Yến Cung Việt Giáp hỏi, Tổ Vô Tâm còn có thể chứng thực Nhất Dao Độc Bá không phải là Tang Du Vĩ Văn.

Tang Du Vĩ Văn là con át chủ bài của cô, mà con át chủ bài thì phải giữ đến thời khắc mấu chốt.

Cô cứ như vậy chờ Tổ Vô Tâm đi dạo một buổi tối, mãi đến khi kêu thế nào hắn cũng không đáp lại, hết như bốc hơi khỏi trần gian vậy.

...

Khi Từ Văn định hi sinh nhan sắc của thương nhân xuất sắc là Tiểu Hồng đi hấp dẫn một ít người về góp cho đủ số lượng để phát triển Toàn Phục Công Định, Tiểu Hồng gơ hai tay hai chân tỏ vẻ phản đối, xưng rằng một nhân tài kinh doanh vĩ đại tuyệt đối sẽ không đi làm chuyện thương thiên hại lý như đục khoét nền tảng.

Hắn nói trong bang hội, lời này bị Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm cùng nhau phản đối, Từ Văn ngược lại nhất thời không nghĩ ra vì sao Tổ Vô Tâm lại tỏ vẻ phản đối.

Làm một gián điệp có đạo đức nghề nghiệp, chẳng lẽ Tổ Vô Tâm lại không đi trách cứ loại hành vi trộm cướp không tiết tháo này sao, hơn nữa còn báo cáo kế hoạch của bọn họ về cho Yến Cung Việt Giáp, cũng làm cho bang chủ các đại bang hội trong Phong Bạo liên minh giấu kỹ bang chúng nhà mình, nghiêm cấm ngăn cản Toàn Phục Công Định khuếch trương thế lực sao? (*không tiết tháo: tựa tựa vô liêm sỉ, nhưng mang chiều hướng hài hước và bựa hơn)

[bang hội] Đê Điều Dích Vồng Hồng: Tiểu Tâm Tâm, làm một tiểu hào, người có tư cách gì mà khinh bỉ ta không đi đào góc tường! Mời trả lời ngay trước mặt ta!

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Đứng trên lập trường lợi ích của bang hội.

[bang hội] Đê Điều Dích Vồng Hồng: What! Nhất Dao có phải người đã tẩy não Tâm Tâm rồi không? Tại sao hắn lại lo lắng đến vấn đề lợi ích của bang hội? (Hề: cái What là ta thay vào thôi, chứ nó là 1 câu chửi của TQ, từ chỗ này ta sẽ thay những ngôn ngữ teen, câu chửi của TQ bằng của VN nếu có thể luôn nha, ko chú thích như vậy nữa, nát truyện)

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Thuyết minh giác ngộ của hắn cao hơn người. [cắn hạt dưa]

[bang hội] Đê Điều Dích Vồng Hồng: Làm một thương nhân, ta phải nói cho người biết nguyên tắc buôn bán của ta là công bằng, đôi bên cùng có lợi, trung thực, giữ chữ tín, kiếm được lời!

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Ta chỉ thấy được nguyên tắc của người là mặt dày, tim đen, gian trá.

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Hắn giành lời thoại của ta.

[bang hội] Đê Điều Dích Vồng Hồng: Tức chết ta! Tức chết ta! Nhất Dao người nhìn người người mời vào mà xem, cứ luôn đối nghịch với ta!

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Hồng, hắn là người ta mời vào, không đối nghịch với người chẳng lẽ còn đối nghịch với ta?

[bang hội] Đê Điều Dích Vồng Hồng: !!! Hừ!

...

Đệ nhất thương nhân của Thương Hải phục cứ như vậy bị Từ Văn bức phải cúi mình bắt đầu đi lên con đường uy hiếp dụ dỗ khách hàng của mình vào bang.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cảm ơn người a.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm ?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Không ngờ người lại ủng hộ ý tưởng thất đức của ta.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người cũng biết người thất đức?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Khi ta khen người thì người có thể ngoan ngoãn nhận lời khen của ta không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Đừng khen ta, ta chỉ là ngại bang hội mà chỉ có ba người rất khó coi.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Khi người tức giận đánh ba chữ Tổ Vô Tâm nhìn thuận mắt hơn Tiểu Tâm Tâm rất nhiều.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá:...

Từ Văn vốn đang định cảm ơn Tổ Vô Tâm một chút lại lâm vào một vấn đề càng mang tính triết lý hơn.

Phục Vô Yên không thông minh đến vậy, Sầu Bất Mị sẽ không nói nhiều, Yến Cung Việt Giáp thì sẽ không hạ mình như vậy, rốt cuộc là người nào của Phong Bạo liên minh nguy trang thành tên Tổ Vô Tâm này, biết rõ Nhất Dao Độc Bá cô đã biết hẳn là người của Phong Bạo liên minh còn không ngại cực khổ tiếp tục làm cáo chức gián điệp không quá giống gián điệp này của hẳn.

Trong khi Từ Văn suy ngẫm về vấn đề thâm ảo này thì Tiểu Hồng đang tự mình cố gắng thực hiện kế hoạch “đục khoét nền tảng” mà Từ Văn giao phó.

[thế giới] Đề Điều Đích Vồng Hồng: [Thiết Hạc Tỳ Bà] Từ vũ của Cẩm Âm, bán giá thấp phá giá đây!

“Tiểu Hồng người lại đang gạt người.” Từ Văn nhìn thấy câu hấn phát trên kênh thế giới, từ vũ ở trong mắt Từ Văn không là cái gì, nhưng ở trong mắt người chơi bình thường đã là vũ khí tương đối tốt. Người chơi nhân dân tệ toàn thân chanh trang trong phục có thể đếm trên đầu ngón tay, từ vũ mới là trang bị chính.

“Đừng vạch trần nha!” Tiểu Hồng ngay lập tức trả lời, “Từ vũ của Cẩm Âm cũng không đủ cầu, nếu ta thực sự bán giá thấp phá giá thì cũng là do dâm uy của người.” Người hỏi giá rất nhiều, Tiểu Hồng bận trả lời giá, không rảnh đánh chữ chat với Từ Văn: “Người đi trông nom tiểu Họa Bình của người cho tốt đi, chuyện của ca đề ca tự giải quyết!”

Lúc này Từ Văn mới phát hiện Tổ Vô Tâm đã sớm không biết chạy đi đâu, cô cũng không để ý, từ khi Tổ Vô Tâm cho thấy hẳn có hảo cảm với Tang Du Vị Văn, Từ Văn cảm thấy mình vẫn là không nên đi đoán lung tung xem hẳn rốt cuộc là ai thì hơn.

“Nhất Dao a, không thì người kêu Tâm Tâm lên nói chuyện?”

“Đừng!” Từ Văn lúc này giật bắn cả mình, tuy nói trong hai đại liên minh không có ai từng nghe Tang Du Vị Văn nói chuyện, bắt quá khi Tổ Vô Tâm còn coi cô là nam thì không cần hù dọa hẳn đây lại là một nữ hấn từ giống như Tang Du Vị Văn.

Chỉ bắt quá một chốc, Tiểu Hồng thân là trưởng lão của Toàn Phục Công Dịch nhờ vào một món từ vũ kéo vào một bang chúng mới.

[thông cáo] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa gia nhập bang hội Toàn Phục Công Dịch của ngài.

Từ Văn còn chưa kịp nói chuyện với bang chúng mới vào một câu, Tiểu Hồng đã bắt đầu hét lên.

[bang hội] Đề Điều Đích Vồng Hồng: Như Hoa, đến lãnh địa của bang hội lấy tỳ bà, 80% giá gốc, không được rời bang đâu đó nha!

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Ừ được rồi, ta đến ngay đây, chào mọi người ta là người mới, cầu chống lưng!

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Ca chống lưng cho người!

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Xin chào bang chủ ạ, lần trước bang chủ người thật là uy phong nha, có người chống lưng thật là oách!

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Như Hoa người bao nhiêu tuổi?

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Người ta còn đang học trung học người có chê ta quá nhỏ tuổi hay không [chạm ngón tay].

Quá nhỏ tuổi? Từ Văn lập tức tràn đầy tình yêu.

“Tiểu Hồng người cư nhiên đi thông đồng một cô bé vị thành niên sao?” Cô nói, “Người đang tâm tàn phá nộ hoa của tổ quốc sao?”

Tiểu Hồng sâu sắc cảm thấy Từ Văn là chó cắn Lã Động Tân không thấy được lòng người tốt, cũng ủy khuất nói: “Ta không phải là thông đồng một nộ hoa sang cho người tàn phá sao? Người chính trực như ta làm sao có thể đi tàn phá người khác chứ?”

Điều giả dối nhất trong thế giới này chính là một thương nhân trong trò chơi suốt ngày nói mình công bằng, chính trực, không màng danh lợi, vì dân phục vụ, giả như kịch ấy.

Từ Văn thực không nhin được Tiểu Hồng làm một đứa con trai lại dùng giọng điệu ủy khuất như cô vợ nhỏ nói chuyện với mình, xoay người đi tìm Tổ Vô Tâm.

Xem Tâm Tâm nhà ta tốt cỡ nào, gọi hẳn bằng cái tên nữ tính như vậy mà cũng không phản đối, nói chuyện còn đặc biệt nghiêm chỉnh. Đùa giỡn một người không nghiêm chỉnh thì y như đang nói giỡn, đùa giỡn một người nghiêm chỉnh mới đặc biệt có cảm giác thành tựu!

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm của ta đâu?

[bang hội] Tổ Vô Tâm:.....

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: A, Tâm Tâm người thăng cấp thật nhanh, chưa bao lâu đã thăng từ cấp 60 đến cấp 61? Có gì cần ta giúp đỡ không?

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Nhận được sự ưu ái của bang chủ, trước chuẩn bị trang bị của mình cho tốt đừng đi quan tâm vợ vắn!

Từ Văn cảm thấy mình lúc nào cũng khinh bỉ người của Tướng Hành Thiên Hạ, bất quá tên Tổ Vô Tâm này lại đang khinh bỉ cô.

Hắn cứ luôn nói một Nhất Dao Độc Bá có trang bị bình thường thì lấy tư cách gì mà đi khinh bỉ chanh vãi Kinh Hồng là Yến Cung Việt Giáp, nhưng một tiểu Họa Bình cấp 60 với trang bị bình thường như Tổ Vô Tâm hẳn thì lấy tư cách gì mà đi khinh bỉ một Long Cức miễn cấp là cô đây chứ?

Tiểu Cẩm Âm vừa bị Tiểu Hồng dụ dỗ vào bang vừa nhìn thấy một Họa Bình có cấp còn thấp hơn mình lập tức cười nở hoa.

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Tiểu Tiểu Tâm nguoi đang ở đâu vậy? Chúng ta cùng đi làm nhiệm vụ được không?

Tổ Vô Tâm ngồi trước màn hình máy tính vừa chuyển từ tài khoản Sầu Bất Mị sang đây, thiếu chút nữa thì phun ra một búng máu lên màn hình, đây là bọn người nào vậy, ngay cả một tiểu Cẩm Âm cũng gọi hắn là Tiểu Tâm Tâm!

Nếu bị tên Phục Vô Yên kia biết Sầu Bất Mị luôn tao nhã đổi sang một tài khoản khác lại bị gọi là Tiểu Tâm Tâm, đoán chừng có thể lên truyền âm không ngừng nghỉ phát “Tiểu Tâm Tâm” cả ngày.

“Cái gì? Tiểu Tâm Tâm? Bạn tốt của ta mà nguoi cũng dám đùa giỡn?”

“Tiểu Tâm Tâm là của ta, ba chữ này ta đã bao! Ai dám gọi hắn là Tiểu Tâm Tâm thì đừng trách đàn của ta vô tình!”

“Tiểu Tâm Tâm đi, chúng ta không để ý đến bọn gốc kia, chúng ta đi đánh nhau!”

...

Là như thế này, nhất định là như thế này!

Hắn lập tức quyết định phải giấu thật kĩ tiểu hào của mình, trăm ngàn lần không thể để tên Phục Vô Yên kia biết được.

Tổ Vô Tâm không để ý đến Cẩm Âm vừa vào bang, nhưng tiểu Cẩm Âm lại không cảm thấy đối phương thật cao lãnh, mở bản đồ ra đi tìm Họa Bình duy nhất trong bang có thể đi làm nhiệm vụ cùng với cô, chạy đi còn nhanh hơn cả Nhất Dao Độc Bá của Từ Văn.

Từ Văn không khỏi chống trán, người trẻ tuổi bây giờ đúng là chân tay nhanh nhẹn sức khỏe vô cùng tốt!

“Vú em của nguoi bị người khác đoạt đi rồi, còn chưa đuổi theo?” Tiểu Hồng ở trong lòng nói thầm, “Ngài mà ta thật đúng là quá tinh mắt, tiểu Cẩm Âm hoạt bát đáng yêu như vậy làm sao ta tìm ra được vậy?”

Từ Văn đang định mắng hắn mấy câu, kênh bang hội tổng cộng chỉ có bốn người bắt đầu náo nhiệt lên.

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Không tốt rồi! Không tốt rồi! Bang chủ ca mau đến cứu Tiểu Tâm Tâm!

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Ngao ngao ngao ngao, thiệt nhiều quái thú đang đuổi theo Tiểu Tâm Tâm, một vú em như Tiểu Tâm Tâm đánh không lại a, rút máu thật nhanh! QAQ

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Bang chủ ca nguoi đang ở đâu, mau đến cứu người a, Tiểu Tâm Tâm sắp chết sắp chết rồi!

...

Từ Văn chống trán, Cẩm Âm này thật sự là... tạm thời chỉ coi như ngây thơ.

Khi cô lập tức lên tọa kỵ chạy về phía bản đồ cấp 60 Long Tiên mà Tổ Vô Tâm đang đứng, tiểu Cẩm Âm vẫn còn đang xoát bình.

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: A a a thật là khủng khiếp thiệt nhiều quái thú, ta mắc chứng sợ chỗ đông người!

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: A? Ủa? Quái đâu? Oa! Tiểu Tâm Tâm thật là lợi hại, cư nhiên đánh hết quái một mình!

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Này này! Nguoi đánh ta làm chi? Dừng lại, ta sắp chết rồi!

Khi Từ Văn chạy tới, Tổ Vô Tâm đang vung cái roi của hắn phóng ra một kĩ năng Khuynh Quốc Họa trên người của Cẩm Âm

[trước mặt] Tổ Vô Tâm: Ta đã bị nguoi làm âm ỉ đến không phân biệt được quái và nguoi!

Tổ Vô Tâm không có tiếp tục giết cô bé, dù sao đánh người cùng một bang là điều mà bang quy không cho phép.

Bất quá tiểu Cẩm Âm lại không có ý im lặng, thấy Nhất Dao Độc Bá, lập tức lại mở ra hình thức xoát bình.

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Bang chủ ca nguoi có biết không Tiểu Tâm Tâm thật là lợi hại, cô ấy vung roi da ba ba ba ba liền đánh chết hết tiểu quái!

Từ Văn lại chống trán, roi da là cái quỷ gì vậy! Ba ba ba ba là từ tượng thành nào vậy! Cô bé em có biết hán là nam không!

Cô tỏ Tô Vô Tâm, nhưng không có tỏ Như Hoa, cấp bậc của Như Hoa cao hơn Tô Vô Tâm rất nhiều, nhiệm vụ phải làm cũng không nằm trên cùng một bản đồ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Luyện cấp?

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Không thì ta đang đùa với quái cho vui à?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Vì sao mỗi lần ngươi nói chuyện với ta đều tràn ngập ác ý như vậy?

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Bởi vì ngươi không đủ xinh đẹp.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tô Vô Tâm ta có lòng tốt đến giúp ngươi đánh quái!

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Ngươi là đến xoát bình chơi giống như Cầm Âm kia chứ gì?

Từ Văn lại không có lời nào để đáp, tính từ khi Nhất Dao Độc Bá đến đây, dưới roi Tô Vô Tâm đã chết không ít hơn mười con quái, nhưng cô lại vẫn đứng một bên đánh chữ.

Ngươi giận, ngươi giận. Khi Từ Văn hung hăng nuốt vào một ngụm khí thì Tô Vô Tâm lại bắt đầu lớn lối.

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Đánh xong, mang ta đi giao nhiệm vụ!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá:.....

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Tọa kỵ đâu? Lấy ra đi.

Hóa ra hán đã quen bị Nhất Dao Độc Bá cứng rắn lời lên tọa kỵ, không phản kháng được thì bắt đầu hưởng thụ.

Từ Văn im lặng triệu hồi tọa kỵ, sau đó chở hán đi giao nhiệm vụ.

Cô cảm thấy mình giống cu li, mà không phải bang chủ.

Tô Vô Tâm yên tâm thoải mái nhìn Nhất Dao Độc Bá đánh quái dùm mình, đã thủ trời sinh phải phụ trách nhiệm vụ đánh quái của vú em, nếu không khi đánh nhau ai đến thêm máu cho?

Ngược lại Tiểu Hồng có chút kì quái, hỏi: “Ta nói Nhất Dao này, ngươi không phải mê sấm vai nhân vật rồi chứ?”

“Cái gì?”

“Ngươi xem, Tang Du Vị Văn khí phách, Lộ Thủy Hàn Thiên dịu dàng, Nhất Dao Độc Bá y như một tên ngọc, bây giờ lại định làm gì? Trung khuyến quỳ gối dưới váy Họa Bình?”

Từ Văn vừa nghe liền nở nụ cười: “Tiểu Hồng, ngươi có thể nghĩ theo chiều hướng tốt không?”

“Tế bào nào đều dùng cho việc kiếm tiền hết rồi, không thể nghĩ được.”

Từ Văn thở dài một hơi thật sâu: “Vừa rồi ngươi có nhìn thấy Như Hoa xoát bình không? Tô Vô Tâm làm một Họa Bình mà tự mình kéo một đám quái ngang cấp với mình dùng chiêu công kích không cao xoát hết quái, hiệu suất không thấp hơn so với đã thủ. Thuyết minh cái gì? Thao tác của Tô Vô Tâm vô cùng tốt! Khi đánh nhau tìm một Họa Bình không phải bình hoa cực kì quan trọng, người chơi nhân dân tệ có thể dùng mắt nhận ra được, còn người chơi có kĩ thuật tốt lại không phải chỉ liếc mắt một cái là biết được!”

Tiểu Hồng sờ sờ máy tính: “Ngươi không bị sốt chứ? Hán là người của Phong Bạo liên minh!”

Từ Văn không đáp.

Cô rất rõ ràng hán là người của Phong Bạo liên minh, một người chẳng những không có ác ý với Tang Du Vị Văn mà còn nhớ cô rất nhiều của Phong Bạo liên minh.

Cô cảm thấy mình yêu hận kì thực rất đơn giản rất rõ ràng, cô sẽ không đi ghét một người thích mình, bởi vì người tình mắt không nên bị ghét.

Tô Vô Tâm thích Tang Du Vị Văn, thật là tình mắt!

Mặc kệ đại hào của hán là ai, chỉ cần không phải Yến Cung Việt Giáp, là ai cũng được!

Nghĩ đến đây không khỏi đắc chí, ai nói nữ hán tử không có người thích? Chỉ cần có người sùng bái liền nhất định có người thích!

Sự vui vẻ toát ra từ đáy lòng. Từ Văn liền mở tán gẫu riêng ra gửi tin cho Tổ Vô Tâm.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm ánh mắt nguoi thật tốt!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nguoi cận thị bao nhiêu độ mới có thể thấy ta lựa chọn Toàn Phục Công Dịch là ánh mắt thật tốt?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm nguoi không thể im lặng làm một vú em nhân yêu nghe ta tán thưởng sao!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không thể.

Từ Văn im lặng tự nhủ, nếu không phải nể mặt người này ôm tình cảm hoài niệm nồng đậm đối với Tang Du Vị Văn, cô nhất định phải rút gân hần! Lột da hần! Uống máu hần! Sau đó hủy thi diệt tích!

Sau đó cô biết mình lại nghĩ nhiều, đây bắt quá chỉ là một trò chơi.

Bản đồ Long Tiên có hai phó bản, một cái là Dạ Kiều sơn trang cấp 60, một cái khác là Độ Minh Uyên cấp 65.

Cấp bậc của Tổ Vô Tâm không đủ để đi Độ Minh Yên, bắt quá vừa đủ để đi Dạ Kiều sơn trang.

Cô định cho Tổ Vô Tâm nhận tất cả nhiệm vụ trong Dạ Kiều, trước đi đến chỗ phó bản.

Phía trước thực náo nhiệt, trong đám người đột nhiên nhảy ra một Cầm Âm, chặn đường Nhất Dao Độc Bá. Thái Ương phía sau Cầm Âm ngược lại không quá nổi bật.

[trước mặt] Phục Vô Yên: Nhóc con! Cuối cùng cũng đợi được nguoi! Xuống nhận lấy cái chết đi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ai Sống Ai Chết

Phản ứng đầu tiên của Từ Văn khi nhìn thấy Phục Vô Yên là, hần sẽ không phải là đặc biệt đứng chờ ở đây để giết cô chứ? Dựa theo tính cách mọi chuyện đều không dùng đầu óc để suy nghĩ của Phục Vô Yên thì thật đúng là có khả năng.

Người kinh ngạc lúc này không chỉ có Từ Văn, mà còn có Tổ Vô Tâm ngồi trước người Nhất Dao Độc Bá.

Gần đây hần luôn dùng tài khoản Tổ Vô Tâm này, cho nên vừa rồi Phục Vô Yên nói muốn đi chơi, Sầu Bất Mị của hần liền trực tiếp bấm đi theo. Lúc này Thái Ương u buồn thâm trầm đứng bên cạnh không nói một lời kia không phải là Sầu Bất Mị của chính hần sao! Dùng đại hào của mình đi chặn đường tiểu hào, thật đúng là có vẻ bốc đồng.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Vô Yên nguoi làm gì vậy?

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Đến chơi đùa với thằng nhóc con Nhất Dao Độc Bá này một chút, hần không phải là rất kiêu ngạo sao? Ta muốn xem xem hần có bao nhiêu kiêu ngạo!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Ủ, vậy nguoi giết hần đi, hai đánh một không tốt.

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Ai hai đánh một? Hần còn mang theo vú em!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Nguoi tính một vú em cấp 61 là một người, làm trưởng lão của Tướng Hành Thiên Hạ nguoi không thấy xấu hổ sao?

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Nói như vậy thì thật đúng là có hơi xấu hổ, ai yêu, tên của Họa Bình kia rất hợp với thâm nữ của ta! Nể mặt cái tên ta sẽ không giết cô ta! Nguoi chờ, ta đi tìm thằng nhóc kia chơi đùa!

...

Khi Phục Vô Yên nói xong lao qua như một con gió, Từ Văn lại đang tự hỏi một vấn đề.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm, ta ngăn cản, nguoi nhanh chạy trốn đi!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: ?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tài khoản cấp 61 này của người bị Phục Vô Yên chém một phát là chết ngay, tụt kinh nghiệm thật là đau lòng, nhớ lát nữa ta cần hấn người liền chạy đi, không cần lo cho ta!

...

Ai muốn lo cho hấn? Tổ Vô Tâm sâu sắc cảm thấy Nhất Dao Độc Bá thực sự là nghĩ quá nhiều rồi.

Nói cứ như Tổ Vô Tâm hấn là một đóa kiều hoa, còn cần một Long Cức trang bị bình thường như hấn bảo vệ ấy. Kính nhờ, Sầu Bất Mị kia...

Hấn không tiếp tục nghĩ tiếp, thừa dịp Nhất Dao Độc Bá xuống tọa kỵ nhanh như chớp tăng tốc lao về phía Phục Vô Yên, Tổ Vô Tâm lập tức leo lên tọa kỵ của mình nghênh ngang đi.

Từ Văn đang lo lắng Phục Vô Yên sẽ ở giữa đường chặn lại Tổ Vô Tâm, kết quả Phục Vô Yên lại cứ như thể căn bản là không nhìn thấy tài khoản kia, mà Tổ Vô Tâm cũng chuồn mất, chuồn đi không hề lưu luyến.

Chống trán, bang chúng của cô thực sự là quá nghe lời.

Người trên bản đồ Long Tiên thực sự là rất nhiều, tùy tiện mở trạng thái ra là có thể đánh trúng thật nhiều người.

Khi Nhất Dao Độc Bá mở kỹ năng Khoái Bộ Lưu Tinh (nhanh như sao xẹt) xông thẳng về phía Phục Vô Yên, Phục Vô Yên không dám mở kỹ năng quần công, lúc này sử dụng Ngọc Chấn Lâm Phong, định trước để Nhất Dao Độc Bá mở trạng thái giết chóc mà mình thì sử dụng trạng thái phòng vệ không đánh trúng những người xung quanh.

Dù sao, kỹ năng Long Cức đa số là đản công, không dễ đánh trúng người khác, Cầm Âm là chức nghiệp trảng không, mà Phục Vô Yên lại là một trảng không chuyên nghiệp dùng đàn cổ làm vũ khí, tất cả các kỹ năng hạn chế hành động của đối phương đều là quần công.

Mở trạng thái trên bản đồ tràn đầy người chơi này, chịu thiệt là Cầm Âm của hấn.

Kỹ năng đã chuẩn bị xong, chỉ chờ Nhất Dao Độc Bá xông lên chém hấn một đao!

Càng lúc càng gần, chưa đến mười thước!

Cơ hồ là ngay trong nháy mắt Nhất Dao Độc Bá cùng Phục Vô Yên chồng lên nhau, Ngọc Chấn Lâm Phong của Phục Vô Yên hóa thành một trận gió chém về phía Nhất Dao Độc Bá!

Sầu Bất Mị đã thu xếp cho Tổ Vô Tâm đến Dạ Kiều sơn trang đứng một bên thăm nghĩ một tiếng không tốt, Nhất Dao Độc Bá đã đến gần người!

“Vèo”!

Ánh sáng rực rỡ của Ngọc Chấn Lâm Phong xẹt qua bên hông Nhất Dao Độc Bá, nhưng lại không làm hấn rơi một giọt máu!

Phục Vô Yên thầm mừng trong lòng: Nhất Dao Độc Bá làm chức nghiệp đơn đầu cư nhiên căn bản là không mở trạng thái, mà là mở kỹ năng tăng tốc 300% Khoái Bộ Lưu Tinh hoa hoa lệ lệ đào tẩu ngay trước mặt hấn!

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: !!! Bất Mị!!! Người có hiểu tâm tình ta vào lúc này không!!!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Ừ.

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Thăng nhóc kia cư nhiên chạy!!! Chạy!!!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Ngàn vạn lời muốn nói hóa thành một câu: simple. (Hề: ta cũng ko hiểu chỗ này lắm, và ta đảm bảo là ko có edit sai đâu >”<)

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Người còn cười ta nữa! Đến đến đến đấu một chọi một đi!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Người đi tìm A Việt mà đấu một chọi một, gần đây ta bận nhiều việc, không rảnh luyện tập với người.

[tán gẫu riêng] Phục Vô Yên: Bất Mị người cư nhiên ghét bỏ ta!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Khi nào người không chỉ phát triển tứ chi mà còn phát triển một chút chi số thông minh ta sẽ không ghét bỏ người.

Trong khi Phục Vô Yên khóc chạy đi tìm Yên Cung Việt Giáp thì Từ Văn lại đang vỗ bàn cười điên cuồng.

“Tiểu Hồng người biết không tên óc nho Phục Vô Yên kia cư nhiên định chiếm tiện nghi của ta làm ta mở trạng thái, ta ngốc như vậy sao ha ha ha!”

Tiểu Hồng sâu sắc khinh bỉ: “Sau đó người liền mở Khoái Bộ Lưu Tinh chạy mất?”

“Ta mang Tâm Tâm đi xoát phó bản cơ mà, làm sao có thời giờ chơi đùa với hấn chứ? Hơn nữa, trận PK đầu tiên mở ra quá trình xưng bá toàn phục của ta làm sao có thể dành cho tên óc ếch Phục Vô Yên kia chứ? Nếu là Sầu Bất Mị thì ta chơi liền!” Dứt lời lại tự mình lẩm bẩm nói, “Chút kiêu ngạo ấy ta vẫn có!”

“Sầu Bất Mị như thế nào không đến chặn các ngươi?” Tiểu Hồng tỏ vẻ vô cùng hoài nghi, “Chỗ có Phục Vô Yên chẳng lẽ không có Sầu Bất Mị?”

“Có hấn a!” Từ Văn “ùa” một tiếng, “Đúng rồi, hấn vẫn đứng ở bên cạnh nhìn mà không giúp Phục Vô Yên, có thể là người không có ở đó? Hoặc là khinh thường chơi hai đánh một?”

Từ Văn cùng Sầu Bất Mị trao đổi quá ít, cho nên trong toàn bộ Tướng Hành thiên hạ, cô cảm thấy người mình không hiểu nhất chính là Sầu Bất Mị.

Không quan tâm nhiều như vậy, điều cô phải làm bây giờ là đọc theo bản đồ tìm được Tổ Vô Tâm đã chuẩn mất kia, sau đó mang vũ em duy nhất nhà cô đi luyện cấp.

“Nhất Dao, chanh trang tương đối khó tìm, Kim Lâm Bạo Trang lại càng ít, tạm thời chưa tìm được, bắt quá ta thấy một cái Trúc Nhật chanh ngoa (*ngoa = giày).” Giày này không phải là trang bị chiến ngoa, mà là một trong các pháp bảo phụ trợ của Long Cức. Kì thực Tiểu Hồng không cần hỏi cũng biết, Từ Văn nhất định sẽ lấy.

Từ Văn cũng biết chanh trang chanh vũ bây giờ nếu không ra mới, phần lớn đều nằm trong tay hai đại liên minh, dù vậy, số người toàn thân chanh trang chanh vũ mà mỗi liên minh có thể lấy ra cũng ít ỏi không có bao nhiêu.

“Ngươi nhìn rồi tính, trước thu.” Từ Văn đã tìm được Tổ Vô Tâm, một mình hấn đứng ở trước cửa Dạ Kiêu sơn trang không người hỏi thăm.

Cũng phải, tuy rằng cấp bậc nay đã mở đến cấp 80, nhưng phó bản cấp 60 yêu cầu kĩ thuật cao như Dạ Kiêu sơn trang còn cần tổ một đoàn đội dẫn theo một vũ em chất lượng tốt mới được, một Họa Bình vừa lên cấp 61 có thể xoát đến boss thực sự là làm cho người ta vô cùng lo lắng.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Xem đi, ngoài ta ra, còn có ai nguyện ý dẫn theo một tiểu vũ em là ngươi chứ!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu không phải vì ta thấy ngươi một mình rất đáng thương không rời tổ, lúc này ta đã sớm tiến vào phó bản.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Kê không đẳng cấp không trang bị như ngươi muốn người khác chủ động dẫn đi cũng chỉ có thể tỏ vẻ đáng yêu đáng thương đáng nhớ, bắt quá trông ngươi không dễ thương như vậy, tỏ vẻ đáng yêu cho ai xem?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu chỉ có mình ta còn có thể tỏ ra đáng yêu cầu dẫn theo, nếu thêm ngươi nữa thì cho dù có tỏ ra đáng yêu theo chiều ngang cũng vô ích. Ngươi thấy ai giống gánh nặng hơn?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm ngươi chờ đó!

Từ Văn thực sự là không thể chịu được tiểu vũ em này năm lần bảy lượt khiêu khích cô, tuy rằng làm một Long Cức quả thực là xoát phó bản không hiệu suất bằng mấy chức nghiệp viễn trình như Thái Ương Cầm Âm Kinh Hồng, nhưng tỷ số bạo cao kinh người của Long Cức là các chức nghiệp khác đánh không được.

Bất luận thế nào, ít nhất thì một tiểu Họa Bình cấp 61 như Tổ Vô Tâm vĩnh viễn cũng không đạt được tầm cao này.

Cô đang định kêu cầu tổ trong đám người, dù sao chức nghiệp cận chiến như Long Cức đẳng cấp cao của cô chỉ cần có kĩ thuật tốt là có thể thay thế Thiên Bì, hai Bình Phong thì hiệu suất tuy chậm, nhưng dù sao cũng tốt hơn là tổ không được đội, lúc này cô nhìn thấy từ xa đi đến một đám người quen thuộc.

Long Kính của Chung Cực chiến minh.

Từ Văn mừng rỡ, hấn đến thật là đúng lúc!

Long Kính dường như là vội vàng đến xoát bang công, chỉ dẫn theo lão bà của mình là Long Sa, đang chat trong bang hội xem có ai muốn dẫn vào phó bản Dạ Kiêu hay không thì thấy được Nhất Dao Độc Bá chạy nhanh như chớp đến trước mặt hấn.

Là tên nhóc này.

Long Kính đánh xong một hàng chữ còn chưa phát vào kênh bang hội, liền xóa hàng chữ kêu dẫn người kia đi.

Xem dáng vẻ của Nhất Dao Độc Bá là định tiến vào Dạ Kiêu sơn trang, tiếc là không có người tổ đi?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Thực trùng hợp, lại gặp nhau.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Thực trùng hợp a, Long đại bang chủ, xoát Dạ Kiêu sao?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Đúng vậy, ngươi cũng tiến vào sao? Vừa hay ta có vị trí, hay là cùng đi?

Nhân cơ hội chiếm một chút cảm tình, lại xem xem thao tác của tên Nhất Dao Độc Bá này, cho dù là hướng về Nhất Dao Độc Bá sau lưng có thương

nhân Đề Điều Dịch Vồng Hồng kia, Long Kính cũng muốn dùng sức đào góc tường lấy lại đây.

Thời buổi ngày nay muốn lẫn lộn thật tốt, ngoài đạo nghĩa giang hồ ra, ai mà không ngấm ngấm dùng mấy mảnh lời?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Thật sự là quá tốt, bất quá chỗ ta còn có một Họa Bình cấp 61, dẫn theo luôn sao?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Vừa hay còn hai vị trí, chỉ cần ngại người ngại ý, ta đương nhiên là không ngại.

Long Kính cũng là một Long Cức, làm lão đại của Chiến Huy Hoàng liên minh, trang bị đương nhiên là đỉnh nhất, có một Họa Bình chỉ để đảm bảo, cũng không để ý đối phương rốt cuộc là cấp bao nhiêu.

Khi Từ Văn kêu Tổ Vô Tâm tiến vào đội ngũ của Long Kính, Tổ Vô Tâm không phát biểu ý kiến gì, giống như ngoài việc luyện cấp làm nhiệm vụ ra, những thứ khác hẳn đều không quan tâm.

Sau khi Từ Văn vào đội ngũ của Long Kính thì choáng váng, một đội sáu người, đã có hai người cư nhiên là chồng trước của cô Mộc Phong Nhập Y cùng lão bà đương nhiệm của Mộc Phong Nhập Y – Hoa Vật Nhiều!

Thật đúng là muốn chửi thề!

Chưa kể cô còn không thể tỏ ra là có quen hai người này, còn phải bước đi vững vàng dùng thao tác quyền rũ của chính mình đi chinh phục Long Kính.

Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm cũng không kinh ngạc, Long Kính muốn lấy về được người có tiền tùy hứng trong truyền thuyết này, Mộc Phong Nhập Y làm hộ pháp đương nhiên là cũng biết đến.

Chẳng qua người mà Long Kính sai đi điều tra nói rằng, những người gần đây bán tài khoản bỏ game trong Tướng Hành Thiên Hạ, dường như không có người chơi nhân dân tệ nào nổi bật, cũng không có người nào có quan hệ đặc biệt tốt với Vồng Hồng.

Long Kính nghĩ, tên Nhất Dao Độc Bá kia có lẽ là đến từ server khác. Mặc kệ nguyên quán của hắn ở nơi nào, cho dù là ở cực lạc tây phương thế giới, chỉ cần không bị Yên Cung Việt Giáp lấy đi là được!

Một tổ đội hùng hùng hổ hổ xoát Dạ Kiều, ba Long Cức, một Cầm Âm Long Sa, một Thái Ương Hoa Vật Nhiều, còn có một Họa Bình Tổ Vô Tâm.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Lão đệ a, ngại sẽ không phải là muốn cứ luôn dẫn theo tiểu Họa Bình này chứ?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Họa Bình duy nhất của bang chúng ta!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Bang của các ngại người nào không phải là chức nghiệp duy nhất?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cũng không thể nói như vậy, qua hai ngày nói không chừng sẽ có người tới thì sao?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Không phải ta chê ngại, nhưng ngại nói ngại mới bắt đầu tựu trang bị phải không? Tài khoản Long Cức được trang bị tốt đánh nhau đặc biệt đẳng cấp, ngại muốn dẫn theo vú em không thành vấn đề, nhưng dẫn theo một vú em cấp thấp trang bị bình thường, như vậy vấn đề lại rất lớn!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đúng không? Ta cũng biết vậy, cho nên ta phải khiến Tâm Tâm thăng cấp nhanh một chút, sau này đánh nhau còn phải dựa vào hắn.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ta nói này, trong trò chơi hoa lá đầy rẫy, ngại xem ngại gọi thân thiết như vậy là có ý với tiểu vú em kia phải không?

Từ Văn đỏ mặt hời hợt, đại ca ngài biết người ta kì thực là vú anh sao?

Cô cũng không giải thích, Dạ Kiều son trang từ khi tiến vào xung quanh đều là quái, khi năm người giết thù vệ của son trang đi dọc theo bức phù điêu rẽ sang bên phải, Tổ Vô Tâm im lặng đi theo sau không nói một lời.

Hắn rất quen thuộc phó bản Dạ Kiều son trang, đáng tiếc đám người phía trước cảm thấy hắn là tân thủ, dọc theo đường đi bảo vệ thật chặt.

Cuối đường đi bên phải là boss đầu tiên quân gia Dạ Phù, nói là tiểu boss, kì thực cũng không rơi ra trang bị gì, bất quá phải giết xong mới có thể mở ra cửa vào chỗ Văn Huấn Thực, khi mấy Long Cức lao lên phát động công kích viễn trình thì Tổ Vô Tâm lại bắt ngờ mất tích.

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Họa Bình đâu rồi?

[đội ngũ] Long Kính: Cấp 61 có thể nào là có nhiệm vụ không, lạc đường rồi?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: =====, Tâm Tâm ngại ở đâu?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Tự mình đánh!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Vú em này thật là kiêu ngạo a, dẫn ngại đi xoát Dạ Kiều ngại cư nhiên lại chạy, chúng ta đâu có nhận cái nhiệm vụ quái

đàn này!

Từ Văn cực kì khó chịu, tuy rằng Hoa Vật Nhiều nói đúng, nhưng trong lòng cô cảm thấy Tô Vô Tâm đã là người của mình, khi nào thì đến lượt người của Chung Cực chiến mình như cô ta đến giáo huấn?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ta thấy lời này không đúng rồi, Tâm Tâm nhà ta lần đầu tiên đến lạc đường không được sao? Ngươi vừa sinh ra đã biết đường đi đến Thái Bình Dương sao?

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Ngươi đến để cãi nhau phải không?

[đội ngũ] Long Kính: Dừng lại dừng lại, chúng ta ở chung hòa thuận, đừng cãi nhau. Tô Vô Tâm ngươi đang ở đâu, chỗ ngươi có nhiều quái không.

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Không ít, ta ở chỗ Văn Giáo tiên sinh chờ các ngươi.

Toàn đội đồng loạt im lặng.

Văn Giáo tiên sinh là một boss sau boss quản gia, ai cũng không biết khi nào Tô Vô Tâm chui qua mắt.

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Bây giờ một người đi đánh thắng Dạ Phù, nhiệm vụ này liền hoàn thành.

Toàn đội tiếp tục đồng loạt im lặng.

Một tài khoản cấp 61, còn là tài khoản Hòa Bình, đừng nói đến xoát một tiểu boss, cho dù là một đồng thủ vệ ở cửa, hấn đi vào đó xoát hết một mình sao?

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Bom nổ tận trời.

[đội ngũ] Long Sa: Đánh như thế nào? Khi ta cấp 61 đi cùng Long Kính cũng không dễ xoát được Dạ Phù đâu.

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, người bạn này của ngươi có chút huênh hoang a!

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Có thể biểu diễn chút không?

Tuy Từ Văn không quá tin tưởng lời Tô Vô Tâm nói, bắt quả lòng bao che cho con ngược lại lại có.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Các ngươi định trả bao nhiêu tiền mua vé vào cửa?

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Không nhiều lắm, mỗi người 50 kim ta liền miễn cưỡng biểu diễn một chút vậy.

Từ Văn thật muốn mắng Tô Vô Tâm mấy câu, cô đang cố gắng tạo ra bậc thang cho hấn leo xuống, hơn chục chữ của hấn ngay lập tức phá hỏng mất.

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Một người 50 kim bốn người 200 kim, ngươi cho rằng chúng ta đều là đũa ngọc sao?

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Ủ.

[đội ngũ] Long Kính:.....

Bắt quả nói đi cũng phải nói lại, Từ Văn cảm thấy Tô Vô Tâm nói chuyện vẫn rất có phong cách. Hấn không đơn giản là chỉ khinh bỉ một mình Nhất Dao Độc Bá, hấn còn khinh bỉ tất cả mọi người.

Chỉ bằng vào thái độ không sợ đắc tội với người này, cô liền đặc biệt thương thức Tô Vô Tâm!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Tô Vô Tâm, ngươi muốn chết!

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Ai chết còn chưa biết đâu.

[đội ngũ] Long Kính: Hai vị đại tiểu thư đều ít lại mấy câu được không? A Phong ngươi quản vợ ngươi, Nhất Dao a, kêu vú em của ngươi nói ít lại mấy câu, chúng ta đến là để nói chuyện tình cảm, đâu phải đến để cãi nhau phải không?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Từ xưa nói chuyện tình cảm đều thực lỗ, thực sự.

[đội ngũ] Long Kính:.....

Mấy người Long Kính còn chưa có ngọc đến mức tiêu tiền xem Tô Vô Tâm biểu diễn một mình đấu boss, bắt quả chờ bọn hấn giết xong Dạ Phù đến chỗ Văn Huấn Thực thì Tô Vô Tâm đã đứng ở cửa.

Xem ra hấn thực sự không có gạt người, hấn đã sớm tự mình đi đến đây.

Đi qua không phải việc khó, đằng sau bức phù điêu có hai cánh cửa ngăn trái và phải, hắn chỉ cần vòng qua cửa ngăn bên phải đi sát vào mép tường là có thể trước tiên đến chỗ của Văn Huấn Thực, bắt quả muốn đi vị mà không kéo đến quái xung quanh cũng không đơn giản.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm, người làm gì mà không đi đường bình thường?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta đi mở rương đồ chơi.

Từ Văn chống trán, ở giữa cửa ngăn trái phải có một cái rương báu vật, rương sẽ rơi ra các loại đồ chơi biến thân, đều biến thành mấy NPC xấu xí vô cùng kia, ai vừa tiến vào phó bản này cũng đều đi mở rương báu vật chơi, bây giờ nghĩ lại, hành động này đặc biệt ngây thơ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nhìn không ra người còn có một trái tim thiếu nữ.

Trái tim thiếu nữ cái quý gì?! Tổ Vô Tâm im lặng khinh bỉ Nhất Dao Độc Bá.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Giá trị của thứ này những người khác đều không nhìn ra được, người bình thường ta không nói cho hắn biết!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Vậy người nói đi a!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Cược 200 kim, lát nữa ta muốn giết Long Sa, người thấy thế nào?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu người đi giết Hoa Vật Nhiễm hoặc là Mộc Phong Nhập Y ta không có ý kiến, Long Sa là lão bà của Long Kính tạm thời không thể đụng vào.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người chọn một cái, Cầm Âm hoặc Họa Bình.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta không ngại người đi giết Phục Vô Yên, nga, hoặc là Lâu Tâm Nguyệt.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Quên đi coi như ta chưa nói gì hết. [vẫy tay chào]

Không biết vì sao, Từ Văn cảm thấy mình đặc biệt tin tưởng lời Tổ Vô Tâm nói.

“Tiểu Hồng!”

“Có!”

“Ra chợ giá thấp thu một ít đồ chơi biến thân phù xoát được từ Dạ Kiều sơn trang.”

“Hả?” Tiểu Hồng nghi hoặc, “Thứ này giao dịch 10 đồng là được một đồng mà, nếu người cần thì ta mua số lượng lớn cũng có thể!”

“Mua đi.” Từ Văn nhẹ nhàng trả lời, “Coi như là ta chưa hết trẻ con cầm đi chơi trò chơi vậy.”

Tổ Vô Tâm cái gì cũng chưa nói, đi theo sau có vẻ đặc biệt thờ ơ.

Tính thời gian, cách hôm Tang Du Vị Văn biến mất đã 70 ngày. Hắn cảm thấy mình có khả năng bị bệnh, vì sao vẫn nhớ kỹ một Tang Du Vị Văn đã rời đi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khắc Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đâm Sau Lưng

Nhớ nhưng là một loại bệnh không có thuốc chữa, hắn sợ mình sẽ bị bệnh ăn sâu vào xương tủy.

Long Kính ở Văn Huấn Thực xoát xong Văn Giáo tiên sinh dẫn theo đoàn người đi trước đến Võ Giáo Trường. Võ Giáo Trường ở ngay cách vách Văn Huấn Thực, bắt quả boss Võ Giáo tiên sinh này so với Văn Giáo tiên sinh lợi hại hơn rất nhiều.

Trước mặt Võ Giáo tiên sinh có mười sáu tiểu quái phòng cao Tứ Hành Tứ Liệt, Long Kính đang định tiến lên, lại bị Tổ Vô Tâm kêu dừng lại.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Không có vú em không sao chứ?

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiễm: Đây là muốn nhân hạ sao?

[đội ngũ] Long Kính: Ta nói này Nhất Dao huynh đệ, vú em của ngươi có chút lười a.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Làm một đóa kiêu hoa hần có quyền mà, phải không? Cũng đâu phải là MT cùng DPS, hơn nữa hần mới cấp 61, kính già yêu trẻ biết không? (*MT, DPS: tra Cẩm nang để biết)

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ thật đúng là thương hương tiếc ngọc.

Từ Văn thầm nghĩ một câu “Phi”, Tổ Vô Tâm là một đứa con trai cô có gì mà thương tiếc, nếu không phải vì nể mặt hần là vú em duy nhất của bang hội, cô mới không quan tâm hần có bị xấu mặt hay không đâu!

Trong khi nói chuyện thì Tổ Vô Tâm đã lặng lẽ lên tọa kỵ, không nói hai lời trước đi tới Võ Giáo Trường.

[đội ngũ] Long Sa: Nhất Dao vú em của ngươi tức giận kia, lao lên đi tự sát sao?

Từ Văn không cảm thấy Tổ Vô Tâm là người có tố chất thần kinh kém như vậy, hần hần là coi thường mấy người Long Kính.

Bất quá hần rốt cuộc là muốn làm gì, cô cũng không rõ ràng.

Chỉ thấy Tổ Vô Tâm cười con ngựa của hần chạy quanh Võ Giáo Trảng một vòng, kéo toàn bộ mười sáu tiểu quái xong lại ở trước mặt Võ Giáo tiên sinh chọc giận hần, rồi sau đó dẫn theo một đám quái dạo qua cửa Võ Giáo Trường, Dạ Đô Thất trước cửa đã bị hần kéo lại đây.

Bất quá hần chạy vị rất tốt, tuy rằng phía sau kéo theo một đám quái, nhưng lại không thể đánh trúng hần, cho nên cột máu của hần theo ban đầu bị rút mấy trăm điểm không đáng kể sau chậm rãi hồi đầy.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Đánh!

Trang bị của Long Kính có thể một mình kháng một tiểu boss, phối hợp với bốn đứa thủ hoàn toàn không có vấn đề. Kéo quái từ xưa đã có, bất quá Từ Văn cho rằng Tổ Vô Tâm làm vậy chỉ để cho bọn họ biết, kỹ thuật của vú em hần đây siêu việt cấp bậc siêu việt trang bị siêu việt giới tính, chính là ngẫu ghê gớm như vậy.

Nhưng cô hiển nhiên là đã xem thường Tổ Vô Tâm.

Long Kính cũng nhận ra Tổ Vô Tâm không giống người lần đầu tiên đến Dạ Kiêu sơn trang, lúc này dùng một chiêu Thần Long Nộ kéo Võ Giáo tiên sinh lại đây. Khi đoàn người bắt đầu đánh quái, Tổ Vô Tâm một mình ngồi trên tọa kỵ đặc biệt tự nhiên.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, vú em này của ngươi, xem ra không phải người mới.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đã nhận ra? Vừa rồi không phải là còn khinh bỉ hần nỏ sao!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Bất quá quá kiêu ngạo không tốt, dễ làm nhiều người tức giận.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta luôn thờ phụng một câu nói: Có trang bị có kỹ thuật, có tư bản đi khiêu khích người khác!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Nhưng vấn đề quan trọng là, trang bị của các ngươi còn chưa đủ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đầu phải chuyện một sớm một chiều.

Tiểu quái mà Tổ Vô Tâm kéo vốn đi sát bờ tường, ba Long Cực công kích cận trình, Long Sa cùng Hoa Vật Nhiều đứng ở giữa Võ Giáo Trảng cách boss xa hơn một chút.

Hoa Vật Nhiều liên tục đánh quái, đại kỹ năng Lôi Kinh Điện Nhiều của Chiến Nhận suýt nữa làm Long Kính không kéo được cừu hận, cô cũng không muốn dẫn quái lên thân, liền sử dụng Thanh Tâm Chú để giảm cừu hận xuống.

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: A Nhiều điện cầu! Đừng dùng kinh lôi!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Được.

Khi Hoa Vật Nhiều dùng công kích bằng đại kỹ năng ngược lại dùng điện cầu Oanh Lôi Xiết Điện để công kích thì, để tìm đúng vị trí mà hơi xich qua bên cạnh một chút... lại một chút...

Tổ Vô Tâm kéo một đám tiểu quái lướt qua, vui cô vào trong đoàn quái...

Công kích bằng điện cầu Kinh Lôi Điện Nhiều cần phải dưới trạng thái tầm nhìn của người sử dụng rõ ràng mới có thể sử dụng, khi Hoa Vật Nhiều bị quái bao phủ muốn thoát khỏi đoàn quái, Tổ Vô Tâm giống như mới phát hiện mình dẫn quái đến trên người đồng đội, chậm rì rì đánh chữ.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Đừng cử động ta kéo đi!

Kì thực Hoa Vật Nhiều đã sớm bắt đầu cử động, Tổ Vô Tâm cố tình làm như không thấy được hướng cô di chuyển, di chuyển về cùng hướng với Hoa Vật Nhiều.

Mộc Phong Nhập Y thấy lão bà nhà mình bị tiểu quái cuốn lấy, trong lúc Long Kính đánh chữ kêu hấn dừng đi xía vào, Mộc Phong Nhập Y biến thành một làn khói... (Hề: chỗ này ta chém đó)

Toàn đội tiến vào trạng thái im lặng.

Khi Long Sa bắt đầu đi để trợ giúp Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều cùng rửa sạch tiểu quái, Tổ Vô Tâm kéo theo đám tiểu quái đã chỉ còn lác đác mấy con chạy về hướng Nhất Dao Độc Bá.

Đùa cái gì chứ, chẳng sợ dù chỉ là mấy tiểu quái cũng đủ lấy mạng tiểu Họa Bình hấn đây!

Từ Văn ngừng công kích Vô Giáo tiên sinh đi giúp Tổ Vô Tâm, cũng may Dạ Đô Thất mới vừa rồi đã bị Mộc Phong Nhập Y kéo lại.

[đội ngũ] Long Kính: Các người làm gì!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Ta không cần thận kéo đến quái, rửa sạch không phải là được rồi sao!

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Boss ở chỗ ta, Họa Bình đến thêm máu!

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Long Kính cũng hết máu, người đội chút.

Hấn ngược lại đáp nhàn nhai, Vô Giáo tiên sinh sau khi bỗng chốc mất đi hỏa lực rơi máu đặc biệt chậm. Long Kính muốn dựa vào hỏa lực của toàn đội xoát xong Vô Giáo tiên sinh trong thời gian ngắn nhất, bây giờ lại hoàn toàn ngược lại.

Nhất Dao Độc Bá thay Tổ Vô Tâm giải quyết tiểu quái, Tổ Vô Tâm cấp bậc thấp thêm máu ít, đợi đến khi hấn “giật mình” nhớ ra là còn phải đi thêm máu cho Mộc Phong Nhập Y thì máu của Hoa Vật Nhiều cũng đã gần hết.

Dù sao cũng phải chết một người.

Mộc Phong Nhập Y đột nhiên biểu hiện cực kì có phong độ thân sĩ. (*đại khái tựa tựa lịch lãm ga lăng)

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Đi thêm cho A Nhiều!

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Chết một người hay chết ba người?

Hoa Vật Nhiều cùng Long Sa không khiêng được Dạ Đô Thất, Long Cúc là Mộc Phong Nhập Y đã chết, Long Sa cùng Tổ Vô Tâm đều phải chết.

Mộc Phong Nhập Y không đáp, nửa phút sau Hoa Vật Nhiều hoa hoa lệ lệ nằm trên đất.

Từ Văn cười, nhìn không cười nói với Tiểu Hồng trên YY: “Ta thực sự là càng ngày càng thương thức Tâm Tâm.”

“Hấn làm cái gì?” Tiểu Hồng không ở hiện trường tỏ vẻ khó hiểu.

“Hấn đã làm Hoa Vật Nhiều chết trong im lặng.” Từ Văn cười trả lời.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Thật không tệ.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Cảm ơn lời khen?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu người cũng làm Mộc Phong Nhập Y chết một lần ta sẽ càng cao hứng hơn.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người đối với Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều có mối thù đặc biệt.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đó là ảo giác của người, ta cảm thấy người cùng Hoa Vật Nhiều có mối thù đặc biệt.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Lấy oán trả oán, chỉ đơn giản như vậy. Nếu cô ta đã không có kĩ thuật mà còn lải nhải linh tinh trước mặt ta, đây là kết cục, người cũng vậy.

Từ Văn cười to, tiểu vũ em nhà cô thật sự là rất buồn cười!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cười đến nước mắt cũng sắp rớt ra người có cảm thấy thành tựu không? Người còn có thể làm chúa tể sinh tử của toàn bộ đội ngũ đến đoàn diệt cơ!

Tổ Vô Tâm bị khinh bỉ đặc biệt buồn bực, hấn cũng không biết mình tại sao phải tức giận với tên con trai Nhất Dao Độc Bá này.

Đoàn diệt? Thử xem nào.

Tổ Vô Tâm thực đúng lúc vụng trộm thả chậm tốc độ thêm máu, trong lúc Mộc Phong Nhập Y khiêng Dạ Đô Thất mà Long Kính không thể giúp hắn, Long Sa quay về giúp Long Kính đánh Võ Giáo tiền sinh, Hoa Vật Nhiều còn chưa hồi sinh.

Tổ Vô Tâm vừa nhàn hạ, Mộc Phong Nhập Y kéo Dạ Đô Thất liên tục một mảng máu lớn, theo đó chết dưới quần tây của Dạ Đô Thất.

Cửu hận đều ở trên người Tổ Vô Tâm.

Từ Văn có lòng muốn đi giúp hắn, bất quá nghĩ hắn kiêu ngạo như vậy, hắn là có biện pháp. Ôm tâm tính xem nào nhiệt nhìn hắn kéo theo Dạ Đô Thất đi dạo, kết quả hắn còn có thể tranh thủ ném cho Long Kính một kỹ năng hồi máu liên tục Giải Nhân Tiểu.

Họa Bình có kỹ năng Cứu Thực đặc biệt, khi giá trị sinh mệnh thấp hơn 40% di chuyển có thể nhận thêm được 70% tốc độ di chuyển, Cảm Âm Long Sa đứng ở xa, cách Long Kính một khoảng cách, Tổ Vô Tâm liền mở ra Cứu Thực không ngừng chạy tới chạy lui giữa Long Sa và Long Kính, thẳng đến khi ba người còn sống đánh chết được Võ Giáo tiền sinh.

Thêm cho Long Kính chút máu để hắn đi kéo lại Dạ Đô Thất, Tổ Vô Tâm mới ngậm xương Hồn Quy Lai Hề hồi sinh cho cặp uyên ương tử vong Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều.

Trạng thái một lần nữa bắt đầu có xu hướng ổn định, Long Kính lúc này mới rảnh tay đánh chữ nói chuyện với Từ Văn.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, ánh mắt của ngươi không tệ, khả năng chạy vị cùng kỹ thuật của Họa Bình này thực đỉnh.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi do ta tự mình kéo vào bang, kỹ thuật đương nhiên là phải đủ tốt, tiềm năng một quả, lão huynh ngươi phải chăng là bắt đầu đồ mắt?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Đồ mắt thì chưa đến nỗi, bất quá tiểu vũ em của ngươi có chút không phúc hậu.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nói như thế nào?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ngươi đừng nói với ta là ngươi không nhận ra Tổ Vô Tâm cố ý dẫn Hoa Vật Nhiều vào trong đám quái chứ?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Lão huynh a, chuyện này ngươi không thể trách Tâm Tâm được.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Vì sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Biết rõ phía trước là hầm cầu còn nhảy xuống, chỉ số thông minh của bản thân không đủ còn muốn quái ven đường dán nhãn “đường này không lưu thông” sao?

[tán gẫu riêng] Long Kính:.....

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Lão huynh a, kì thực ta rất hiểu ngươi, một cái bang hội a, không chỉ cần phải có nhân tài chỉ số thông minh cao nghĩ được chiến thuật lên được chiến trường, còn phải có mấy tên trẻ trâu chỉ hướng đông đi hướng đông chỉ hướng tây đi hướng tây nữa!

Từ Văn tỏ vẻ ta đặc biệt hiểu ngươi, Long Kính ngược lại không biết nói gì đáp lại.

Tổ Vô Tâm là người khôn ngoan, hiện tại hắn biểu hiện ra thao tác tốt cùng chỉ số thông minh cao của bản thân, mặc dù hại thuộc hạ của Long Kính chết một lần, bất quá Long Kính tất nhiên sẽ không trở mặt vào lúc này.

Hắn còn muốn kéo người cơ mà, chỉ có thể khen không có thể chê, nếu không Nhất Dao Độc Bá mà thiên hướng Phong Bạo liên minh, như vậy Chiến Huy Hoàng liên minh vốn ở trong hoàn cảnh xấu liền càng thêm xấu hơn.

Đánh xong Dạ Đô Thất đi qua cửa, đoàn người đến địa bàn của tứ đại hộ pháp Dạ Kiêu sơn trang.

Tứ đại hộ pháp 1v1, Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm không hề nhúc nhích, bốn người còn lại đều tự chạy về một hướng một mình đấu với hộ pháp.

Chẳng qua tựa hồ xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, đợi đến khi mấy người Long Sa quay lại chỗ cũ, Long Kính lại chậm chạp không đi ra.

Hắn không hết máu cũng không rơi giá trị tinh lực, thật giống như đứng ở đằng xa canh gác vậy.

[đội ngũ] Long Sa: Ngươi ở đâu?

[đội ngũ] Long Kính: Đây.

[đội ngũ] Long Sa: Làm gì vậy, còn không ra!

[đội ngũ] Long Kính: Đợi chút, Nghiêm Lăng Khách nói với ta chút chuyện.

Cái tên Nghiêm Lăng Khách này Từ Văn trong hai tháng chơi tài khoản Lộ Thủy Hàn Thiên có chút hiểu biết, trưởng lão của Chung Cực chiến minh,

chức nghiệp Thiên Bì, là tổng chỉ huy của Chiến Huy Hoàng liên minh.

Vừa nghĩ đến thời gian, Từ Văn đã đoán được vài phần, đêm mai có bang chiến, Tướng Hành Thiên Hạ thách đấu Chung Cực chiến minh.

Lúc này Nghiễm Lăng Khách đột nhiên liên hệ Long Kính, vậy nhất định là có liên quan đến bang chiến!

Trong khi Long Kính còn đang gắng sức trao đổi với Nghiễm Lăng Khách thì Tổ Vô Tâm gửi đến tán gẫu riêng.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Đêm mai là bang chiến giữa hai đại bang, địa điểm ở Đại Quang Minh cung.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Làm sao ngươi biết?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi chỉ cần biết kết quả không cần biết quá trình.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đại Quang Minh cung là bản đồ bang chiến có địa hình phức tạp nhất, Nghiễm Lăng Khách muốn trao đổi chiến thuật cũng sẽ không chọn lúc này, huống chi, mấy chuyện như chiến thuật đánh chữ làm sao nói rõ ràng được, ít nhất cũng phải nói chuyện.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Chờ xem, Long Kính lâu như vậy cũng không nhúc nhích, nhất định là gặp được chuyện phiền toái.

Từ Văn sâu sắc đồng ý, bất quá cô nghĩ nếu Tổ Vô Tâm là người của Tướng Hành Thiên Hạ, đương nhiên sẽ cung cấp tin tức này cho Yến Cung Việt Giáp.

[đội ngũ] Long Kính: Chờ ta một chút, ta đi liên hệ Từ Sinh.

...

Từ Sinh trong miệng Long Kính là hộ pháp của bang hội Phần Tiền Bán Từ Sinh, chức nghiệp Quý Độn, phó chỉ huy của Chung Cực chiến minh.

Long Kính chỉ nói một câu như vậy, Từ Văn cùng Tổ Vô Tâm hai người thông minh lanh lợi đã biết đại khái, đây là vì Nghiễm Lăng Khách không thể có mặt vào bang chiến ngày mai, cho nên Long Kính phải đi sắp xếp chỉ huy còn lại.

Cái gọi là chuyện xấu thành đôi chính là...

[đội ngũ] Long Kính: Dựa vào! Từ Sinh tắt tiếng rồi!

[đội ngũ] Long Sa: Vậy phải làm sao bây giờ?

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Đi bang hội trong liên minh mượn một chỉ huy đi, Hắc lão đại cũng được mà!

Không nhìn sự tồn tại của Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm, Từ Văn cảm thấy mình cần phải đi ra xoát một ít cảm giác tồn tại.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ta phản đối!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Ngươi phản đối cái rắm, ngươi có biết chúng ta đang nói gì không mà phản đối?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Không phải ai cũng có chỉ số thông minh nằm dưới mức tiêu chuẩn.

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Tổ Vô Tâm ngươi có ý gì?

[đội ngũ] Long Kính: Im lặng im lặng, đừng ồn ã, Nhất Dao ngươi nói.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ngày mai Nghiễm Lăng Khách có việc không thể đến bang chiến, Phần Tiền Bán Từ Sinh tắt tiếng không nói được, bang chiến tại Đại Quang Minh cung ngày mai các ngươi không có chỉ huy đúng không? Nếu ngươi đi bang hội trong liên minh mượn một chỉ huy, trăm phần trăm là bang chiến mượn một cao công sợ Tướng Hành Thiên Hạ, bị người khác nói nhảm cũng không tốt.

[đội ngũ] Long Sa: Nhất Dao Độc Bá ngươi xếp 007 vào bang hội chúng ta phải không!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Chị dẫu tha mạng, ta mới chơi tài khoản này mấy ngày trước, trong bang hội tổng cộng có 4 người, ta xếp vào bằng niềm tin sao? Hơn nữa, Nghiễm Lăng Khách có việc ngoài Long Kính ra còn có ai biết?

Long Kính im lặng, chuyện Nghiễm Lăng Khách có việc là vừa rồi mới gửi tán gẫu riêng sang cho hắn, quả thật không có người biết. Nhất Dao Độc Bá không phải có 007, mà là biết được từ cuộc nói chuyện trong đội ngũ.

Nhất Dao Độc Bá nói có lý, chỉ huy của các bang hội đa số là cao công, mượn chỉ huy tương đương với mượn cao công, chưa nói đến hình tượng không tốt, ở trong mắt người khác vẫn là Chung Cực chiến minh sợ Tướng Hành Thiên Hạ.

Từ Văn ngược lại cười đến vui vẻ, vội vàng an ủi.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đừng lo lắng, không phải là chỉ huy bang chiến sao, Long đại ca chính ngươi lên là được!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Đúng vậy, Long Kính ngươi lên chỉ huy đi, buổi tối đi xem bản đồ Đại Quang Minh cung, chưa ăn thịt heo còn chưa thấy heo chạy sao?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Đã thấy heo chạy ngươi biết giết heo sao?

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Tổ! Vô! Tâm!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ai ai ai, đừng âm ỉ đừng âm ỉ, giết heo có gì mà khó, Long đại ca Thần Long Nộ tử chiến đến cùng, vậy là được rồi chứ gì?

Từ Văn thực ra đặc biệt rõ ràng, Long Kính chơi thủ đoạn ngầm thì được, cho hắn đi làm chỉ huy? Chuyện này không được!

Mỗi một lần bang chiến đều có rất nhiều người xem, nếu Long Kính làm chỉ huy thật, chiến thuật không tốt bằng Nghiễm Lăng Khách cùng Phần Tiền Bán Từ Sinh, sẽ bị người khác cười nhạo.

Kẻ sĩ diện như Long Kính không vứt bỏ được mặt mũi. Hắn có thể cầm tiền đập, nhưng tuyệt sẽ không tự mình đứng ở trước nhất, cùng lắm chỉ ở sau lưng đâm hai dao.

[đội ngũ] Long Kính: Xem xem trong bang còn ai có thể chỉ huy, một bang hội lớn như vậy sẽ không chỉ có hai người.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ta nói Long đại ca này, chỉ huy chỉ có vậy thôi mà, ngươi xem bản đồ Đại Quang Minh cung, ta thuộc nằm lòng rồi, cũng bất quá như thế, chính ngươi lên đi, ta ủng hộ ngươi!

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Nhất Dao Độc Bá ngươi cứ mở miệng ra là chỉ huy rất đơn giản, ngươi tự đi mà làm a!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ta thì được thôi, bất quá bang chúng ta lại không có bang chiến, đi cái rắm!

Mắt Long Kính đột nhiên sáng lên, giống như thấy được ánh rạng đông, một chủ ý vừa có thể đánh bang chiến vừa có thể lôi kéo quan hệ nổi lên trong lòng.

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ ngươi biết chỉ huy? Có thể đánh chiến thuật?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Như vậy có vấn đề gì?

[đội ngũ] Long Kính: Ta cho ngươi một cơ hội, ngươi đi thử xem? Thắng thua bất luận, quan trọng là ở tham gia!

Tổ Vô Tâm ngồi trước màn hình máy tính cười lạnh, Long Kính vẫn rơi vào bẫy của Nhất Dao Độc Bá!

Từ Văn lại không đáp ứng ngay.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Này... Chỉ sợ có chút không ổn?

[đội ngũ] Long Kính: Làm sao không ổn?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Chỉ huy ấy mà... Là một chuyện thực vất vả... Đúng không... Cần thể lực cùng trí nhớ, còn cần nước miếng sung túc cùng với... Nước trà... Tiền điện... Tiền mạng... Thời gian... Ủ? Ta nói nhiều như vậy ngươi đã hiểu rõ chưa? [chà xát ngón tay]

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hình Thức Tán Tỉnh

Nhất Dao Độc Bá biểu hiện rõ ràng như vậy, nhất là biểu tượng chà xát ngón tay ở cuối cùng kia, vừa nhìn là biết rõ cần phí dịch vụ. Long Kính thông minh như vậy làm sao có thể không nhìn ra.

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Mấy hôm trước còn giả làm thổ hào, như thế nào bây giờ kêu ngươi chỉ huy cho ngươi có cơ hội nổi tiếng ngươi lại đòi tiền? Giả làm thổ hào phải không?

[đội ngũ] Long Kính: Chuyện này có chút khó nói đi?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Lời này không đúng rồi. Ta tiêu tiền cho bản thân mình, ta thích, tiêu bao nhiêu tiền cũng có thể. Cái gọi là anh em ruột cũng tính toán rõ ràng, nhờ người khác hỗ trợ, không có chút phí dịch vụ làm sao được? Hơn nữa, lão huynh ta vừa không nợ ơn người vừa không khóc làm âm ỉ không cho ta chỉ huy ta liền thất cổ, như thế nào lại khó nói đây? Nhờ kẻ có tiền hỗ trợ thì không cần tiêu tiền sao?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Nghe nói Yến Cung Việt Giáp gần đây định bồi dưỡng một chỉ huy mới cho liên minh, phúc lợi của Tướng Hành Thiên Hạ tốt lắm.

[đội ngũ] Long Kính: Rồi rồi rồi, ta đáp ứng, giá như thế nào?

[đội ngũ] Long Sa: Đợi đã, muốn ra giá, trước tiên cũng phải đàm phán xong điều kiện đã, thắng, chúng ta đương nhiên là nguyện ý trả tiền, thua thì sao?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Thua đương nhiên không cần tiền.

Nhất Dao Độc Bá cũng đã nói rõ ràng dứt khoát như vậy, Long Kính cũng không thể không biết xấu hổ tiếp tục nhấn nhó.

[đội ngũ] Long Kính: Giá bao nhiêu người ra đi.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Lão huynh người xem bây giờ ta thiếu cái gì?

[đội ngũ] Long Kính: Đương nhiên là trang bị.

Chữ vừa hiện lập tức ngộ ra, cái giá mà Nhất Dao Độc Bá ra là chanh trang!

Giá này ra thật tốt, đôi tiền Long Kính có thể lấy ra mọi lúc mọi nơi, mà ai lại không biết hiện tại chanh trang của các chức nghiệp đều cung không đủ cầu, các liên minh đều đang cố gắng trang bị cho chính mình, nào có dư thừa chanh trang thừa cho người khác?

Hơn nữa, tuy nói giá rẻ nhất trên thị trường là như vậy, nhưng dưới tình trạng cung không đủ cầu này, ai cũng không biết trang bị sẽ tăng giá đến bao nhiêu.

Long Kính lập tức do dự.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Quên đi quên đi, chỉ đùa chút thôi, đừng để ý a, chỉ huy cái gì, Chung Cực chiến mình nhiều nhân tài mà.

Từ Văn vừa đánh chữ vừa chạy về phía Phù Vân các của boss Dạ Kiều thiếu trang chủ Dạ Đô Cửu, Tổ Vô Tâm theo sát phía sau hần không sai một bước.

Long Cực chanh trang miễn cấp như Long Kính, kháng Dạ Cửu là không thành vấn đề, bất quá từ trang như Nhất Dao Độc Bá lại rất có vấn đề.

Từ Văn cũng không phải là nhất thời lẫn lộn trong lòng đi kháng boss, dù sao cô cũng cần chữa cho Long Kính thời gian suy nghĩ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Yến Cung Việt Giáp muốn bồi dưỡng chỉ huy mới? Hần thì sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người không nhận ra là ta đang phối hợp với người đi khoác lác sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ai khoác lác? Không phải là chỉ huy sao, bất quá là trình độ cỡ Yến Cung Việt Giáp, ta không có sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không có.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm! Người như thế cứ luôn khinh thường người khác như vậy?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta khinh thường người khác sao? Ta chỉ khinh thường người mà thôi.

...

So sánh với Nhất Dao Độc Bá, Tổ Vô Tâm cảm thấy hần càng thích ở chung với bạn nói khổ Phục Vô Yên của hần hơn, dù sao, tuy Phục Vô luôn ngốc nghếch nhưng lại nghe lời hần, về phần tên Nhất Dao Độc Bá này, vẫn quanh quẩn ở giữa tự cho là đúng và duy ngã độc tôn*, hần cũng muốn đá một cước cho hần ngã từ kẻ hờ xuông. (*kiểu I am the best ấy)

Bất quá nói lại, hần cũng rất ngạc nhiên vì sao mình thủy chung không rời bàng.

Đãi khách là muốn nhìn xem lòng tự tin của thằng nhóc này bị đá kích đến tan thành mây khói như thế nào.

Khi đánh Dạ Đô Cửu thực im lặng, Tổ Vô Tâm là người đặc biệt biết nắm giữ chừng mực, không có đùa giỡn Hoa Vật Nhiễm cùng Mộc Phong Nhập Y, Long Kính vẫn thủy chung suy nghĩ chuyện bang chiến, cho nên khi Dạ Đô Cửu phóng đại kỹ năng hần cũng lười lười về.

Ngược lại hần chú ý đến tần số Tổ Vô Tâm thêm máu cho hần, vô luận Dạ Đô Cửu có phóng đại kỹ năng hay không, Tổ Vô Tâm đều có thể thêm cho

hắn một cách ổn định.

Phạm vi quân công của Dạ Đô Cửu là không cố định, nhưng Tổ Vô Tâm luôn có thể vừa vặn đứng ở ngoài phạm vi quân công, đảm bảo máu của mình không tụt.

Điều này làm cho Long Kính có chút động tâm, bắt đầu do dự bảo bối của bang hội Toàn Phục Công Địch vừa thành lập này, rốt cuộc là đại thương nhân Vồng Hồng, hay là Nhất Dao Độc Bá, lại hay là Tổ Vô Tâm chạy vị vô cùng tinh chuẩn này. Có lẽ, đều đúng.

Người khôn khéo như hắn lập tức nghĩ ra một điều, bất luận tên Nhất Dao Độc Bá này có thực sự là chiến sĩ nhân dân tệ hay không, trốn không thoát được là một người vô cùng tinh mắt.

Đại thương nhân Vồng Hồng vì sao lại ưu ái một Long Cửu trang bị bình thường như vậy? Tổ Vô Tâm có thao tác thật tốt lại vì cái gì lựa chọn một Nhất Dao Độc Bá cô đơn? Bận bề của một người quyết định trình độ của hắn, tên Nhất Dao Độc Bá này có chút bản lĩnh.

Cái khác không nói, Nhất Dao Độc Bá biết Dạ Đô Cửu quân công không có phạm vi cố định, mà trang bị của mình đỡ không được ba đợt quân công của Dạ Đô Cửu, hắn liền giống như Tổ Vô Tâm, luôn có thể thối lui ra khỏi phạm vi quân công trước hai giây quân công phóng ra, ngay cả phạm vi cũng không chế được vừa đúng.

Long Kính nhìn không được bắt đầu thảo luận với lão bà mình là Long Sa.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Sa Sa phát hiện không?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Thật sự không định đi liên minh mượn người sao? Hay là?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ta sợ Yến Cung Việt Giáp sẽ kéo tên Nhất Dao Độc Bá này đến liên minh của bọn họ.

[tán gẫu riêng] Long Sa: Ta cảm thấy Nhất Dao Độc Bá sẽ không dễ dàng gia nhập một bang hội, hoặc là, hắn đang lạt mềm buộc chặt, nhìn xem liên minh nào có đãi ngộ tốt hơn?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Thua một trận bang chiến đổi một bang chúng, đáng giá không?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Ta không nghĩ là Nhất Dao Độc Bá sẽ vào bang chúng ta, so sánh với Nhất Dao Độc Bá, ta càng cảm thấy hứng thú với Tổ Vô Tâm hơn.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Mượn chỉ huy của liên minh sợ là bị người khác lên án, mượn tên Nhất Dao Độc Bá này, ta lo lắng.

[tán gẫu riêng] Long Sa: Vậy người đã nghĩ xong bang chiến ngày mai tìm ai chưa?

[tán gẫu riêng] Long Kính: Để ta suy nghĩ thêm.

Vừa nghĩ một hồi thì Dạ Đô Cửu từ vong, tuôn ra cũng bất quá là mấy món trang bị rác rưởi.

Từ Văn ngược lại không lo lắng Long Kính có thể cho một người lạ là cô đi chỉ huy trận bang chiến Đại Quang Minh cung hay không, nếu người của Tướng Hành Thiên Hạ đến đông đủ, xác suất Chung Cực chiến mình thắng được là rất thấp.

Chiến thuật của Yến Cung Việt Giáp cô biết rõ nhất, nếu Chung Cực chiến mình không nhằm vào Yến Cung Việt Giáp mà làm ra điều chỉnh tương ứng, bang chiến ở loại địa hình phức tạp này thắng thua không hề khó đoán.

Boss cuối Dạ Sát ở phía sau Phù Vân các của Dạ Đô Cửu, xuyên qua một hành lang dài xoát hết mấy tên thủ vệ là nhìn thấy.

Bất quá hành lang dài này không có dễ đi như vậy, quả cầu lửa từ trên trời giáng xuống bốc lên ngọn lửa hùng hực, thương tổn kéo dài do bị sức nóng ảnh hưởng khiến cho mọi người trước khi đi vào đã tụt hết một nửa máu.

Nhất Dao Độc Bá thay tọa kỵ hai người ngồi định dẫn vù em máu mỏng là Tổ Vô Tâm đi, lúc này Tổ Vô Tâm lại cảnh giác, mở ra hình thức hỏi đáp khi cười tọa kỵ hai người ngồi, trực tiếp chọn cự tuyệt.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Không nhìn được lòng tốt của người khác!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta không tin kỹ thuật của người.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người có thể ghét bỏ ta xấu, nhưng không thể nghi ngờ kỹ thuật của ta!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người quá xấu ta ghét bỏ!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm!!!

Tổ Vô Tâm không để ý, ngồi lên con ngựa màu đỏ như lửa của mình nhanh như chớp chạy đi, cứ như vậy đi vào.

Từ Văn cũng bắt đầu đi, đi theo sau hắn, thăm mắng mình xen vào việc của người khác.

Xem thao tác thật tốt kỹ thuật chạy vị thật tốt của Tiểu Tâm Tâm bang bọn cô, cô đi quan tâm vợ vẫn làm cái gì?

Long Kính thật trẻ mới lên tọa kỵ, mắt thấy Tổ Vô Tâm cùng Nhất Dao Độc Bá giống như chơi đùa xuyên qua hành lang dài, khi quả cầu lửa từ trên trời giáng xuống di chuyển hình chữ S như rắn, vui vẻ như xà yêu đã tu hành ngàn năm, cũng có chút cảm khái.

Nhớ hồi đó còn cấp 61, có ai không thật cẩn thận chạy qua hành lang này, trên đường còn phải bị đập chết mấy lần, mỗi lần đều phải chửi ầm lên GM là đồ ngốc.

Đương nhiên, nếu hắn biết Tổ Vô Tâm là Sầu Bát Mị, cũng sẽ không cảm khái như vậy.

Sau khi an toàn đi đến trước mặt Dạ Sát Long Kính làm ra một quyết định khiến mình vô cùng cảm động.

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, ngươi có thấy tên boss này không?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Lão huynh a, một tên boss lớn như vậy đứng trước mặt ngươi cho là ta bị cận thị sao?

[đội ngũ] Long Kính: Đánh boss tựa như đánh bang chiến, trước khi đánh đặc biệt nhớ thương đồ tốt, kết quả như thế nào ta lại không có khả năng không chế được. Trên đường có vô số khả năng, cuối cùng khi chuyện đã định chỉ có thể cảm khái vô ích.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Ngươi là nhà thơ tiêu biểu của thế ô thanh sao?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Cũng có thể là nhà thơ tiêu biểu của thế lê hoa. (*ô thanh, lê hoa: ta ko biết, đoán là một thế thơ @@)

[đội ngũ] Long Kính: Đừng có cười nhạo ta, nghe quyết định của ta đi.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Nói đi.

[đội ngũ] Long Kính: Đánh Dạ Sát này coi như mua một tờ vé số, nếu lát nữa rơi ra thứ tốt thì chính là điềm lành, bang chiến ngày mai ngươi đến làm chỉ huy cho ta, thế nào?

Đánh boss nếu dễ rơi ra thứ tốt, như vậy chanh trang cùng bảo thạch thần cấp cũng sẽ không cung không đủ cầu đến vậy.

Huống chi, còn là một nhóm người mẫn cấp đi xoát phỏ bản cấp 60.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Hóa ra Long đại bang chủ chỉ có nhiều đó quyết đoán thôi sao? Khó trách đến bang chiến cũng bị Tướng Hành Thiên Hạ chèn ép.

[đội ngũ] Long Kính: Không phải như vậy, thân là bang chủ, ta phải chịu trách nhiệm với bang hội.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Chịu trách nhiệm của ngươi chính là dựa vào may mắn?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm, đừng như vậy, may mắn cũng nằm trong thực lực mà.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Như vậy cũng đúng, dựa vào may mắn cũng phải xem mặt.

[đội ngũ] Long Kính: Tổ Vô Tâm a, làm một Họa Binh nhu mì, ngươi thực sự không cần sắc bén như vậy.

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Ta là thuyết mình, người giống như Nhất Dao Độc Bá, mặt quá xấu vận may cũng sẽ không buông xuống.

Long Kính đang chờ Tổ Vô Tâm trào phúng hắn, không ngờ Tổ Vô Tâm lại trực tiếp chuyển hướng sang khai hỏa với Nhất Dao Độc Bá.

Sắc bén, tùy hứng, đặc biệt có cá tính!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Tâm Tâm a, việc xấu trong nhà không lan ra ngoài đường ngươi biết không?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Nhà không xấu, chỉ có ngươi xấu mà thôi.

Long Kính đột nhiên cảm thấy, hình thức nhìn như trào phúng người khác này, giống như là khen ngợi...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Giành Giá Trị Cừu Hận

Từ Văn hiển nhiên là cũng không cảm thấy Tổ Vô Tâm đang * với cô, dù sao Tổ Vô Tâm cũng không biết Nhất Dao Độc Bá là con gái. (Hề: cái dấu * là nguyên văn nhá)

Cô cảm thấy thân là bang chủ của Toàn Phục Công Dịch, cấp dưới của cô cứ luôn cả ngày không phân trường hợp khinh bỉ cô có ảnh hưởng hết sức không tốt. Tỷ như hiện tại, Long Kính nhất định là đang nghĩ: Tên Nhất Dao Độc Bá này rốt cuộc là có bao nhiêu xấu đây?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm, hai ta thương lượng chút được không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không được.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ Vô Tâm ngươi có dám khách khí với ta một chút không!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không dám

Từ Văn nhất thời bị nghẹn không biết nói gì, cho nên khi Dạ Sát quần công Long Kính dùng sức ở trong kênh đội ngũ kêu cô cùng Mộc Phong Nhập Y lui lại thì cô không cử động, cứng rần ăn một chiêu quần công của Dạ Sát, cột máu cũng hạ xuống 8000.

Đặc điểm của chức nghiệp Long Cức khi làm cao công cận chiến là, máu càng ít công kích càng cao.

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Chắc chắn chắc, còn tưởng rằng kĩ thuật tốt đến cỡ nào cơ, bắt quá cũng chỉ có thể!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi không hiểu phải không? Ta là muốn cướp cừu hận của Long Kính!

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ ngươi và tiểu vú em của ngươi thật giống nhau, rất không coi ai ra gì, như vậy không tốt.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Thử xem không?

Kĩ thuật của Long Kính đương nhiên cũng không phải hạng xoàng, hiểu rõ tình túy tấn công của chức nghiệp Long Cức cho nên hẳn đương nhiên biết, Nhất Dao Độc Bá nói như vậy, nhất định là dựa vào cột máu hạ thấp gia tăng công kích dưới trạng thái tàn huyết. Dù sao Long Kính làm kháng, Tổ Vô Tâm tuyệt đối sẽ không để máu của hắn tụt xuống hơn một nửa, cứ như vậy, công kích của Nhất Dao Độc Bá trong tình trạng tàn huyết sẽ được nâng cao trên diện rộng, chỉ cần sau đó bảo trì khả năng chạy vị tinh chuẩn không bị quần công quét đến, cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng muốn một người thủy chung giữ vững trạng thái tập trung cao độ, cũng là một chuyện khó. Huống chi, chỉ cần Nhất Dao Độc Bá kéo được cừu hận, Tổ Vô Tâm lại không phản ứng kịp đi thêm máu, hắn cũng sẽ chết dưới ống quần của Dạ Sát.

[đội ngũ] Long Kính: Làm thử xem!

Từ Văn cười với màn hình máy tính, lập tức dặn dò tiểu vú em nhà cô.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Canh chừng ta a, đừng để mất mắt đến Chung Cực chiến mình đây!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta nghĩ là ngươi không cần mất mũi.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ân oán cá nhân lát nữa tính sau, ta tin tưởng vào ngươi!

Đánh chữ xong hăng hái quên mình đi lên con đường chiến đấu anh dũng với Dạ Sát, cũng không hỏi máu, chăm chú nhìn vào cột máu đã ít ỏi không còn mấy của mình, tính giá trị tình lực mở ra kĩ năng Từ Chiến Đến Cùng. Kĩ năng Từ Chiến Đến Cùng này tăng tỉ lệ bạo kích lên 200% chỉ có thể sử dụng khi lượng máu của bản thân dưới 30%, đồng thời lại mở ra trạng thái cuồng bạo Thương Cân Đoạn Mạch, trạng thái tàn huyết bây giờ của cô vừa khớp để sử dụng cả hai.

Sau khi mở hai trạng thái này công kích của Long Cức hiển nhiên là được nâng cao trên diện rộng, cộng thêm Từ Văn tính toán giá trị tình lực tương đối chính xác, từ kĩ năng Thần Long Nộ cho đến Sát Ảnh mở liên tục không gián đoạn, con số màu đỏ khi bạo kích đánh quái không ngừng lập tức xoát đầy màn hình.

Mà kĩ xảo thêm máu đặc biệt tinh vi của Tổ Vô Tâm làm lượng máu của Long Kính thủy chung không tụt xuống dưới 50%, cho nên hắn không thể mở Từ Chiến Đến Cùng, cũng không có cách nào mở Thương Cân Đoạn Mạch.

Dạ Sát sắp quần công, Nhất Dao Độc Bá nhanh như chớp chạy đi, Long Kính chỉ cảm thấy trong màn hình nơi nơi đều là cái bóng của Nhất Dao Độc Bá, mà Long Cức Mộc Phong Nhập Y khi so sánh với hắn liền trở nên đặc biệt an tĩnh!

Thủ pháp* càng nhanh càng có thể thể hiện khả năng khống chế kĩ năng và nghề nghiệp của một người, Long Kính không thể không công nhận kĩ thuật của Nhất Dao Độc Bá. (*thủ pháp: ý chỉ đánh phím, thủ = tay)

Từ Văn đánh đặc biệt điên cuồng, giống như khi cô không coi ai ra gì phát ngàn dặm truyền âm, thao tác như vậy nếu còn có thể chỉ huy chiến thuật, đợi đến khi có đủ một bộ trang bị hoàn toàn có thể bước lên top đầu bảng xếp hạng chức nghiệp Long Cức, Long Kính nhìn lại với cặp mắt khác xưa.

Nhưng lượng máu càng lúc càng ít cùng giá trị cừu hận càng lúc càng cao của Nhất Dao Độc Bá cũng có nghĩa là hắn cũng cách cái chết càng lúc càng gần!

Vô luận thao tác cuồng ngạo cỡ nào, chỉ cần cuối cùng trốn không thoát một chữ chết, mọi công sức đều là uổng phí!

Long Kính muốn nhìn xem kỹ thuật của hai người này, cố ý giảm bớt tốc độ công kích, muốn giao cừu hận cho Nhất Dao Độc Bá trong một khắc Dạ Sát phóng quần công kia, xem hắn thoát thân như thế nào!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Sắp quần công, coi chừng ta! Long Kính đang lười biếng!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Bên trái ba bước là vị trí của Hoa Vật Nhiều, kéo qua ta cho người thêm Tu Thân Thuần!

Tổ Vô Tâm tuy ngay từ đầu lúc nào cũng khinh bỉ tỏ biểu hiện ra thái độ không quan tâm Nhất Dao Độc Bá có mất mặt hay không, nhưng Từ Văn lại luôn cảm thấy, Tổ Vô Tâm là một gián điệp không giống người thường.

Hắn sẽ không để mình chết.

Tu Thân Thuần, Giai Nhân Tiểu, Nhất Dao Độc Bá tự mình uống thêm thuốc hồi máu, ở trong lòng yên lặng tính toán thời gian, cừu hận lập tức sẽ tới ngay!

“Oanh”!

Xung quanh Dạ Sát tỏa ra một lớp sương trắng, kỹ năng quần công dưới màn hào quang đột nhiên rời đi Long Kính chuyển sang hướng sang Nhất Dao Độc Bá!

Từ Văn tức thì mở ra Khoái Bộ Lưu tinh chạy về phía Hoa Vật Nhiều, Hoa Vật Nhiều làm Cẩm Âm vốn phòng không cao, mà trang bị của cô cũng kém xa Long Sa thân là bang chủ phu nhân!

Đại quần công nếu phóng ra bạo, giây sát Cẩm Âm cũng không phải việc khó!

Mộc Phong Nhập Y nhận ra ý đồ của Nhất Dao Độc Bá dùng Thân Long Nộ liên tục công kích Dạ Sát!

Khi Dạ Sát đang đuổi theo Nhất Dao Độc Bá đột nhiên trở lại vị trí, quay sang đánh về phía Mộc Phong Nhập Y, Tổ Vô Tâm đã chạy ngược đến hộp hợp với Nhất Dao Độc Bá sau đó thêm đầy máu cho hắn.

Hắn mới mặc kệ Mộc Phong Nhập Y sống hay chết!

Mộc Phong Nhập Y vì khiến Nhất Dao Độc Bá mất mặt cũng mở Từ Chiến Đến Cùng, trang bị của hắn tốt hơn trang bị còn chưa bắt đầu cường hóa của Nhất Dao Độc Bá, không ngờ vừa lên một cái, thật đúng là kéo đi cừu hận mà Nhất Dao Độc Bá vất vả lắm mới xây dựng được, cho nên dưới trạng thái còn chưa đến 30% máu gặp phải quần công cộng thêm đại kỹ năng công kích của Dạ Sát, cúp.

[đội ngũ] Long Kính:.....

[đội ngũ] Long Sa:.....

Nhìn Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều nằm trên mặt đất, trong lòng Long Kính không khỏi sinh ra cảm giác ưu thương.

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao, người cùng tiểu vũ em của người có cừu oán với vợ chồng A Phong sao?

Nhất Dao Độc Bá đã hồi máu ngồi dưới đất đặc biệt nhàn nhã, mà Tổ Vô Tâm cũng quay về chỗ cũ thêm đầy máu cho Long Kính hồi sinh cho Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Con người của ta luôn luôn dễ gần, làm sao có thể có cừu oán?

[đội ngũ] Long Sa: Vì sao chết lại là bọn họ?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Không phải Tiểu Tâm Tâm nhà ta đã nói rồi sao, vận may cũng phải xem mặt. Tuy ta còn chưa đẹp đến mức có thể triệu hồi vận may, nhưng mà vận rủi nhất định sẽ tìm đến kẻ xấu hơn.

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiều: Nhất Dao Độc Bá!

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Đi ra ngoài giết chết người!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đừng a, ta chỉ là một Long Cức bình thường dẫn theo một tiểu vũ em cấp 61, người không sợ bị người khác nói là bất nạt tiểu hào ta còn sợ bị người khác nói là bất nạt người nghèo cơ!

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Thêm một câu, giết có chết hay không cũng phải xem mặt.

[đội ngũ] Long Kính: Chóng mặt quá, bớt nói mấy câu, A Phong đừng tùy hứng, Nhất Dao người vẫn là đừng nói nữa, ta chịu thua người còn chưa được sao?

Long Kính cũng đã nhận thua, Từ Văn cảm thấy mình cũng có thể cố gắng rộng lượng đi chấp nhận lời nhận thua của hắn.

Cô còn chờ bạo ra thứ tốt để xâm nhập vào bên trong Chung Cực chiến minh đập lên niềm kiêu hãnh của Yến Cung Việt Giáp thuận tiện kiểm chút trang bị cơ, như thế nào cũng phải cho Long Kính chút mặt mũi!

Thêm nữa, kĩ thuật của tiểu vũ em nhà cô thật là đỉnh! Bỗng dưng sinh ra cảm giác tích tãi*, làm cô bóp cổ tay thờ dài vì sao Tổ Vô Tâm lại là người của Tướng Hành Thiên Hạ! (*tích tãi: yêu mến nhân tãi)

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm người là một trong các Hoạ Binh có kĩ thuật tốt nhất mà ta từng thấy.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Còn có người thứ hai?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Khen người một câu đừng có tự đắc như vậy, đương nhiên là vẫn phải có.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ví dụ như?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ví dụ như trước kia trong Chung Cực chiến minh có một Hoạ Binh, cũng chính là vợ cũ của Mộc Phong Nhập Y – Lộ Thủy Hàn Thiên, kĩ thuật của cô ấy cũng rất tốt.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Sao người cứ luôn quen biết mấy người không còn chơi nữa?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nói cứ như Tang Du Vị Văn mà người thăm mền vẫn còn đang chơi ấy!

Nhắc đến Tang Du Vị Văn, Tổ Vô Tâm vốn độc mồm độc miệng liền im lặng.

Qua hồi lâu sau, Từ Văn mới thu được tán gẫu riêng từ Tổ Vô Tâm, hắn dường như đã suy nghĩ thật lâu, mới cho ra câu trả lời như vậy.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Tang Du Vị Văn sẽ quay trở lại, nhất định sẽ quay trở lại!

Trong khoảnh khắc đó cô có một cảm giác rung động không biết tên, hắn nói chắc nịch như vậy, giống như đó là một loại tín ngưỡng. Cô rất muốn hỏi Tổ Vô Tâm, đại hào của hắn rốt cuộc là ai, vì sao hồi trước cô lại có mắt không trông như vậy, không biết còn có một người đang chờ chính mình.

Không sao cả, khi còn trẻ ai không thích qua mấy tên cận bã, ít nhất thì bây giờ cô sẽ không.

Từ Văn nghĩ, bây giờ cô có thể dễ dàng tha thứ cho mấy lời ác độc cùng sự khinh bỉ của Tổ Vô Tâm, đại khái là quy công cho tình cảm của Tổ Vô Tâm dành cho Tang Du Vị Văn, cho dù cô biết đó là một tài khoản gián điệp, cũng không định trêu cợt hắn.

Nghĩ lại, chơi lâu như vậy, ngoài việc gặp được hai tên cận bã, cô cũng không tính là một chuyện cũng không thành công thôi!

Từ Văn lại bắt đầu vui vẻ đánh quái, cũng không so đo một trong số hai tên cận bã kia đang ở ngay trong đội ngũ, còn bị Tổ Vô Tâm đùa chết hai lần.

Tâm trạng đột nhiên trở nên đặc biệt xán lạn của cô làm Tổ Vô Tâm cảm thấy rất kì quái, bắt quái ngẫm lại, giống như Nhất Dao Độc Bá vốn là một người kì quái, có suy nghĩ kì quái cũng là bình thường.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Bạo trang bị bạo trang bị!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người muốn đi chỉ huy cho Chung Cực chiến minh đến vậy sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Không, ta chỉ hi vọng Tướng Hành Thiên Hạ thua trận bang chiến!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người được ích lợi gì?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chanh trang a chanh trang!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người mà thiếu tiền mua một món chanh trang?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta đã đáp ứng Tiểu Hồng tiêu xài bao nhiêu kiếm về bấy nhiêu! Ta không muốn phá sản!

...

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Tiểu Hồng người đi ra cho ta!

[bang hội] Đê Điều Địch Vồng Hồng: Giời đất ơi, người cũng gọi ta là Tiểu Hồng?

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Vậy phải gọi như thế nào? Lebrity? Hay là Little Red? (*Lebrity và Little Red là nguyên văn, Lebrity là gì ta cũng ko biết, nghi ngờ tác giả type sai :<)

[bang hội] Đê Điều Địch Vồng Hồng: Ta... Ta đi chết đây các người đừng ngăn cản ta!

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Chờ ta nói xong người lại đi chết sau, lần sau dạy thêm cho Nhất Dao Độc Bá cái gì gọi là tiết kiệm, đây là thói quen tốt, cần giữ gìn!

[bang hội] Đê Điều Địch Vồng Hồng: Được, nhưng mà điều kiện tiên quyết là, đừng kêu cái tên gàn gù của ta một cách tây hóa như vậy, ta không chịu nổi...

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Yến Cung Việt Giáp

Sau khi Dạ Sát còn nửa cột máu sẽ xuất hiện trang chủ phụ nhân thêm máu vào, khiến cho cột máu vốn đã dày gờ lại càng khó đánh hơn, Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều tuy bức Tổ Vô Tâm, nhưng vẫn đứng cách hần thật xa.

Đáng sợ nhất không phải là người có trang bị ngẫu cỡ nào, mà là một tiểu Họa Bình cấp bậc thấp có trang bị bình thường có thể thay đổi nhiều thủ đoạn giết chết bọn họ, còn không bị trách cứ. Tổ Vô Tâm có Nhất Dao Độc Bá bọn họ không thể trêu vào, chẳng lẽ còn không trốn được sao?

[tán gẫu riêng] Hoa Vật Nhiều: Dựa vào! Thật muốn giết Tổ Vô Tâm!

[tán gẫu riêng] Mộc Phong Nhập Y: Đừng làm loạn, Long Kính có tính toán khác, người đừng gây rắc rối.

[tán gẫu riêng] Hoa Vật Nhiều: Cái gì gọi là ta gây rắc rối? Đây là bản sao cấp 60 a cầu người, ta đã chết đến hai lần!

[tán gẫu riêng] Mộc Phong Nhập Y: Chỉ với cái miệng này của Tổ Vô Tâm, còn không biết đắc tội bao nhiêu người, bọn con gái các người đều xấu tính như vậy sao?

[tán gẫu riêng] Hoa Vật Nhiều: Mộc Phong Nhập Y!

[tán gẫu riêng] Mộc Phong Nhập Y: Dịu dàng chút!

[tán gẫu riêng] Hoa Vật Nhiều: Quay về tìm Lộ Thủy Hân Thiên đi, cô ấy dịu dàng, đây là ngày đầu tiên người quen biết ta sao?

...

Từ Văn không biết Mộc Phong Nhập Y cùng Hoa Vật Nhiều đang nhắc đến cô, chỉ hất xì một cái với màn hình máy tính, mắng: “Đáng chết, ai đang mắng ta!”

“Nhiều người mắng người.” Cô quên đóng trò chuyện, Tiểu Hồng đương nhiên nghe thấy được, “Nhất Dao, người có cảm thấy là Tổ Vô Tâm giống bà bảo mẫu không, còn quan tâm người tiết kiệm hay không tiết kiệm. Hần thực sự là nam sao? Sẽ không phải là có ý với một đứa con trai là Nhất Dao Độc Bá chứ?”

“Người mới giống bà bảo mẫu!” Từ Văn nói, “Người ta cũng không phải là thương nhân, chẳng lẽ chỉ biết lo kiếm tiền giống người sao? Tiền tiêu trong trò chơi chẳng phải là tiền gian khổ lắm mới kiếm được à, tiết kiệm chút thì có làm sao?” Hiện tại Từ Văn là thực lòng tán thưởng kỹ thuật của Tổ Vô Tâm, cho nên cô thỉnh thoảng sẽ nghiêng về Tổ Vô Tâm, dù sao ánh mắt của người này vô cùng tốt.

Tiểu Hồng cảm thấy, ngoài việc buôn bán kiếm tiền, kỹ thuật chiến thuật gì đó hoàn toàn chẳng đáng chút gì với hần.

Trong một khắc Dạ Sát chết và ngã xuống, trên mặt đất hiện ra một vùng sáng lấp lánh, là trang bị thưởng cho. Không có người đi mở, cũng không có người ôm hi vọng gì.

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, người đi thử xem? Nếu thực ra thử tốt, ta nói được là làm được.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Lão huynh a, đừng nói như ta được lợi như vậy, việc hao phí trí nhớ và thể lực như chỉ huy, ta còn không muốn đi lãng phí thời gian và tinh lực của ta.

[đội ngũ] Long Kính: Điều này không đúng đi? Vừa rồi còn nói không phải chỉ là chỉ huy thôi sao!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Quả thật là chỉ là chỉ huy mà thôi, bất quá lão huynh người rất không có thành ý.

Phàm là không có chú ý đến thành ý, chút ngông nghênh này của Từ Văn còn có thể không có sao?

Đội ngũ ngồi thành hình tròn vây quanh thi thể Dạ Sát, bất quá không ai nguyện ý đi ra mở trang bị.

[đội ngũ] Long Sa: Tổ Vô Tâm đi đi, tiểu hào nói không chừng vận may tốt chút.

Tổ Vô Tâm cũng không chối từ, trực tiếp nhảy lên, vừa chạy vừa nhảy sang.

Khi hần chọn thu thập thì trên màn hình của tất cả thành viên trong đội cũng xuất hiện hai món trang bị, thuận tay nhấn vào thì thấy đều là lam trang, trong một trò chơi phổ biến nhất là tử trang, đại thần dùng chanh trang thì lam trang nhiều lắm là mấy người nghèo rớt mồng tơi không có gì đi mặc chơi.

Từ Văn cũng không trông cậy vào xoát phỏ bản một lần có thể rơi ra thứ gì tốt, dù sao GM cũng không phải cha cô, công ty trò chơi cũng không phải do nhà cô mở.

Đang lúc thất vọng hết sức, lại dấy lên tân hi vọng.

Boss rơi ra trang bị thường là hai món, mà một tờ nhiều nhất hiển thị hai món, trừ phi —

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Thần thạch phong hệ!

[đội ngũ] Long Sa:...

[đội ngũ] Long Kính: Vận cứt chó gì thế này, thật sự là tiểu hào biết mở trang bị?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Đã giải thích vô số lần, đây là xem mặt.

Thần thạch nếu không được coi là thứ tốt, như vậy trong trò chơi này cũng không rơi ra được mấy thứ là đồ tốt.

Từ Văn thực sự cảm thấy mình đập phải vận cứt chó, mới có thể ở lần đầu tiên đi phỏ bản sau khi trở về liền gặp thần thạch, còn là phong hệ.

Tài khoản Long Cức này của cô chủ tu phong hệ, tuy hiện cô đang để cho Tiểu Hồng tự đi kiếm chanh trang chanh vũ cho cô, nhưng đây cũng không đại biểu rằng cô sẽ xem nhẹ thần thạch. Dù sao giá trị thêm vào của thần thạch quá mức cường đại, mà trước mắt trong số các đại thần chanh trang chanh vũ, khác biệt lớn nhất cũng chính là những hiệu quả khác nhau mà tảng đá mang đến.

Đáng tiếc lúc tiến vào chưa nói, ngoại trừ trang bị là dành riêng cho các chức nghiệp ra, bảo thạch đương nhiên là không kén chọn.

Long Kính nghĩ đến nhà mình bốn người, chẳng lẽ còn có thể lợi cho hai người bên đối phương sao? Phải biết rằng phong hệ là hệ chủ tu công kích của Long Cức, cho nên Long Kính cùng Mộc Phong Nhập Y, không hề nghi ngờ cũng là Long Cức phong hệ.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đồ đi, những chuyện như vận may ta cũng thực khó mà nói được. Ra một phong thạch đã dùng hết nhân phẩm, đồ được hay không liền xem ý trời!

[đội ngũ] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ người nói vậy, vận may của người vẫn tương đối không tệ a.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Quá khen quá khen, người có thể gặp được ta, thuyết minh vận may của người cũng không tệ.

Long Kính ở trong lòng thầm xi một tiếng khinh miệt, Nhất Dao Độc Bá xuất hiện trong Thương Hải phục là chuyện tốt hay chuyện xấu hần không nói chính xác được, bất quá đối với hần thì không phải chuyện tốt, bằng không thì hần đường đường là bang chủ, cần gì phải lo lắng đề phòng Tướng Hành Thiên Hạ sẽ tiên hạ thủ vi cường, cho nên mới phải khom lưng khép nép đón hòa với Nhất Dao Độc Bá?

Bất quá nếu người ta có bản lĩnh, hần cũng không có gì để nói.

Mấy người cũng không đồ, dường như đều đang triệu hồi Đại La thần tiên phù hộ cho chính mình, bất quá Tổ Vô Tâm lại không hề có áp lực, thấy xúc xúc liền nhấn vào.

[hệ thống đội ngũ] Tổ Vô Tâm đồ [thần thạch phong hệ] được 100 điểm!

[hệ thống] Tổ Vô Tâm trải qua trận chiến với Dạ Sát, đạt được [thần thạch phong hệ]!

Năm người trong đội ngũ đồng thời đánh ra một hàng ba dấu chấm, đồng đều đặc biệt ăn ý.

[đội ngũ] Long Kính: Ngươi không thể đồ ra 99 cho chúng ta có một chút hi vọng sao?

[đội ngũ] Long Sa: Ta chưa từng giây sát được hàng trên trang web bán hàng online vào các ngày lễ, bây giờ ngay cả trò chơi cũng không thể giây sát sao?

[đội ngũ] Mộc Phong Nhập Y: Thần may mắn sẽ không phù hộ ngươi mãi được, đừng hồng danh, nếu không ta nhất định sẽ bạo tâng đá của ngươi!

[đội ngũ] Hoa Vật Nhiếu: Ta đã nói là không nên tố người ngoài rồi, chính ngươi nhìn đi!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Làm thật là... tuyệt vời!

[đội ngũ] Tô Vô Tâm: Chỉ một tảng đá mà cũng đáng để các ngươi cảm khái lâu như vậy, nếu là chanh trang có phải sẽ lên cả truyền âm không?

Tô Vô Tâm đánh chữ xong trước từ chỗ NPC truyền tống đến cửa Dạ Kiều sơn trang, rồi đội cũng rời đặc biệt tiêu sai.

Mà giờ phút này trên kênh thể giới cũng không yên lặng, dù sao thị trường của loại đá này vô cùng lớn. Một đám người phát tán gẫu riêng đến Tô Vô Tâm hỏi có bán tảng đá hay không, Tô Vô Tâm cự tuyệt vô cùng dứt khoát.

Đầu tiên, hắn phải suy cân nhắc xem tài khoản Sầu Bất Mị này có dùng được hay không, sau đó, nếu Sầu Bất Mị không dùng được, như vậy Phục Vô Yên có sử dụng được hay không?

Trong biển chữ đỏ tán gẫu riêng mệnh mông hắn tìm được một cái tên đặc biệt quen thuộc, đến từ bang chủ Tướng Hành Thiên Hạ – Yên Cung Việt Giáp.

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Chào bạn, Thần Phong Thạch có bán không?

Quan hệ giữa Sầu Bất Mị và Yên Cung Việt Giáp đương nhiên là vô cùng thân thiết, hai người cực ít xảy ra mâu thuẫn, điểm duy nhất không hợp nhau là – Tang Du Vị Văn.

Yên Cung Việt Giáp đối xử với thành viên trong bang hội thực không tệ, trang bị tốt đánh được chiến thuật, lại nghĩa khí với anh em, ở trong liên minh danh vọng cao đánh giá tốt, hoàn toàn khác với địa vị của Long Kính trong liên minh.

Trong lòng Tô Vô Tâm khẽ động, đang định dùng tài khoản Sầu Bất Mị đi hỏi Yên Cung Việt Giáp như thế nào lại cần Thần Phong Thạch, dù sao Yên Cung Việt Giáp chủ tu là thủy hệ, bất quá nghĩ lại, tài khoản Tô Vô Tâm này không ai biết cả, vừa hỏi liền lộ ra dấu vết.

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Ngươi không phải là thủy hệ sao?

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Ta mua cho lão bà của ta, nếu ngươi bán ta có thể ra giá.

Yên Cung Việt Giáp không thiếu tiền, điều này hắn đương nhiên biết, nhưng mà Lâu Tâm Nguyệt cần phong thạch? Sầu Bất Mị rất ít chú ý đến trang bị của Lâu Tâm Nguyệt, chỉ biết rằng cái gì cũng do một tay Yên Cung Việt Giáp xử lý, nhiệm vụ của Lâu Tâm Nguyệt ở Tướng Hành Thiên Hạ chính là ca hát làm nũng xinh đẹp, kì thực chính là một cái bình hoa.

Cho Lâu Tâm Nguyệt?

Hắn không cảm thấy bản thân mình có bao nhiêu để ý đến tiền bạc, nhưng hắn cũng không thích cô gái đã làm Tang Du Vị Văn tức giận rồi khỏi phục kia.

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Ngại quá, không bán.

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Một Họa Bình cấp thấp như ngươi cần phong thạch để làm gì? Bất luận người khác ra bao nhiêu, ta đều có thể ra giá cao hơn!

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Cấp cao cũng phải bắt đầu từ cấp thấp, huống chi ta cũng không cho rằng lão bà của ngươi xứng với tảng đá thần cấp.

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Ngươi có cừ oán với Lâu Tâm Nguyệt?

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Không, cô ta không đủ cấp bậc để ta có cừ hận.

Hắn nói thực bình thân, thế cho nên Yên Cung Việt Giáp sau khi thu được câu trả lời thiếu chút nữa tức giận đến đập máy tính, vừa hay Sầu Bất Mị ở trong bang hội chuyển động bị Yên Cung Việt Giáp nhìn thấy, lập tức gửi tán gẫu riêng cho Sầu Bất Mị.

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Bất Mị, có rảnh không?

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: ?

[tán gẫu riêng] Yên Cung Việt Giáp: Giúp ta hỏi một chút người vừa mới ra Thần Phong Thạch trên kênh thể giới kia bao nhiêu thì bán, đừng nói là ta cần.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Nga.

Hắn đương nhiên là không cảm làm bộ tự mình đi hỏi chính mình, bởi vì Tổ Vô Tâm chính là Sầu Bất Mị, Sầu Bất Mị chính là Tổ Vô Tâm.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cô ấy nói không bán.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Ra giá cao!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Vẫn không bán.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Hỏi cô ta như thế nào mới chịu bán!!!

Nhìn thấy ba dấu chấm than liên tiếp, hắn liền biết là Yến Cung Việt Giáp thực sự rất cần.

Chỉ cần là thứ mà Yến Cung Việt Giáp muốn vốn không có gì là không lấy được, giống như Tang Du Vĩ Văn trước kia vậy, bọn họ đều ra giá cao nhất trên thị trường, trực tiếp dùng tiền đập chết người.

Đáng tiếc lúc này người có được thần thạch Tổ Vô Tâm, cũng là một người không thiếu tiền.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cô ấy nói phân giải thành đá vụn người có muốn không.

Yến Cung Việt Giáp nổi giận lôi đình.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Tiểu Họa Bình này chơi ta sao?!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cũng không phải là ta nói.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Thứ đắt tiền như vậy mà thà rằng phân giải cũng không bán?

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cô ấy nói rằng toàn bang hội Toàn Phục Công Dịch của cô ấy đều coi tiền tài như cặn bã.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Được lắm!

Sầu Bất Mị thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Người đi mua đồ không cần xài tiền như ông chủ đi dạo trong cửa hàng nhà mình lại cũng có lúc không mua được đồ, còn là thua trong tay người một nhà.

Mà trên YY của Tiểu Hồng, hắn nhìn thấy thần thạch mất sáng lên: “Nhất Dao, Thần Phong Thạch mà ngươi muốn kìa, nhanh đi lấy lại đây!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Đại Quang Minh Đỉnh

Lấy lại đây?

Từ Văn không cảm thấy quan hệ giữa mình và Tổ Vô Tâm có thể tốt đến có thể trực tiếp “lấy” một viên thần thạch lại đây, dựa theo định luật nói chuyện với cô là tất sẽ châm biếm của Tổ Vô Tâm, hắn nhất định sẽ nhìn thẳng vào màn hình máy tính không chút để ý hỏi cô: “Ngươi cảm thấy ngươi đủ đẹp để ta có thể cho không ngươi thần thạch sao?”

Nếu cô tự ki cảm thấy mình đủ xinh đẹp, như vậy sau đó Tổ Vô Tâm nhất định sẽ nói: “Mở bản đồ Đại Công Kê* ra. Đầu tiên, từ phía Đông Bắc sang phía Đông Nam, đi phẫu thuật thẩm mỹ; Sau đó, từ phía Tây Nam sang phía chính nam, đi phẫu thuật chuyển đổi giới tính; Cuối cùng, trở lại chỗ cũ, có lẽ ngươi lại vẫn chẳng xinh đẹp như cũ.” (Công Kê: gà trống)

Cô cũng không biết từ khi nào thì mình hiểu rõ tên vú em Tổ Vô Tâm này đến vậy.

Bất quá “lấy” không được, “mua” thì vẫn có thể, khi Tổ Vô Tâm đi giao nhiệm vụ Nhất Dao Độc Bá đã về đến bang hội giao bang cống, thuận tiện gửi tán gẫu riêng cho hắn.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm, phong thạch bán cho ta được không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Cho ta một lí do nên bán cho ngươi.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chỉ bằng vào ta là bang chủ duy hộ ngươi đến vậy, tốt xấu cho ta chút mặt mũi a!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Yên Cung Việt Giáp kêu ta tự mình ra giá hán muốn mua, ngươi hẳn là biết ra giá với Yên Cung Việt Giáp có nghĩa là gì.

Cô đương nhiên biết, mọi người trong toàn phục đều biết.

Trước kia có một đôi tình lữ, phạm là thứ mà hai người bọn họ muốn, báo giá luôn bay loạn đầy trời. Không quan tâm, người ta có tiền, người ta tùy hứng!

Yên Cung Việt Giáp kêu Tổ Vô Tâm ra giá, liền có nghĩa rằng chẳng sợ Tổ Vô Tâm đòi chanh vũ cấp 80 của Họa Bình cũng có thể, điều này đầy đủ thể hiện đặc tính của một người chơi nhân dân tệ phung phí tiền bạc của Yên Cung Việt Giáp.

Nhưng Tổ Vô Tâm nói như vậy có nghĩa là hán cũng không có bán cho Yên Cung Việt Giáp.

Từ Văn lập tức nghi ngờ, Tổ Vô Tâm không phải là do Yên Cung Việt Giáp phải tới sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nhưng ngươi chung quy là không có bán cho hán, vì sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta không bán cho hán, không có nghĩa là ta không cho hán. Ta có thể phân giải Phong Thần Thạch thành mớ đá vụn vô dụng, sau đó đưa cho hán.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: !!! Tâm Tâm, kì thực ngươi mới chính là đầu sỏ nhân dân tệ ẩn hình phải không!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không, ta cũng không có tiêu tiền lung tung.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu là ta ta sẽ hung hăng thịt hán một bữa!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu là một người xa lạ, ta sẽ dùng giá thị trường bán cho hán; Nếu là người quen, ta có thể giảm giá hoặc tặng cho hán; Nhưng mà, nếu sau khi ngươi bán xong thứ này sẽ rơi vào tay người mà ngươi không thích thì sao?

Từ Văn thực nghiêm túc suy nghĩ một lúc, nếu là cô chiếm được một món trang bị cực phẩm, cô không cần, mà kẻ thù của cô thực cần, cô sẽ làm như thế nào?

Cô không thiếu tiền, cho nên cũng không để ý một món trang bị có thể kiếm được bao nhiêu, điều cô muốn nhìn thấy là kẻ thù của cô nghiêng răng nghiêng lợi nổi giận lôi đình, cho nên nhất định sẽ đến trước mặt người đó từ từ phá hủy thứ đó, sau đó nói cho người nọ: “Ta có tiền, ta thích chơi trò đốt tiền, đốt thành tro đem bón phân cũng không cho ngươi, ta vui vẻ, ta vui vẻ toàn thể giới đều vui vẻ!” (Hề: ghê @@)

Bắt quá...

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nhưng mà ngươi không biết là hiện tại có một người có quan hệ rất tốt với ngươi cần thứ này sao? Tỷ như ta?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Khi nào thì quan hệ giữa ta với ngươi trở thành rất tốt rồi?

Có quan hệ tốt nhất với hán chỉ có một người, Cẩm Âm Phục Vô Yên.

Tổ Vô Tâm nghĩ, ý đồ muốn ôm đùi của Nhất Dao Độc Bá cũng quá rõ ràng đi, tuy rằng hán cũng không cho bất kì ai biết Tổ Vô Tâm chính là Sầu Bất Mị.

Tên nhóc này thật là thú vị, ngay tại vừa rồi khi Tổ Vô Tâm nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá thay pháp bảo chanh vũ Trục Nhật Ngoa mà Tiểu Hồng thu mua giúp, kì thực hán rất rõ ràng tài lực của Nhất Dao Độc Bá không phải là giả vờ.

Là điều gì khiến cho Đề Điều Dích Vồng Hồng ưu ái Nhất Dao Độc Bá, làm thương nhân căn bản không cần kĩ thuật chiến thuật, chỉ lo kiếm tiền, nếu trên người Nhất Dao Độc Bá không có thứ gì có thể tạo ra lợi nhuận cho hán, Vồng Hồng như nào lại thân thiết với Nhất Dao Độc Bá như vậy?

Năng lực tiềm ẩn, chung quy cũng sẽ bộc phát, phán đoán của Tổ Vô Tâm luôn thật chính xác.

Người khác không coi trọng Toàn Phục Công Dịch, nhưng hán lại đột nhiên có chút coi trọng. Hán nghĩ, quyết định tiến vào Toàn Phục Công Dịch của mình có lẽ là một sự lựa chọn không tệ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Thứ này ngươi cũng không dùng được, hai ta không nói đến tình cảm, ngươi ra giá đi, ra bao nhiêu cũng được, Yên Cung Việt Giáp trả được, ta cũng trả được!

Tổ Vô Tâm lập tức sùng sốt, giọng điệu của lời này, giống hệt như Tang Du Vị Văn.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta tạm thời không bán.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi định lập bàn thờ cho Thần Phong Thạch gắn lên tường một ngày thấp ba nén hương tế bái chiến lợi phẩm lần đầu tiên hạ Dạ Kiêu của Họa Bình ngươi sao? Cầu ngươi a đây cũng không phải bữa khuya có thể ăn vào bụng được, cần phải vậy sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta muốn ủ ầm nó, bắt quá ngươi yên tâm, nếu ngày nào đó ta nhàm chán muốn dùng ngực đập vỡ tảng đá, ta nhất định sẽ gửi một nửa đá vụn cho Yên Cung Việt Giáp, gửi một nửa còn lại cho ngươi, một mũi tên trúng hai con chim! (Hề: cái trò dùng ngực đập bể đá hình như là 1 chiêu trong xiếc)

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ! Vô! Tâm!

...

Mị lực của Từ Văn vẫn chưa đủ lớn, thế cho nên đến cuối cùng Thần Phong Thạch vẫn chặt chẽ nằm trong lòng bàn tay Tổ Vô Tâm, nhất định không cho cô sờ một cái.

Ngược lại vào lúc này Long Kính gửi tán gẫu riêng cho cô trước, về chuyện bang chiến Đại Quang Minh cung ngày mai.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, ta nói chuyện giữ lời, bang chiến ngày mai ngươi đến làm chỉ huy cho ta, chỉ cho phép thắng không có phép thua!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Có chút khó khăn...

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ta đã nói rồi đó, ngươi đừng có cho ta leo cây!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chuyện này không dễ nói, ta cũng là người cực kì bận rộn.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Phải phải phải, ngươi chính là đề ý chuyện thù lao, hai món chanh trang, ta biết!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta gọi điện thoại đây cuộc xã giao tối mai, nói rồi đó!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: A đúng rồi, hai vị trí, ta phải mang theo vú anh may mắn của ta, Tổ Vô Tâm.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Vú anh...

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đúng vậy, hẳn là nam.

Long Kính chống trán, đây là lại sắp xuất hiện một đôi Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên nữa sao?

Tiểu Hồng nghe chuyện Tổ Vô Tâm lại chộc Từ Văn tức giận một lần chụp bàn cười lớn: “Nhất Dao ta cảm thấy, nếu khắc tính của Tang Du Vĩ Văn là đại diện của thực nữ Lâu Tâm Nguyệt, như vậy khắc tính của Nhất Dao Độc Bá nhất định là Tổ Vô Tâm!”

Từ Văn giống như hừ cười một tiếng: “Cặn bã năm đó quan ngàn khoảnh!” (Hề: ta cũng ko hiểu thâm ý câu này, bản gốc là “Phần thổ đương niên vạn hộ hầu”)

Tiểu Hồng không hiểu thâm ý sâu xa của câu nói của Từ Văn, chỉ cảm thấy ngữ điệu khinh miệt của cô đặc biệt lạnh lẽo cùng tràn ngập trào phúng.

Từ Văn mở ra tài khoản Nhất Dao Độc Bá đi đến bản đồ Đại Quang Minh cung, cũng chính là chiến trường của trận bang chiến ngày mai.

Vừa đạp bước đầu tiên vào bản đồ, cô đã phát hiện phía trước có điểm trắng đang di động, không phải là người khác, đúng là Tổ Vô Tâm!

Tổ Vô Tâm cũng quan tâm đến trận bang chiến ngày mai sao? Cũng phải, dù sao bất luận hẳn là ai, cũng nhất định sẽ không phải người qua đường.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi đến đây làm chi? Nghiên cứu địa hình?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta cảm thấy con người của ngươi mặc dù toàn thân từ trên xuống dưới đều tràn đầy khuyết điểm là cuồng vọng tự đại cùng không coi ai ra gì, nhưng vẫn có một ưu điểm.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nguyên nghe thuyết mình.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Thần kinh thô, không mang thù.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi là đang khen ta, hay đang châm chọc ta đây?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi nói xem?

Từ Văn là thực sự có chút tức giận, ở trong khung đối thoại đánh một hàng chữ: Nếu không phải vì ngươi nhớ thương Tang Du Vĩ Văn như vậy, ngươi cho là ta sẽ coi ngươi là ai? Bất quá chỉ là một tảng đá trong cái hồ ven đường, đập một cước tính một cước mà thôi!

Bất quá khi cô đánh xong hàng chữ này, lại im lặng xóa đi, cô nghĩ cô còn chưa đến mức phải lấy bốn chữ Tang Du Vị Văn làm cái cớ, như vậy thật ngại thơ.

Tay Từ Văn đang không ngừng xóa chữ bỗng bị trượt, khi chỉ còn lại ba chữ, ấn phải phím Enter.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu không phải

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không phải cái gì?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu không phải vì thao tác cùng kiến thức của người đủ cao, ta còn sẽ không nhìn thẳng vào người!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Cũng vậy.

Tổ Vô Tâm biết Nhất Dao Độc Bá nhất định đã tiếp nhận lời mời chỉ huy bang chiến của Long Kính cho nên đến Đại Quang Minh cung điều tra địa hình, mà hắn chưa nói, hắn vẫn lo lắng tính cách của Nhất Dao Độc Bá quá mức cao ngạo dễ dàng khinh địch, sợ hắn ngay cả địa hình cũng không xem ngày mai đương trường triển khai, cho nên mới đến đây nghiên cứu địa hình để làm chuẩn bị.

Nhưng lại không ngờ, chỉ cần là vừa nói chuyện với cô, hắn sẽ không nhận được muốn áp chế khí phách và kiêu ngạo của cô đi một chút.

Tang Du Vị Văn thất bại trước Lâu Tâm Nguyệt, chính là bởi vì cô quá mạnh mẽ cùng quá hiểu thắng, vĩnh viễn không hiểu được cúi đầu trước người khác là như thế nào, thế cho nên khi một người thanh cao kiêu ngạo như cô phát sinh mâu thuẫn với Lâu Tâm Nguyệt, đại bộ phận các nam người chơi đều đứng ở phe của Lâu Tâm Nguyệt.

Bản tính của đàn ông mà thôi.

Nếu Tang Du Vị Văn biết cúi đầu, như vậy một người con gái luôn vô cùng cường thế đột nhiên yếu đuối, sẽ càng làm người ta đau lòng hơn nước mắt của một cô gái vẫn luôn yếu đuối.

Từ Văn không có cố ý đuổi Tổ Vô Tâm đi, cô đi từ Ánh Nguyệt Tuyền đến điểm hồi sinh, đi sau núi lại đi dần tẻ, vòng qua bãi đất trống đi qua hẻm mê cung đến Đại Quang Minh đỉnh, từng bước một, đi đặc biệt cẩn thận.

Tổ Vô Tâm liền đi theo bên cạnh cô, không nói gì, khó được im lặng.

Đại Quang Minh đỉnh là bộ phận cuối cùng của bản đồ Đại Quang Minh cung, cũng là nơi có không gian rộng độ linh hoạt cao, hẻm mê cung ở phía trước là một cứ điểm quan trọng, trạm vị phía sau cũng vô cùng trọng yếu.

Đại Quang Minh đỉnh có kiến trúc hình bán cầu, khí thế khôi hồng, ngay cả nhạc nền của trò chơi cũng đặc biệt hào hùng cùng thần bí.

Cô đi dạo quanh công trình kiến trúc một vòng, lớp sương mù dày đặc lượn lờ bao quanh đỉnh núi làm cho người ta phảng phất như đặt mình trong cung điện tiên giới.

Từ Văn bình thường rất ít mở nhạc nền trong trò chơi, chỉ có khi PK mới mở ra để thông qua âm thanh đi phán đoán vị trí chạy vị của đối thủ, nhưng cô đột nhiên lại đi mở nhạc nền của trò chơi, muốn nghe âm nhạc độc đáo của bản đồ này một chút, để có thể xây dựng được tâm cảnh rộng lớn như vậy.

Trong khoảnh khắc mở nhạc nền lên, cô nghe được ngoài tiếng nhạc ra còn xen lẫn một ít âm thanh vụn vặt, là âm thanh khi nhân vật trong trò chơi hoạt động mới có thể phát ra. Nhưng bốn phía đều là sương mù dày đặc, cô cũng không nhìn thấy người.

Người sẽ đến Đại Quang Minh cung vào lúc này?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Yên Cung Việt Giáp ở trong này! Cẩn thận!

Cùng lúc đó, cô nghe được tiếng gió xen lẫn trong tiếng nhạc, âm thanh của mũi tên xé toạc không khí, lao thẳng về phía Tổ Vô Tâm mà đi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Bất Ngờ Được Giúp Đỡ

Cái gì gọi là rít gào xé rách thiên không? Đây chính là!

Cái gì gọi là minh âm mài đá thành cát vàng? Đây chính là!

Sự rung động và khí tràng mà kĩ năng do đại thần chức nghiệp Kinh Hồng cao nhất toàn phục thi triển ra giống như điện ảnh 5D, ba trăm sáu mươi độ không góc chết sức chiến đấu đỉnh cao, ngay cả bối cảnh cũng không tự chủ được hơi rung lên!

Nga, đó là Yến Cung Việt Giáp.

Không biết vì sao lúc này Từ Văn rất muốn viết một bài về cho hân:

Kinh Hồng mũi tên chín vạn dặm, xuyên thấu Đại Quang Minh đình. Ân sâu góc tối phóng ám tiễn, âm mưu dương mưu mãi đổi thay. Gió cuốn mưa bay, ánh sáng khắp cả, hù dọa tiểu Họa Bình. Làm sao bây giờ? Ngải nã không nên đến gần!

Thư hỏi kết thù nơi đâu? Họa Bình đáp viết: Ngực nện tảng đá. Không biết vào ba khắc trước, tức chết bang chủ nhà ai. Không nên nổi khùng, Thần Phong Thạch nát, tung bù hành thái. Không được trang bị, không bằng ném thư mùi vị.

Bang chủ bang hội hàng đầu của đại liên minh hàng đầu của Thương Hải phục vừa ra tay đã nhắm vào một tiểu Họa Bình cấp 61 có khả năng là do chính mình thả ra ngoài, nếu không phải đang đóng kịch cho Từ Văn xem, như vậy nhất định là bị chọc giận. Bình thường Yến Cung Việt Giáp vẫn rất có phong độ, hân còn đặc biệt dịu dàng đối với nữ sinh, không nói hai lời ra tay với một tài khoản nữ như vậy, thực sự nói không rõ.

Trừ phi hân biết chủ nhân của Tổ Vô Tâm là một tên con trai.

Lại hoặc là hân đã chơi chán thể loại mĩ nữ nhu mì như Lâu Tâm Nguyệt, cho nên miễn dịch với nữ sinh.

Bất luận lí do trước hay lí do sau, điều mà Từ Văn cần làm vào giờ phút này là – trước cứu Tổ Vô Tâm!

Nhưng công kích của Yến Cung Việt Giáp đến quá đột nhiên, lúc Từ Văn mở Khoái Bộ Lưu Tinh lao về phía Yến Cung Việt Giáp cũng đã chuẩn bị xong kĩ năng phun khói, khi khoảng cách còn chưa đến mười thước, lớp sương khói màu xám che đi tầm mắt khiến cho việc ngắm bắn của Yến Cung Việt Giáp nhất thời trở nên khó khăn.

Đòn tấn công từ kĩ năng Hậu Nghệ Xạ Nhật của hân Tổ Vô Tâm sợ là trốn không thoát!

Khi Từ Văn không ôm hi vọng thay đổi góc độ của màn hình nhìn sang Tổ Vô Tâm, mới phát hiện hân đứng một cách bình yên, dường như hoàn toàn không bị đánh trúng, nhưng điều làm cô cảm thấy ngoài ý muốn là, Phục Vô Yên đang đứng trước mặt Tổ Vô Tâm!

Cô nghe được Phục Vô Yên lại dùng đàn cổ đánh một khúc Thương Hải Nguyệt Minh, có lẽ có thể ngăn cản đại kĩ năng của Kinh Hồng trong nháy mắt, cũng chỉ có Thương Hải Nguyệt Minh của Cẩm Âm.

Thương Hải Nguyệt Minh huyền hóa ra một tấm khiên mỏng chắn trước người Tổ Vô Tâm cùng Phục Vô Yên, hấp thu một bộ phận thương tổn từ chiêu Hậu Nghệ Xạ Nhật, đồng thời có 40% tỉ lệ làm đối tượng công kích lâm vào tê liệt, Yến Cung Việt Giáp lập tức lần lượt thu đến kĩ năng khống chế đến từ Phục Vô Yên cùng Nhất Dao Độc Bá, lúc này tỉ lệ phản trăm đã không còn quan trọng nữa.

Từ Văn dừng tay không tiếp tục công kích Yến Cung Việt Giáp, mà lập tức quay lại bên cạnh Tổ Vô Tâm.

[trước mặt] Yến Cung Việt Giáp: Vô Yên!

[trước mặt] Phục Vô Yên: Ha ha ha A Việt đó là một hiểu lầm, ta không phải là cố ý đối nghịch với ngươi, dừng lại dừng lại có chuyện gì thì bình tĩnh mà nói.

[trước mặt] Yến Cung Việt Giáp:.....

Từ Văn có thể cảm giác được sự buồn bực lúc này của Yến Cung Việt Giáp, bởi vì cô cũng buồn bực y chang.

Phục Vô Yên như thế nào lại đột nhiên xuất hiện tại Đại Quang Minh đình, lại vì sao đi cứu Tổ Vô Tâm?

[trước mặt] Phục Vô Yên: Tiểu Họa Bình ngươi không sao chứ? Có cảm thấy trái tim nhỏ bé bị dọa nát hay không ha ha ha? Đừng lo lắng, thấy ca ca ta có đẹp trai hay không?

[trước mặt] Tổ Vô Tâm:.....

[trước mặt] Phục Vô Yên: Ta chính là sự tồn tại cool ngầu ghê gớm như vậy, hắc, thẳng thắn, ta lại gặp được ngươi rồi, lúc này ngươi sẽ không may mắn mở ra kĩ năng chạy mất được nữa đâu!

Lúc này là đổi sang nói chuyện với Nhất Dao Độc Bá, Từ Văn thực nể mặt phối hợp với bầu không khí trước mặt một chút.

[trước mặt] Nhất Dao Độc Bá:.....

[trước mặt] Yến Cung Việt Giáp: Vô Yên, ngươi làm gì vậy!

[trước mặt] Phục Vô Yên: Cứu tiểu Họa Bình này a!

[trước mặt] Yên Cung Việt Giáp: Ngươi quen cô ta?

[trước mặt] Phục Vô Yên: Không quen.

[trước mặt] Yên Cung Việt Giáp:.....

[trước mặt] Phục Vô Yên: Bất Mị nói với ta là không nên bắt nạt người thấp hơn mình quá mười cấp nếu không như vậy sẽ thể hiện rằng ta đặc biệt không có phong độ, A Việt ta nói với ngươi này, đẹp trai giống như chúng ta phải coi phong độ của chính mình là trên hết. Ngươi xem a, tiểu Họa Bình này, tên của cô ấy thật là phù hợp với khiếu thẩm mỹ của ta, ta làm sao đang tâm bắt nạt chứ ngươi thấy có đúng không? Đến đây, tiểu Họa Bình, sờ sờ đầu.

[trước mặt] Tổ Vô Tâm: Biến thái!

[trước mặt] Nhất Dao Độc Bá: Này này, tên đồng tính nhà ngươi, ở trước mặt ta đùa giỡn người của ta mà coi được à?

[trước mặt] Phục Vô Yên: Tiểu Họa Bình đến bang chúng ta nhé? Ca ca dẫn ngươi đi chơi nga!

[trước mặt] Tổ Vô Tâm: Bang chủ Tướng Hành xin hãy quản tốt thuộc hạ của mình có được không?

[trước mặt] Yên Cung Việt Giáp: Vô Yên ngươi lại đây cho ta!

Trong khi Phục Vô Yên cực kì không tình nguyện từ từ đi về phía Yên Cung Việt Giáp, Nhất Dao Độc Bá đã mang theo Tổ Vô Tâm nhanh chóng rời xa nơi thị phi này.

Nếu cô đã có đủ một bộ chanh trang, đương nhiên phải ở lại chỗ này chém Yên Cung Việt Giáp mấy nhát, bắt quá bây giờ thì không được, cô còn chưa có thực lực này.

Yên Cung Việt Giáp bị Phục Vô Yên chọc giận đến cực kì, trước khi đến Đại Quang Minh đình hấn kêu Phục Vô Yên cùng Sầu Bất Mị, nhưng Sầu Bất Mị lại thủy chung kêu không đáp, Phục Vô Yên liền nói mình chờ Sầu Bất Mị một lát rồi đi qua cùng với Sầu Bất Mị. Yên Cung Việt Giáp liền lên Đại Quang Minh đình một mình, đúng lúc này Sầu Bất Mị trả lời Phục Vô Yên, nói mình có có việc kêu hấn đi trước.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Bất Mị đâu?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Ngươi cũng không phải không biết gần đây Bất Mị luôn xuất quỷ nhập thần, hấn còn ở bang hội đấy, ngươi kêu hấn đi.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Chuyện gì?

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Chuyện Tổ Vô Tâm kia là như thế nào, Vô Yên luôn nghe lời ngươi nhất, ngươi kêu hấn không được giết Tổ Vô Tâm sao?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Không có a.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Hả? Hả hả hả? Hả hả hả hả hả?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Không phải là chính ngươi nói cái tên Tổ Vô Tâm này đặc biệt phù hợp với khiếu thẩm mỹ của ngươi sao?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Đúng rồi!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ta chỉ nói ngươi rằng khi tìm Nhất Dao Độc Bá đấu một chọi một thì đừng có tính Tổ Vô Tâm làm một người, một đại hào như ngươi khiêu chiến một tiểu hài cấp 60 không xấu hổ sao?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Như vậy đúng là rất xấu hổ.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Cho nên chuyện Tổ Vô Tâm rốt cuộc là như thế nào?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Là ta nhất thời tình yêu tràn ra không đành lòng để một đóa kiêu hoa cứ như vậy bị uổng mạng, cho nên đặc biệt đàn ông cứu cô ấy!

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp:.....

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Được rồi là ta sai lầm rồi, ta hiểu sai ý của Bất Mị, ngươi tiếp tục đi dạo một mình đi, ta đi tìm Tổ Vô Tâm giết cô ta một lần!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Giết Nhất Dao Độc Bá là được rồi, Tổ Vô Tâm để cho A Việt giết đi, không mua được Thần Phong Thạch cũng đủ tức giận.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Quên đi quên đi, các ngươi đi chơi một mình đi, ta tiếp tục xem xét địa hình.

...

Khi Phục Vô Yên không hề nhận ra Yến Cung Việt Giáp ghét bỏ hắn, đi dọc theo hẻm mê cung ra ngoài, định đi tìm Tổ Vô Tâm chơi đùa tiếp thì Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm đã đứng ở trên đoạn đường bên cạnh bãi đất trống bên ngoài hẻm mê cung, nhìn ra đàn tế ở phía xa xa.

Bên dưới là vực sâu không đáy đen ngòm sâu hút, bối cảnh trong trò chơi này được thiết kế vô cùng đẹp.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi quen Phục Vô Yên?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta biết hắn, hắn không biết ta.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Hắn tự xưng đến cứu ngươi?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi không phát hiện ra khi tất cả mọi người nhìn thấy một tài khoản nữ liền theo thói quen cho rằng đó là một cô gái sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cho nên ngươi là kẻ lập dị? Vì sao khi tạo tài khoản không chọn nam Họa Bình?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Chê nam Họa Bình quá xấu.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi đẹp, ngươi đẹp nhất!

Từ Văn là đang nói lẫy, con tức vừa rồi còn chưa có tiêu đầu, nếu vừa rồi Yến Cung Việt Giáp không đột nhiên xuất hiện trước mặt cô, cô vẫn sẽ tiếp tục chiến tranh lạnh với Tổ Vô Tâm, lúc này đã hòa hoãn xuống rất nhiều.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi có thực sự nắm chắc trận bang chiến ngày mai sẽ đánh thắng?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Không nắm chắc.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Lần đầu tiên ta nghe được ngươi nói chuyện không hùng hồn như vậy.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Yến Cung Việt Giáp không phải làm bằng giấy, trò chơi này không phải nhà ta mở, ta nói thắng liền thực sự sẽ thắng? Chẳng qua là có cơ hội mà thôi, dù sao ta cũng không có tổn thất gì, chỉ có thể cố gắng hết sức nghĩ ra chiến thuật tốt để chiến thắng Yến Cung Việt Giáp, cũng không uổng công ta giả vờ kết giao với Long Kính!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Người tùy tính mà lại không tùy tiện như ngươi, ta còn thực thương thức. Lúc này không có châm chọc ngươi, là thương thức thật.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Cảm ơn, một lời khen đáng giá ngàn vàng a!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không có chi, bất quá ta khó mà đảm bảo kế tiếp có thể tiếp tục trào phúng ngươi hay không, người anh em, đi thôi.

Nhìn thấy chữ người anh em kia, Từ Văn lập tức ngẩn người, lại rất nhanh cười ra.

Không phải người nào cũng có thể trở thành anh em, cần phải có tam quan nhất trí mục tiêu tương đồng. Dân kĩ thuật cao như Tổ Vô Tâm Từ Văn đương nhiên là nhìn thuận mắt, trừ việc hắn mở miệng là tất sẽ trào phúng ra.

Bất quá một câu người anh em này làm cô thực yên lòng, trong trò chơi tất cả đều là giả, duy chỉ có bạn bè là thật.

Mặc dù hắn thời thời khắc khắc khinh bỉ mình, nhưng nếu không phải hắn thực thương thức Nhất Dao Độc Bá, chi sợ ngay cả nói cũng không thèm nói một câu. Tiểu Cầm Âm Như Hoa trong bang hội luôn tìm hắn chơi, nhưng hắn lại luôn xa cách khó gần.

Từ Văn cảm thấy tên Tổ Vô Tâm này vô luận là đại hào hay tiểu hào, độ phong cách nhất định sẽ không thấp hơn mình.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta nói với Long Kính chừa chỗ cho ngươi, bang chiến ngươi nhất định phải đến!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đúng vậy, tiện thể nhớ lên YY, có thể nghe là được, người anh em là ta lên làm chỉ huy, ngươi có thể không ủng hộ một chút sao?

Tổ Vô Tâm do dự một lát, bang chiến giữa Chung Cực chiến minh và Tướng Hành Thiên Hạ, mỗi lần Yến Cung Việt Giáp lên chỉ huy Sầu Bất Mị sấm vai nhân vật như thế nào hắn biết rõ.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ê, sẽ không phải là không nể mặt như vậy chứ?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ủ, ta biết rồi.

Mà bên phía Yến Cung Việt Giáp —

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Bất Mị, gần đây ngươi bận lắm sao?

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cũng bình thường.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Trận bang chiến ngày mai nhớ đến đúng giờ.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Ừ, sẽ tới, nhưng mà nửa đường có việc hay không thì không chắc

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Nhất Dao Độc Bá

Trước khi trận bang chiến giữa Tướng Hành Thiên Hạ và Chung Cực chiến minh bắt đầu, Long Kính đã sử dụng Chiêu Mộ lệnh kéo Nhất Dao Độc Bá cùng Tổ Vô Tâm vào bang hội.

Đương nhiên, trước khi vào bang, Long Kính đã thông báo với bang chúng rằng, Nhất Dao Độc Bá là đến hỗ trợ, đánh xong bang chiến sẽ đi, mà chỉ huy của trận chiến tối nay chính là Nhất Dao Độc Bá, yêu cầu mọi người cho hắn mặt mũi. Thắng thì chuyện gì cũng dễ nói, còn nếu thua, Nhất Dao Độc Bá muốn bảo toàn thể diện của mình như thế nào không liên quan đến hắn.

Đối với chuyện này trong nội bộ của Chung Cực chiến minh có không ít âm thanh phản đối, nhất là Hoa Vật Nhiều từng bị Tổ Vô Tâm đùa chết mấy lần trong phó bản Dạ Kiêu.

[bang hội] Hoa Vật Nhiều: Long Kính ngươi đùa thật đấy à? Nhất Dao Độc Bá có chỗ nào giỏi giang đáng giá làm ngươi thần hồn điên đảo? Ngươi sẽ không phải là để ý một đứa con trai chứ?

[bang hội] Mộc Phong Nhập Y: A Nhiều đừng xúc động, chúng ta cứ ngoan ngoãn xem hắn mất mặt như thế nào là được rồi.

[bang hội] Phần Tiền Bán Từ Sinh: Long Kính ngươi khẳng định là muốn cho Nhất Dao Độc Bá làm chỉ huy?

[bang hội] Long Kính: Ta cũng đâu có muốn, nhưng Nghiễm Lăng Khách không có mặt, ngươi thì bị tắt tiếng a! Ta làm bang chủ dễ dàng sao?

[bang hội] Long Sa: Lão công đừng khóc, đến trong lòng ta QAQ

[bang hội] Báo Văn Cương Quân Vũ: Được rồi được rồi đều giải tán đi, ta nói một câu trắng ra, bang chiến chúng ta vốn đã không bằng Tướng Hành Thiên Hạ, Nghiễm Lăng Khách không có mặt Từ Sinh mất giọng, kết quả cũng đã rõ ràng. Coi như đi chơi đùa thôi, ta lại không thiếu một lần này. Về phần cái tên Nhất Dao Độc Bá kia, trò chơi nhảm chán như vậy mọi người cứ coi như tìm việc vui, dù sao cũng là miễn phí không phải sao?

[bang hội] Bán Báo Ở Nhà Ga: Hơn nữa, vạn nhất thằng nhóc kia thực sự có bản lĩnh giúp chúng ta thắng, nói không chừng vẫn là chúng ta buôn bán lời, trước quan vọng quan vọng, với lại, nếu hông được thì đi gây thêm phiền toái cho Tướng Hành Thiên Hạ, đây không phải là chuyên nghiệp của chúng ta sao?

[bang hội] Hoa Vật Nhiều: Ta chính là ghét Tổ Vô Tâm! Ghét Nhất Dao Độc Bá!

[bang hội] Báo Văn Múa Ống Thép: Em gái ngươi đừng để ý, chúng ta đều hướng về ngươi, tên Nhất Dao Độc Bá kia là cái rắm gì? Cho chút mặt mũi nghe hắn mấy câu, không cho mặt mũi trực tiếp xông lên, xả giận cho ngươi!

[bang hội] Hoa Vật Nhiều: Không ca thật trọng nghĩa!

...

Đội đến khi Từ Văn mang theo Tổ Vô Tâm tiến vào bang hội, nhất kí cuộc hội thoại trước đó đã sớm trôi mất, cái cô nhìn thấy là một kênh bang hội vô cùng im lặng, cùng với một đám bang chúng vô cùng lãnh đạm.

Cục diện này cô đã sớm đoán được, dù sao cô cũng không có nền móng gì ở trong này.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không cần chào hỏi, trước để Long Kính làm xong công đoạn chuẩn bị trước khi chiến.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ừ, ta nói với hắn, hắn đã bắt đầu phát vật tư xuống cho các tổ đội rồi.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi đi đi, nếu thua, ngươi yên tâm, ta vẫn sẽ khinh bỉ ngươi!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nếu thắng thì sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Âm mưu lấy hai món trang bị từ chỗ Long Kính vẫn chưa đủ, còn đánh chủ ý đến trên người ta sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi hiểu mà, Thần Phong Thạch, coi như an ủi ta, giá thị trường, ok?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Xem tâm tình của ta!

Từ Văn không biết tâm tình của Tổ Vô Tâm như thế nào mới tính là tốt lại như thế nào mới coi như không tốt, bất quá cô cũng không thể ép mua ép bán, dù sao cũng là trò chơi, cũng không thể để hấn lên tường soát người lấy ra Thần Phong Thạch được, nói không chừng quần chúng xung quanh còn tưởng là cô đùa giỡn phụ nam nhà lành.

Điều cô lo lắng lúc này là trận bang chiến ở Đại Quang Minh cung, vào giờ này, Tướng Hành Thiên Hạ cũng có thể đang chuẩn bị.

Trong Tướng Hành Thiên Hạ, Yên Cung Việt Giáp đang bận rộn chỉ huy.

[bang hội] Yên Cung Việt Giáp: Bất Mị có đây không? Bất Mị có đây không! Vô Yên! Gọi điện thoại cho Bất Mị!

[bang hội] Phục Vô Yên: Gọi rồi, hấn có mặt.

[bang hội] Yên Cung Việt Giáp: Tổ đội của Vô Yên tập hợp lại, nghe, Lương Phong khai tổ, Vô Yên khai tổ, Tư Mã khai tổ, Lão Hân khai tổ, Xuất Tinh khai tổ, Bất Mị có đây không? Khai tổ!

[bang hội] Sầu Bất Mị: Ta trước không khai, lát nữa có khả năng có việc gấp, ngươi sắp xếp lại đi.

[bang hội] Yên Cung Việt Giáp: Được thôi, tối nay cũng không có chuyện gì quan trọng, bên Chiến Minh có hai chỉ huy không thể ra mặt, Long Kính có năng lực gì? Nghe ngóng chút xem chỉ huy là ai, ta xem xem nên chơi đùa như thế nào.

[bang hội] Lâu Tâm Nguyệt: Hỏi được rồi, cư nhiên là tên Nhất Dao Độc Bá từng quấy rối vào ngày chúng ta kết hôn!

[bang hội] Nhật Tịch Lương Phong Chí: Thời tiết thay đổi.

[bang hội] Giang Châu Tư Mã: Sét đánh.

[bang hội] Hàn Đô Thống: Trời mưa.

[bang hội] Sơ Đồng Sơ Tĩnh: Thu quần áo.

[bang hội] Hồ Tỳ: Đầu Long Kính bị cửa kẹp.

[bang hội] Thiên Từ Di: IQ bị chó ăn.

[bang hội] Tần Trung Thánh: EQ bị mèo gặm.

[bang hội] Bình Quả Đại Doanh Gia: Xin cho phép ta phá hủy đội hình, ngửa mặt lên trời cười dài: Hắc! Hắc! Hắc! (*bình quả = trái táo)

...

Gần như là không ai coi trọng, bởi vì tên nhóc cuồng vọng Nhất Dao Độc Bá này thực sự không có danh tiếng gì, một người mà ngay cả tài khoản cũ cũng không dám báo rút cuộc có mấy cân mấy lượng?

Kỳ thực Từ Văn vô cùng rõ ràng, Yên Cung Việt Giáp ước chừng là coi thường cô.

Không sao cả, hi vọng càng nhiều thất vọng càng lớn, đồng nghĩa, càng xem thường đến cuối cùng sẽ càng mất mặt, cô muốn mượn cơ hội lần này một bước lên trời, chỉ chờ Yên Cung Việt Giáp hấn khinh địch coi thường.

Sầu Bất Mị khi xem nhật kí hội thoại trong bang hội thì thờ ơ, ngược lại nhìn sang tài khoản Tổ Vô Tâm, lại mơ hồ có chút bận tâm.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Lát nữa đừng quá khản trương, vô luận là ưu thế hay liệt thế, ngươi nhất định phải tin tưởng rằng mình sẽ thắng.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi không nói móc ta ngược lại cổ vũ ta làm ta cảm thấy đặc biệt không tự nhiên!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Thua ngươi cứ chờ quay về nhận mảnh vụn của Thần Phong Thạch, và ta thực sự không muốn nói cho ngươi một sự thực rằng, xác suất ngươi thắng trận đại khái nhỏ bằng xác suất sao chổi Halley đâm vào Địa Cầu.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nghe được chuyện cười quen thuộc ta vậy mà lại cảm thấy sáng khoái cả người, ta có khả năng bị người ngược thành M! (*M: masochist, tức người thích bị hành hạ)

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Cười đi, lát nữa khóc thành cầu, ta nhiều lần đứng trong đám người cười khan hai tiếng.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm~

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Mỗi lần nghe thấy cách xưng hô này, ta lại cảm thấy ta đặc biệt cần khinh bỉ người mấy câu!

Từ Văn thè lưỡi vờ màn hình, nói không khăn trương thì là nói dối, dù sao, đây chẳng những là lần đầu tiên cô làm chỉ huy, cô còn cần đề phòng bị người khác nhận ra cô là Tang Du Vĩ Văn.

Yến Cung Việt Giáp phải không?

Cô rất rõ ràng thứ mà Yến Cung Việt Giáp tự hào nhất không phải trang bị, là mà chiến thuật cùng khả năng chỉ huy hạng nhất của hân.

Như vậy hôm nay, cô nhất định phải đánh nát lòng kiêu ngạo của hân, kéo hân từ đám mây xuống dưới, ngã càng đau càng tốt!

Chính như câu nói mà Tang Du Vĩ Văn cô đã bỏ lại trước khi đi: Người chờ!

Không phải là kêu Lâu Tâm Nguyệt chờ, mà là kêu Yến Cung Việt Giáp cùng Lâu Tâm Nguyệt cùng nhau chờ, phụ ta ta phải đòi lại gấp bội, tổn thương ta ta phải trả lại gấp bội!

Lấy đức trả ơn cô có thể làm được, còn lấy trực báo oán, cô nghĩ mình còn chưa rộng lượng đến như vậy!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Nhất Dao huynh đệ, chuẩn bị xong chưa? Thời khắc người tỏa sáng đã đến! Dẫn theo các huynh đệ Chung Cực chiến mình ta tiến lên! Trương lai là ánh sáng!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người không đi làm nhà thơ thật đáng tiếc.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Đến đây đi, cánh cổng YY của Chiến Minh mở ra trước mặt người! Các chàng trai Chiến Minh đừng cảm xông pha vì người! Các mỹ nữ Chiến Minh vì người mà dịu dàng như nước! Đêm nay, chúng ta đều là Nhất Dao Độc Bá!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người học được tiếng sao Hóa từ khi nào vậy? Ta đã lên YY, kéo ta vào.

“Đỉnh”!

Âm thanh xao xuyến động lòng người này đại biểu cô đã vào YY của Chiến Minh, Từ Văn lên bằng tài khoản nam, chuyện này mọi người đều không chút ngoài ý muốn.

Tổ Vô Tâm còn chưa vào, lúc này Long Kính nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá đã đến, liền nhin không được bắt đầu thúc giục.

“Thập Tam Di khai tổ! Từ Sinh khai tổ! Tinh Tinh khai tổ! Tam Nương khai tổ! Thụ Sinh khai tổ! Bây giờ tổng cộng có mấy tổ sang kênh bang hội gỗ chữ! Nhất Dao huynh đệ đến rồi? Mở micro đi! Trước hoàn thành công tác chuẩn bị đã, micro của người ok chứ? Có nói chuyện được không? Hết lên đôi câu nghe trước!” Giọng của Long Kính kì thực rất sạch sẽ, vừa nghe đã biết đây là một người thanh tú.

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Ta ngưng ngưng.

“Ta nhỏ vào đã đến để chỉ huy người còn ngưng ngưng cái rắm!” Là giọng một cô gái, đặc biệt phóng khoáng, bất quá Từ Văn đã ở trong Chiến Minh hai tháng lập tức nhận ra đây là Hoa Vật Nhiều. Tính cách của Hoa Vật Nhiều là nói thẳng nói khó nghe, bất quá người như vậy thường lại càng đơn thuần hơn.

Từ Văn cũng không để ý.

“Vú anh của người đâu?” Long Kính thấy Tổ Vô Tâm chậm chạp chưa đến, liền lên tiếng hỏi, “Kêu vú anh của người cũng lại đây luôn đi, lát nữa bận tới nhặt tới mũi.” (Hề: cái chữ vú anh... xài 1 lần ko sao, xài nhiều nghe kì quá, nhưng ngoài từ này ra ko còn từ nào khác nghe vào vừa biết là vú em vừa biết là nam nữa hết khóc các nàng đừng ném đá ta)

“Tổ Vô Tâm là nam!” Hoa Vật Nhiều lập tức ngăn người.

“Khụ khụ.” Mộc Phong Nhập Y đứng lúc ho khan mấy tiếng ngăn Hoa Vật Nhiều lại.

Tổ Vô Tâm chậm rãi từ từ xuất hiện trên YY dưới sự thúc giục của Long Kính, thấy Nhất Dao Độc Bá đã online cũng không nói chuyện.

“Sinh thời gặp được nhân yêu! Vú em mau nói chuyện!” Không biết là ai đang náo loạn, Tổ Vô Tâm chỉ hừ lạnh một tiếng, cũng không mở micro. Cứ đùa, vạn nhất nói nói một hồi bị nhận ra là Sầu Bất Mị thì làm sao còn lẫn lộn giang hồ được nữa?

Ngược lại Từ Văn thấy Tổ Vô Tâm xuất hiện, lập tức mở micro.

Cô đặc biệt muốn xem phản ứng của Tổ Vô Tâm sau khi biết cô là con gái.

“A lô a lô.” Từ Văn thử micro, “Nghe thấy ta nói không?”

Âm sắc không trầm không cao, đặc biệt dễ nghe, âm điệu không cao không thấp, vừa đủ vừa đúng. Không thể nói là dễ nghe đến cỡ nào, nhưng lại gây cho người ta cảm giác vô cùng thoải mái. Nghe không thấy vẻ cuồng ngạo không coi ai ra gì, cũng không nghe ra được sự run rẩy khẩn trương lo âu, bình tĩnh, lại đặc biệt có ma tính.

YY trở nên im lặng trong nháy mắt, im lặng một cách quý dị.

Ngay cả Long Kính cũng không biết nên nói gì.

Hắn cứ luôn gọi Nhất Dao huynh đệ một cách đặc biệt thuận miệng, kết quả lần qua lộn lại, đây cư nhiên là Nhất Dao muội tử!?

Những người đã từng đi phó bản với Từ Văn hiển nhiên đã lâm vào khiếp sợ, mà khiếp sợ nhất, không ai khác ngoài Tổ Vô Tâm.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Ngươi là nữ!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta chưa từng nói rằng ta là nam.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Ngươi cư nhiên là nữ!?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi tào chẳng lẽ ngươi thích nam? (Hề: ngạo tào: ờ... vẫn nói của TQ, ta ko tìm dc từ thích hợp trong TV để thay thế, đành giữ luôn >"<)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vương Giả Trở Về

Tổ Vô Tâm đã sớm quen bị người khác trêu chọc về hướng giới tính, dù sao, Sầu Bất Mị lúc nào cũng bị người khác cho là một cặp với Phục Vô Yên.

Nhưng khi lời này phát ra từ trong miệng Từ Văn hắn lại đặc biệt cảm thấy không tự nhiên, bởi vì trong nháy mắt cô mở miệng nói chuyện trong YY kia, hắn tưởng rằng Tang Du Vị Văn đã trở lại.

Nhưng Tang Du Vị Văn chưa từng nói chuyện trên YY, hắn thậm chí còn không biết giọng của Tang Du Vị Văn dễ nghe hay khó nghe.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Ngươi nhờ đâu mà kết luận ta thích nam?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Vậy sao ngươi cứ phải tỏ ra kinh ngạc đối với việc ta là nữ mãi? Điều này làm ta không khỏi hoài nghi ngươi có khả năng thâm mểm Nhất Dao Độc Bá phiên bản nam.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Vừa rồi ta đang nghĩ, ngươi là con gái sau này ta nên khách khí với ngươi một chút thì hơn, bắt quá bây giờ xem ra, ngươi là không bị nói móc không thoải mái sao?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đúng là vậy. [đáng yêu đáng yêu đáng yêu]

Từ Văn ở cuối câu đánh ra một chuỗi biểu tượng vô cùng đáng yêu, Tổ Vô Tâm nhìn màn hình cảm thấy đặc biệt mất tự nhiên.

Cô gái.. kiêu ngạo, can rở, bá đạo này!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Như vậy có giống một cô nàng yếu điệu đáng yêu không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm Không, như vậy đặc biệt khiến, khiến ta muốn đánh ngươi.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Xem ra dù là trai hay gái, ngươi vẫn đều không đáng yêu như nhau. Hết thuốc chữa!

Dứt lời Từ Văn liền mở ra giao diện YY, online.

Người của Chung Cực chiến mình giờ phút này ngại không muốn mắng chửi người, dù sao đối phương cũng là một cô gái, còn là một cô gái có giọng nói

thật êm tai. Tuy rằng bọn họ không tin vào khả năng chỉ huy của Nhất Dao Độc Bá, nhưng, nếu nhất định phải thua, nghe một cô gái nói trong một tiếng đồng hồ dù sao cũng thoải mái hơn nghe một đứa con trai rít gào.

Khi Yến Cung Việt Giáp nhận được tin tình báo cho biết Nhất Dao Độc Bá là nữ cũng sững sốt hồi lâu mới vào thảo luận trong bang hội.

Tương tự, hẳn cũng có cảm giác Tang Du Vị Văn đã trở về.

Khi các bang chúng của Tướng Hành Thiên Hạ biết được Nhất Dao Độc Bá là con gái, bất quá cũng chỉ hi hi ha ha cười một hồi, duy độc Lâu Tâm Nguyệt cảm giác được một tia nguy cơ.

Một đứa con gái kiêu ngạo, cuồng vọng?

Yến Cung Việt Giáp phát ngàn dặm truyền âm đi hỏi bang chiến có đánh hay không trước khi bắt đầu chiến như mọi khi, Lâu Tâm Nguyệt quả thực có giác ruột gan đứt từng khúc một.

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Nghe nói Chiến Minh mời chỉ huy mới? Đang Quang Minh cung còn đánh không?

[ngàn dặm truyền âm] Long Kính: Đương nhiên!

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Nghe nói chỉ huy còn là con gái, ngại chắc chắn đây là bang chiến mà không phải phim trường?

[ngàn dặm truyền âm] Long Kính: Con gái thì có sao? Khinh thường con gái? Con gái cũng có thể phong cách, có bản lĩnh ngại đuổi hết con gái trong bang ngại đi!

Long Kính kì thực rất biết làm người, trong trò chơi này có không ít con gái, các nữ người chơi ghét nhất một chuyện, đó là bị nam người chơi phân biệt giới tính.

Có gan toàn bộ Họa Bình đều bãi công, xem các người đánh nhau xoát phó bản như thế nào!

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Không phải như vậy, quả thực cũng có những cô gái lợi hại, bất quá loại này hơn phân nửa là nữ hán tử.

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Giống như vợ trước của ngại phải không?

Từ Văn nhất thời không nhịn được, đi lên rống một câu.

Yến Cung Việt Giáp lập tức sững sốt, hẳn cũng không cảm thấy mình có thể nghe được một câu trực tiếp không chút cảm tình như vậy từ miệng Tang Du Vị Văn, Tang Du Vị Văn yêu hận rất đơn giản, nếu không cũng sẽ không vì tức giận mà bỏ game.

Yến Cung Việt Giáp hồi lâu không trả lời, dù sao đối với Tang Du Vị Văn, cảm giác của hẳn rất đặc biệt.

Tổ Vô Tâm chỉ nhìn màn hình không nói lời nào, kì thực, cảm giác mà Nhất Dao Độc Bá gây cho hẳn vẫn luôn khác với Tang Du Vị Văn.

Hắn đột nhiên hi vọng Nhất Dao Độc Bá không phải Tang Du Vị Văn.

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Trong từ điển của ta chưa từng có từ nào là nữ hán tử, chỉ có thiết nương tử, hoặc là nữ vương! (*thiết = sát)

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Ngoan, tối nay đã nói sẽ khiến ngại quý hát [chinh phục] liền nhất định sẽ không cho ngại đứng!

...

Cách khiêu khích đơn giản đến gần như thô bạo, lại khiến người của Chung Cực chiến minh có cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

Cuộc đối đáp trên truyền âm trước trận chiến như thường lệ trước kia tự dung biến thành trận đấu võ mồm, mà trận đấu này vào lúc Nhất Dao Độc Bá bùng ra bốn chữ Tang Du Vị Văn kia liền đoán chắc Yến Cung Việt Giáp không còn đường nào để cãi lại.

Các người chơi kì thực vốn cũng không quá hứng thú với việc chủ nhân một tài khoản Long Cực là nam hay nữ, dù sao dạo này nhân yêu cùng yêu nhân cũng không phải chuyện mới lạ gì, ngược lại hai câu nói khí phách sùnn lệu của Nhất Dao Độc Bá làm mọi người đều ghé mắt.

[thế giới] Ta Muốn Thành Đế: Ta ngại thấy mùi nữ chỉ huy lạnh lùng ngầu lòi bá đạo!

[thế giới] Nhiều Cách Tìm Đường Chết: Trong nào ta đã có một bản tiểu thuyết 100 vạn chữ: [Yêu nhau lắm cắn nhau đau: Nữ chỉ huy tình nhân xinh đẹp của ta].

[thế giới] Phân Tử Nước: Tham gia náo nhiệt: [Vợ trước giá trên trời: Biến thành chỉ huy trở về]

[thế giới] Quầy Hàng Số Một: [Tình nhân thể thân: Vợ trước biến thân chinh phục ngại]

[thế giới] Kho Hàng Số Ba: [Cường thủ hào đoạt: Bang chủ tà mị lạnh lùng]

[thế giới] Xem Náo Nhiệt Không Chê Chuyện Lớn: Không có văn án thật chán!

[thế giới] Tiểu Mã Qua Sông: Văn án: Ta biết hán còn yêu vợ trước của hán, Thái Ương lãnh ngao bề ngễ thiên hạ kia. Hán không nói, nhưng ta đều biết cả. Ta đã mơ ước hán thật lâu thật lâu, khi đó bầu trời còn chưa mang màu xanh, mây cũng chẳng phải màu trắng. Nàng đi rồi, ta đến đây. Ta hóa thân thành hình dạng vợ trước của hán đối đầu với hán, chỉ để được đến bên cạnh hán, cùng hán nhìn xem thương hải tang điền, liệu chúng ta có thể không ưu thương...

...

Lâu Tâm Nguyệt đã tức giận đến muốn đập bàn phím, Từ Văn nhìn kênh thế giới náo nhiệt cười đến không tìm không phải.

Mọi người có suy nghĩ của mọi người, Long Kính đang lo lắng về chuyện bang chiến, Yến Cung Việt Giáp giờ phút này không biết trong lòng đang có tư vị gì, mà Tổ Vô Tâm, chuyển đổi qua lại giữa hai tài khoản, luôn phải đánh chữ, lại không biết nên gửi lời gì cho Nhất Dao Độc Bá.

Người của Chung Cực chiến mình xem náo nhiệt, cứ luôn cảm thấy khoảnh khắc cao trào của tối hôm nay đã xuất hiện ở đây, xuất hiện lặng yên không một tiếng động, trong lúc lơ đãng đã hấp dẫn đi ánh mắt của mọi người.

Từ Văn thật đúng là không chê chuyện lớn, nhưng cô còn không mong người khác nhận ra cô là Tang Du Vĩ Văn!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Văn án chưa đủ trình!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Bên dưới, dùng văn án của ta này: Nhất Dao Độc Bá ngồi trên ngai vàng, nhìn xuống bang chủ đang quỳ bên dưới, giọng nói lạnh lùng: “Hậu cung của trẫm giai lệ ba ngàn, ngươi bắt quá chỉ là một bang chủ nhỏ nhỏ, ta muốn ngươi sống, ngươi liền sống, ta muốn ngươi chết, ngươi nhất định phải chết!”

[ngàn dặm truyền âm] Yến Cung Việt Giáp: Đừng ngông cuồng, bang chiến còn chưa bắt đầu đâu.

...

Tướng Hành Thiên Hạ đã tập trung tại Đại Quang Minh cung, chỉ chờ đến giờ liền đánh cái tên Nhất Dao Độc Bá không biết trời cao đất rộng kia đến cha mẹ ruột cũng không nhận ra được.

Từ Văn cũng không nóng vội, còn nhàn nhã kêu Long Kính tập trung mọi người trong lãnh địa của bang hội.

Long Kính vẫn không quá yên tâm: “Ta nói này Nhất Dao muội tử, ngươi đừng tiếng sấm to tiếng mưa nhỏ, trước quá kiêu ngạo lát hồi thua thì thật khó coi.”

“Ta nói này Long đại bang chủ,” Từ Văn trả lời một cách hồ hững, “Ngươi biết không, đánh giặc ở thời cổ đại, có ba loại người tuyệt đối không thể khinh thường.”

“Là ba loại nào?”

“Phụ nữ, con nít, người xuất gia.” Từ Văn trả lời, “Ta tính một loại, chỉ cần người bang ngươi đừng gây ra rắc rối gì mà ngoan ngoãn nghe lời, đánh ngang tay ta có thể nắm chắc, nhưng điều kiện tiên quyết là, ai cũng không được nghi ngờ ta.”

“Thật không?” Long Kính nửa tin nửa ngờ.

“Không tin mặc ngươi!” Từ Văn ném ra một câu rồi mở giao diện trò chơi lên, kênh thế giới vẫn đang náo nhiệt, cô coi như mình [thả con tép, bắt con tôm], còn văn án của người khác cùng 100 vạn chữ tiểu thuyết tổng tài yêu nhau lăm lăm cắn nhau đầu hoàn toàn không có quan hệ gì với cô.

Thời gian bắt đầu bang chiến còn chưa đến, sự hưng phấn của mọi người đều đã bộc phát ra, hôm nay trên thế giới ầm ĩ như vậy, nếu Yến Cung Việt Giáp chơi không lại cô gái này, như vậy sẽ làm mất sạch mặt mũi của Tướng Hành Thiên Hạ.

Nghĩ đến đây ý chí chiến đấu lại sục sôi, Long Kính nhắc nhở mọi người trong bang hội, mọi người đều tỏ vẻ mình cùng Nhất Dao Độc Bá lại không có cừu oán gì, chỉ cần có thể khiến Tướng Hành Thiên Hạ thua cuộc, nghe lời như thế nào cũng được.

Hoa Vật Nhiều luôn liên thanh nói đặc biệt ghét Tổ Vô Tâm cũng tỏ vẻ, cừu oán gì để mai tính sau, đêm nay đánh bang chiến trước cái đã!

“Mọi người nghe ta chỉ huy, trong vòng năm phút đồng hồ tập hợp ở điểm hội sinh của Đại Quang Minh cung!” Từ Văn ra lệnh một tiếng, cảm thấy tinh thần mình lúc này đặc biệt phấn chấn.

Long Kính ngược lại nhắc nhở trước: “Ba con đường trái phải sau điểm hội sinh đều không dễ phòng thủ, thực lực chúng ta hơi yếu, tiến công sẽ bất lợi cho chúng ta!”

“Ta chỉ huy hay ngươi chỉ huy?” Từ Văn hoàn toàn không cho Long Kính chút mặt mũi, ba hướng của điểm hội sinh đều là đường hẹp hoặc cửa khẩu, dễ thủ khó công, đạo lý ấy cô đương nhiên biết, “Ta nói là điểm hội sinh thì là điểm hội sinh, muốn thắng thì ngoan ngoãn nghe lời, ai cũng không được nói chen vào, chúng ta ngay từ đầu sẽ chơi đùa với Yến Cung Việt Giáp cho hán biết cái gì gọi là trước phá sau lập!”

Từ Văn đứng lúc tăng thêm âm điệu, làm Long Kính hoàn toàn không có lí do khước từ, việc chỉ huy, trong lòng người chỉ huy có một kế hoạch hoàn chỉnh, người khác càng xen mồm vào càng loạn. Trong lòng Long Kính rõ ràng, tên Nhất Dao Độc Bá này cũng không phải chỉ đơn giản là chơi đùa một chút, đôi khi, hắn cũng không phải là không tin cô ta.

“Ta phải nhìn thấy các người ở điểm hồi sinh, ai cũng không được vượt qua vị trí ta đang đứng!” Nhất Dao Độc Bá đứng trên thanh kiếm vàng của mình, thanh kiếm tỏa ra quang sáng màu vàng vô cùng chói mắt, mà nhân vật nam Long Cức đứng bên trên kia kết hợp với giọng nữ sạch sẽ lưu loát trong YY lại không làm người ta cảm thấy mất tự nhiên.

“Chúng ta chơi trốn tìm đi.” Từ Văn không ngừng thay đổi góc nhìn của mình để đảm bảo không bỏ sót một dấu vết nào, “Đoán xem, người của Tướng Hành Thiên Hạ sẽ chọn cửa khẩu nào trước?” (Hề: góc nhìn ở đây là góc nhìn thị giác của nhân vật trong game nhé)

YY được thiết lập hình thức hội nghị, người khác không thể nói chuyện, cô càng giống như đang lăm bằm một mình.

Bất quá kì thực cô một chút cũng không để ý đến câu trả lời của người khác, cô rất hiểu tính cách của Yến Cung Việt Giáp, Yến Cung Việt Giáp không biết tài khoản Nhất Dao Độc Bá này, vô luận hắn có khinh địch hay không, đầu tiên hắn nhất định sẽ thăm dò thực lực của Nhất Dao Độc Bá. Cho nên ngay từ đầu, hắn tuyệt sẽ không lựa chọn cửa khẩu quan trọng, nếu không vạn nhất bị phá tan, hắn sẽ không có đường lui.

Cổng vòm Khẩu Chiêm ở bên trái phía sau núi, nhất định là như vậy!

[hệ thống] Bang chiến bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Trước Phá Sau Lập

Chỉ trong nháy mắt, Từ Văn gần như không cần suy nghĩ chỉ huy mọi người nhắm vào phía bên trái!

Không, cô còn không có lỗ mắng như vậy: “Tất cả nhìn vị trí của ta, ai cũng không được vượt qua vị trí này! Nếu muốn thắng trận đêm nay thì nghe cho rõ đây, tất cả ta chỉ nói một lần duy nhất, người phụ trách đánh chữ chuẩn bị cho tốt!” Nói năng dứt khoát đến không để người khác chen vào như vậy.

“Toàn bộ bên trái, tập trung đi xuyên qua cửa trước phía sau núi, tất cả chức nghiệp cận chiến lùi ra sau bảo vệ Hòa Bình, viễn trình dừng lại ở vị trí cách cửa 100 mét!” Bình thường đều là cận chiến xông lên trước đối kháng, viễn trình ở phía sau công kích, bất quá nếu Từ Văn đã quyết định trước phá sau lập đương nhiên sẽ không đi theo lối tầm thường.

Long Kính cảm thấy khó hiểu, ngay khi hắn định đánh chữ hỏi Từ Văn, Từ Văn đã dự đoán trước gửi tán gẫu riêng sang cho hắn.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Chuyện gì cũng đừng hỏi ta ta không rảnh đánh chữ với người, người chỉ cần chuẩn bị thật tốt hai món chanh trang chờ thắng lợi đêm nay là được, nếu người cắt đứt suy nghĩ của ta dẫn đến thua thì đừng trách ta!

Nửa câu sau của Long Kính cứng rắn nghẹn lại trong cổ họng.

“Hòa Bình thêm cho Kinh Hồng, chúng ta dùng Kinh Hồng đi kháng, không cần dựa vào quá sát, phóng bụi gai cùng cạm bẫy trên mặt đất! Còn có Cảm Âm, toàn bộ dựa sát vào Long Sa, phải đàn cái gì tự mình lưu ý, dùng Mộc Tinh Triệu Hoán kéo viễn trình của bọn hắn ra ngoài, ai dám làm ăn vớ vẩn tự mình đi úp mặt vào tường sám hối cho ta!” Tốc độ nói của cô không nhanh không chậm, vừa đủ để cho người đánh chữ trong bang hội của Chung Cức chiến mình bắt kịp.

Mà bên Tướng Hành Thiên Hạ, thấy Nhất Dao Độc Bá thả một đám Kinh Hồng cùng Cảm Âm ra, lại cho mấy chức nghiệp viễn trình Thiên Bi Long Cức tất cả núp ở đằng sau, làm cho Yến Cung Việt Giáp có chút khó hiểu.

Hắn ngược lại không để Nhất Dao Độc Bá ở trong lòng, nhưng lại nghĩ không ra chiến thuật của cô là như thế nào?

Hay là cô ta đang làm loạn?

Yến Cung Việt Giáp không thả lỏng cảnh giác: “Bảo vệ cho cổng vòm, đừng để bị Kinh Hồng của bọn họ kéo ra ngoài, thấy linh sủng liền giải quyết, Kinh Hồng sử dụng Tiễn Vũ Phong Bạo, Thái Ương có Điện Truy đổi thành Điện Truy, Cảm Âm, Khô Mộc Long Ngâm!”

Vừa nói chuyện, vừa tiện tay gửi tán gẫu riêng cho Sầu Bất Mị.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Bất Mị, chú ý viễn trình ở phía sau của Chiến Minh, ta cảm thấy Nhất Dao Độc Bá có gì đó kì quái.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Ta thấy chưa chắc, có khi Nhất Dao Độc Bá chỉ có đầu võ mồm là giỏi thôi.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Chớ khinh địch, trước giăng co một hồi xem sao, nếu thực sự không xong chúng ta giả vờ lùi lại dẫn bọn họ ra phía sau núi!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Bang chiến vừa mới bắt đầu, A Việt, ngươi khi nào thì trở nên thiếu kiên nhẫn như vậy?

Yến Cung Việt Giáp ngược lại muốn kiên nhẫn, nhưng hần lo lắng khả năng Nhất Dao Độc Bá là Tang Du Vĩ Văn. Tang Du Vĩ Văn trước nay không chỉ huy cũng không nói chuyện, chỉ đánh theo chiến thuật của Yến Cung Việt Giáp. Yến Cung Việt Giáp lại không ngốc, Tang Du Vĩ Văn có thể một lần đánh lên Chúng Thần Chi Điện, ngoại trừ trang bị cùng kỹ thuật thượng thừa ra, còn có chiến thuật của chính cô. Phải biết rằng, lần đánh lên Chúng Thần Chi Điện kia, Yến Cung Việt Giáp hần cũng chết, còn ai có thể chỉ huy cô?

Lo lắng hoặc sợ hãi, đều đủ để chứng minh Tang Du Vĩ Văn ảnh hưởng đến hần nhiều như thế nào!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Cô ấy không phải A Văn, ngươi không cần khẩn trương.

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Sao ngươi biết được cô ta không phải A Văn?

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Nếu cô ấy là A Văn, trực tiếp từ quảng trường đi vòng qua cây cầu sau núi bọc đánh là được rồi, Nhất Dao Độc Bá đánh như vậy, cũng là do lo lắng bị ngươi nhìn thấu. A Văn làm việc khi nào thì lo trước ngó sau như vậy?

Yến Cung Việt Giáp nghĩ nghĩ, cũng đúng, Tang Du Vĩ Văn là một kẻ liều mạng, làm sao có thể ở đây dò xét?

Vì vậy hơi yên tâm: “Thiên Bì, đứng bên trong Điện Vũ của Kinh Hồng, kéo đám Kinh Hồng bên Chiến Minh qua cho ta!”

...

“Kinh Hồng giữ vững khoảng cách 300 mét của các ngươi, Cầm Âm cũng nghe theo chỉ huy của ta chuẩn bị phi lên vách đá! Quý Độn của chúng ta đâu? Thời khắc chiến đấu của các ngươi đã đến!” Từ Văn tính tính thời gian, Yến Cung Việt Giáp cư nhiên lại kiên nhẫn đến vậy, định tiêu pha nửa giờ trước với cô, nửa giờ sau mới là kịch chiến sao?

Chờ đi! So xem ai kiên nhẫn hơn ai!

[tán gẫu riêng] Tô Vô Tâm: Cho Kinh Hồng rút cả cạm bẫy về, chờ kỹ năng phục hồi!

“Tất cả Kinh Hồng thu lại cạm bẫy, chờ kỹ năng phục hồi, nghe ta chỉ huy, người đánh chữ chú ý!” Trong nháy mắt Từ Văn liếc qua tán gẫu riêng Tô Vô Tâm gửi đến đã quyết định, chức nghiệp Quý Độn này, bình thường đánh quái không bằng Long Cức cùng Thái Ương, đánh dã ngoại tuy trâu bò nhưng so không lại Kinh Hồng, duy độc phản đánh lên, ai cũng không bằng được.

Yến Cung Việt Giáp nhất định sẽ không để mặc Quý Độn không sử dụng đến, điểm khác biệt giữa bọn họ chỉ nằm ở ai sử dụng Quý Độn trước. Dù sao khả năng độn thổ của Quý Độn có hạn chế về thời gian và khoảng cách. May là giữa đoạn khoảng cách này không có chướng ngại vật.

Hần nhất định sẽ cho rằng vũ khí bí mật trong lần đầu giao phong cô sẽ chọn Quý Độn, bởi vì Từ Văn cô rất hiểu Yến Cung Việt Giáp!

Ha ha! Đây là điều duy nhất cô muốn nói.

“Tất cả Quý Độn sau khi nghe lệnh của ta sử dụng Xuyên Thổ lên vào trong trận doanh của đối phương, sau khi chết lập tức chạy tới điểm hồi sinh, Thiên Bì cùng Long Cức tiến lên trước kháng!” Yến Cung Việt Giáp mất thấy thời gian đã trôi qua mười phút đồng hồ, giăng co không nóng không lạnh như vậy làm hần có chút nóng vội, muốn khuấy lên một phen xem xem Nhất Dao Độc Bá rốt cuộc là đang làm trò quỷ gì.

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: Có phần nguy hiểm!

[tán gẫu riêng] Yến Cung Việt Giáp: Phía sau bọn họ đều là Thiên Bì Long Cức bảo vệ Họa Bình, quả thật là có nguy hiểm, chúng ta bắt lấy viễn trình da mòng đang trợ công ở phía trước!

[tán gẫu riêng] Sầu Bất Mị: A Việt ngươi không chú ý đến cạm bẫy của Kinh Hồng bên đối phương!

Vừa nghe Sầu Bất Mị nhắc nhở, Yến Cung Việt Giáp lập tức chú ý thấy Kinh Hồng bên Chiến Minh đều đã rút về cạm bẫy!

Vì cái gì?

Bởi vì Xuyên Thổ của Quý Độn cùng Thiên Lý Tổng Hành của Thái Ương chỉ có thể sử dụng được khi trên đường không có chướng ngại vật, mà khắc kỹ năng của hai chức nghiệp này chỉ có Kinh Cức Hãm của Kinh Hồng, Kinh Cức Hãm thu lại, chướng ngại vật ngăn ở giữa liền biến mất, Tổng Hành của Thái Ương vốn khoảng cách không xa, không thể xuyên qua 300 mét mà chỉ 200 mét, mà Quý Độn bị ngăn cản sẽ hiện hình.

Hần thực sự đã quá đề ý việc Nhất Dao Độc Bá là Tang Du Vĩ Văn, mới làm suy nghĩ mình rối loạn, may mà có Sầu Bất Mị nhắc nhở.

Mà bên Từ Văn, Sầu Bát Mị đã hóa thân thành Tổ Vô Tâm lại nhắc nhở trong nháy mắt.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Tốc độ phải nhanh!

Từ Văn đương nhiên biết Tổ Vô Tâm nói cái gì phải nhanh, đây chính là vú em may mắn của cô!

“Quý Độn Xuyên Thổ Thái Ương Tổng Hành Kinh Hồng bỏ cạm bẫy không cần dùng chúng ta tập trung lực lượng tiến công chứ không tập kích! Thiên Bi bảo vệ Hòa Bình! Toàn thể Long Cức mở Khoái Bộ Lưu Tinh xông lên trước nhất xông vào trong Tiền Vũ của bọn họ đưa những ai còn 70% máu ra ngoài, Cầm Âm nhìn kĩ cho ta, thấy Long Cức chỉ còn 30% máu mở Từ Chiến Đền Cùng liên phóng hết Bá Vương Thượng Giáp của các người cho Long Cức trong đội, tốc độ phải nhanh! Cơ hội chỉ có một lần!”

Nhất Dao Độc Bá: “Ba!”

Giờ khắc này trong Tướng Hành Thiên Hạ, Yến Cung Việt Giáp đang sửa sang lại tâm tình: “Kinh Hồng phóng Kinh Cức Hãm đừng để Quý Độn của bọn họ nhân cơ hội lên vào!”

Nhất Dao Độc Bá: “Hai!”

Yến Cung Việt Giáp: “Thiên Bi nghe lệnh ta thống nhất chỉ huy tiến lên xử lí Kinh Hồng của bọn họ!”

Nhất Dao Độc Bá: “Một!”

Yến Cung Việt Giáp: “Lên!”

Hai phe gần như cùng lúc ra lệnh cho thủ hạ của mình khởi động, trong nháy mắt đại bộ đội chính diện giao phong kia, Yến Cung Việt Giáp hô to không tốt!

Đội ngũ của Chung Cực chiến minh đột nhiên thay đổi, Kinh Hồng vốn ở trước nhất lùi ra phía sau, mà Long Cức của bọn họ lao lên, trước đón nhận cạm bẫy cùng tổn thương do Thiên Bi và Kinh Hồng tạo ra, đồng thời cũng xóa sạch cạm bẫy của Kinh Hồng!

Bị lừa!

Yến Cung Việt Giáp tức giận đập bàn: “Không cần quan tâm đến Quý Độn của bọn họ! Cũng không cần để ý Long Cức! Bảo vệ Hòa Bình!”

Bên phía Từ Văn, cô vừa nhìn đã biết Yến Cung Việt Giáp bỏ thời gian đi bố trí cạm bẫy ngăn cản Quý Độn, kế hoạch thất bại lại bị Long Cức đã mở Từ Chiến Đền Cùng vọt vào đội ngũ.

“Nhất Dao Độc Bá muốn thí Long Cức, giết Cầm Âm của bọn hắn đừng để bọn hắn mở Bá Vương!” Yến Cung Việt Giáp khẩn trương.

Bá Vương Thượng Giáp của Cầm Âm là một kĩ năng khá là biến thái, nhạc khúc Bá Vương Thượng Giáp kích phát toàn bộ tiềm lực còn thừa lại trong cơ thể, trong vòng bảy giây miễn dịch với bất kì công kích cùng phép thuật gì, trạng thái sau khi kết thúc là tử vong, điều này có nghĩa đội hữu bị Bá Vương là vật hi sinh, chỉ có phát huy công kích mạnh nhất trong vòng bảy giây mới coi như kiếm lời.

Đây là nguyên nhân mà Từ Văn muốn Long Cức đi tặng không máu, Long Cức chỉ khi tụt máu xuống dưới 30% mới có thể phát huy công kích mạnh nhất của bản thân!

“Cầm Âm sử dụng Thương Hải Nguyệt Minh bảo vệ đội hữu!” Yến Cung Việt Giáp đương nhiên nhìn ra được tính toán của Từ Văn, thăm than mình quá mức khinh địch mới bị cô nhân cơ hội chui vào chỗ trống, đợt đầu tiên đã tự loạn trận tuyến, tổn hại không phải nguyên khí nhà mình, mà là tăng lên sĩ khí của đối phương!

Không được, hắn nhất định phải hòa một trận!

Nhưng một ván này còn chưa kết thúc!

“Long Cức, sử dụng toàn bộ kĩ năng gây ngất của các người, chọn mức độ cao nhất cho kĩ năng Thần Long Nộ cùng Long Kiêu! Sau khi chết bám trụ Quý Độn đã chết của Tướng Hành ở điểm hồi sinh, Thiên Bi bảo vệ Hòa Bình của chúng ta thật tốt! Các chức nghiệp khác đều xông lên thật khí thế cho ta! Chiếm cứ cửa khẩu công vòm, đêm nay không đánh Tướng Hành Thiên Hạ thành Tương Hành Thiên Hạ* các người có thấy xấu hổ không!” (*Tương ở đó là tương chăm ăn đấy nhé =))

Trong YY khúc quân hành khí thế bàng bạc, từ micro của Từ Văn truyền ra không chỉ có âm nhạc cùng tiếng chỉ huy, còn có âm thanh ấn phím cực kì có quy luật.

Người của Tướng Hành Thiên Hạ chết rồi sống lại ở điểm hồi sinh càng nhiều, Hòa Bình ở cuối cùng lại càng nguy hiểm, Tổ Vô Tâm tính đại khái nhân số của hai phe, đúng lúc nhắc nhở.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Có thể suy tính hoán vị!

Từ Văn vẫn để cho Tổ Vô Tâm đứng ở cuối cùng, vì cô tin tưởng, lấy trình độ thao tác cùng trí tuệ của Tổ Vô Tâm nhất định sẽ có chiến thuật độc lập

của riêng mình, đó là một cao thủ che giấu thực lực, có thể tận dụng thật tốt.

Cô cũng không lo lắng việc hần là người của Tướng Hành, bởi vì trong một khắc cô mở miệng nói chuyện trong YY kia, Tổ Vô Tâm hần là đã bắt đầu nghi ngờ cô là Tang Du Vị Văn, mà một người tưởng niệm Tang Du Vị Văn lâu như vậy tuyệt đối sẽ không lộ ra nửa điểm tin tức cho Yến Cung Việt Giáp.

Số lượng người của Tướng Hành ở tiền phương ngày càng ít, Yến Cung Việt Giáp không ý thức được mình bị Sầu Bất Mị hồ một phen, dù sao Sầu Bất Mị là hảo tâm nhắc nhở hần về cạm bẫy của Kinh Hồng bên đối phương. Bất quá phong cách hành động của Nhất Dao Độc Bá quá kì lạ, cho nên mới chịu một ít thiệt thòi.

“Đã chết sống lại ở điểm hồi sinh, tập trung công kích Họa Binh của Chiến Minh! Ngay lập tức!” Yến Cung Việt Giáp hung hăng nói, “Thời gian còn nhiều, cứ để cho bọn hần oai phong một hồi, lát nữa ta đòi về toàn bộ!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Tìm Hiểu Trước Khi Hành Động

“Toàn bộ Họa Binh xông lên phía trước nhất, Thiên Bi cản phía sau!” Sau khi tiếp nhận lời nhắc nhở của Tổ Vô Tâm Từ Văn liền đẩy đám vú em đến phía trước nhất.

Mà giờ phút này Yến Cung Việt Giáp biết rõ lần đầu tiên giao phong đã không có phần thắng kêu bang chúng của Tướng Hành Thiên Hạ sau khi chết tập hợp ở điểm hồi sinh, bắt đầu thay đổi chiến thuật.

Tên Nhất Dao Độc Bá này quả nhiên là có chút bản lĩnh, khó trách cô ta kiêu ngạo như vậy trên ngàn dặm truyền âm!

Bất quá nếu Yến Cung Việt Giáp có thể bị đá bại chỉ bởi một kích thì thật uổng cho khoảng thời gian hần làm bang chủ kia.

“Tất cả mọi người nhìn vị trí của ta, dùng tốc độ nhanh nhất di chuyển vào bên trong hẻm mê cung, thấy vị trí của ta thì dừng lại! Để cho Nhất Dao Độc Bá đến công!”

Trong bang hội Chung Cực chiến minh, tâm trạng vui sướng của mọi người đã tràn ngập đầu óc, cũng quên mất chỉ huy lần này hoàn toàn không phải người một nhà.

[bang hội] Phần Tiền Bán Từ Sinh: Chỉ hai chiêu! Ta phục!

[bang hội] Thập Tam Di: Chỉ huy chuyên nghiệp như Từ Sinh ca mà cũng chịu phục, vậy ta đây cũng phải phục thôi!

[bang hội] Sứu Đắc Ngoan Tinh Trí: Lên là lên là lên là lên!

[bang hội] Vọng Thành Bắc: Giết giết giết!

[bang hội] Bán Báo Ở Nhà Gà: Hoàng kim bách chiến mặc giáp vàng, không phá Lâu Lan tuyệt không dừng!

[bang hội] Thần Đèn Aladin: Sai lầm rồi sai lầm rồi, không phá Tướng Hành tuyệt không dừng!

[bang hội] Báo Văn Cương Quân Vũ: A Nhiều muội tử thật có lỗi a, thằng nhóc này... muội tử này thực sự có bản lĩnh, ta không có cách nào đứng bên phe người.

[bang hội] Hoa Vật Nhiều: Không ca nói đùa, Nhất Dao Độc Bá lợi hại! Đem lại vinh dự cho con gái chúng ta! Ta ủng hộ người!

...

Hướng gió lập tức thay đổi, giống như sau khi qua một chiều này mọi người vậy mà đã bắt đầu chịu thừa nhận.

Dù sao đó cũng là một muội tử, muội tử này còn có thể hung hăng cho Yến Cung Việt Giáp một cái tát chỉ trong vòng một chiều, nhân tài như vậy phải đi nơi nào tìm?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Kính Tử, người nhất định phải kéo được Nhất Dao Độc Bá vào bang chúng ta.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Phu nhân nói có lí!

[tán gẫu riêng] Long Sa: Nếu không kéo qua được cũng đừng gây thù hận, trăm ngàn lần đừng để phe đối địch mang đi mất! Đúng rồi, khi cần thiết có thể dùng mỡ nam kế!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ta tự mình dùng sao? [thẹn thùng]

[tán gẫu riêng] Long Sa: Ngươi chán sống rồi sao? Cần tỷ dùng roi da đánh chết ngươi không?

...

Từ Văn đuổi người, cô biết điểm này, Yên Cung Việt Giáp nhất định sẽ dẫn người lên Đại Quang Minh đình chiếm cứ địa hình.

Địa hình vĩnh viễn là một yếu tố rất quan trọng, vô luận là hành quân đánh giặc hay chiến đấu trong trò chơi.

Nhưng Từ Văn hiển nhiên là cũng không để ý đến địa hình nhiều như Yên Cung Việt Giáp, không phải là không thêm để ý, mà là chiến đấu khác với đánh giặc, còn có một yếu tố quan trọng hơn.

Thứ này cô có, nhưng Yên Cung Việt Giáp không có.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Chờ Yên Cung Việt Giáp chiếm mất vị trí mê cung?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ừ, mặc hán đi thôi, bất quá nếu ngươi nguyện ý nói cho ta biết Yên Cung Việt Giáp đóng ở đâu, ta cũng không ngại.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi quá coi thường đạo đức nghề nghiệp của ta.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ta lại không hề cảm thấy ngươi có đạo đức nghề nghiệp, để ta tranh thủ thử với uống miếng nước được không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Được, được! Ta phát hiện ngươi khi chỉ huy hán là lúc ngươi ít làm người khác chán ghét nhất, tương đối cẩn thận, còn chưa đến mức không coi ai ra gì.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Xin ngươi ta có thực lực, ta cứ thích cuồng ngạo ta cứ thích khinh bỉ người khác!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Mới khen ngươi một câu đã lên mặt, sớm muộn gì cũng sẽ bị người khác chặt mất đuôi!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tổ! Vô! Tâm!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi cứ đánh chữ bùm bùm như vậy sẽ không có thời gian uống nước, chỉ có thể uống nước miếng.

Tổ Vô Tâm đánh chữ xong, ngồi lên tọa kỵ của mình.

Người của Chung Cực chiến minh thấy Tổ Vô Tâm lên tọa kỵ, liền biết đợt tiến công thứ hai bắt đầu.

Dù sao thời gian còn dài Long Kính vẫn thực cẩn thận: “Muội tử ngươi nhất định phải duy trì ý chí chiến đấu như vừa rồi, trăm ngàn lần đừng héo.”

“Thôi đi!” Từ Văn cười nhạt, “Ngươi có héo ta cũng sẽ không héo, nói cứ như ai cũng đáng khinh như bọn con trai các ngươi vậy. Các huynh đệ, bắt đầu dồn sức, cầm lên sĩ khí không đập tan Tướng Hành không dừng của các ngươi, đi theo ta sáng khoái uống máu xẻ thịt kẻ thù!”

Lúc này không có người khinh bỉ Từ Văn nói khoác, nếu có thì cũng là hùa theo.

Từ Văn thực sự không dám khinh thường, đây chính là Yên Cung Việt Giáp, một trong những người cô quen thuộc nhất.

Từ cổng vòm đến điểm hội sinh phải đi xuyên qua một bãi đất trống tiến vào trong hẻm mê cung có một đoạn đường, mê cung là một địa hình tương đối phức tạp, bởi vì lối rẽ quá nhiều, mà cô cũng không thể tìm chính xác được Yên Cung Việt Giáp rốt cuộc là ở trong lối rẽ nào.

Có lẽ là cái thứ nhất, có lẽ hán ở bên trong Đại Quang Minh đình, căn bản là không mai phục mê cung.

Thực sự là nơi làm người ta rối rắm.

Nhất Dao Độc Bá đứng trước mê cung.

Nơi đây Xuyên Thổ của Quỷ Độn cùng Thuận Di của Thái Ương đều không sử dụng được, đây là mê cung nằm trên hai vách núi, bên dưới là vực sâu vạn trượng, ngã xuống tất sẽ mất mạng.

Tám lối rẽ, xác suất chọn trúng thực sự là rất thấp.

[bang hội] Long Kính: Muội tử, ngươi nói xem phải chơi như thế nào? Ta sẽ phối hợp!

“Nghe đây, Long Kính, ngươi tìm cho ta một Long Cức vừa có trang bị tốt vừa thông minh, mở ra Khoái Bộ Lưu Tinh, chúng ta lần lượt thử nghiệm!”

[bang hội] Long Kính: Chính là ta!

“Tốt lắm, vậy thì người!” Từ Văn ra lệnh, “Đi về phía trước từng bước từng bước một, đợt đầu tiên chúng ta thắng về số lượng đầu người, đợt này chúng ta háo được! Nếu người phản ứng nhanh, có khi chúng ta một đầu người cũng không tổn đâu!”

[bang hội] Long Kính: Đi!

Long Kính dưới sự chỉ huy của Từ Văn đi lên hẻm mê cung, hẻm rất hẹp, che lại địa hình chỗ rẽ ngoặt, hắn không nhìn thấy được phía đối diện, bất quá, chỉ cần vừa đến cửa lối rẽ nhìn xem khu mai phục có người hay không hắn đã có thể giúp Từ Văn biết có nên xông vào hay không.

Kĩ thuật của Long Kính cũng rất tốt, nhưng giờ phút này, người sốt ruột nhất không phải là Long Kính, mà là Tổ Vô Tâm.

Hắn là người duy nhất biết được bố cục chiến đấu của cả hai phe, đồng thời chẳng những phải góp sức cho hai phía mà còn không thể lộ ra bất kì kế hoạch nào của cả hai!

Tổ Vô Tâm cảm thấy, đợt này Từ Văn có khả năng sẽ ăn mệt, bởi vì Yên Cung Việt Giáp rất giả dối!

Long Kính đã bắt đầu hành động, trong Chung Cực chiến minh, Từ Văn đã lệnh cho các chức nghiệp chia đội ra đứng ngay ngắn, lúc này là Thiên Bì đứng phía trước kháng, để ngừa Tướng Hành Thiên Hạ đợt nhiên lao tới.

Long Kính đi tới lối rẽ, dừng lại, mở Khoái Bộ Lưu Tinh, nhanh như chớp rẽ vào!

Trong phút chốc, âm thanh của các loại kĩ năng giống như mưa sao băng đánh về phía hắn: “Có mai phục! Rất nhiều người!”

Cho dù tốc độ Long Kính có nhanh hơn nữa cũng trốn không thoát được công kích của hơn một trăm người, cuối cùng vẫn chết ở đó.

Từ Văn cau mày, cảm thấy có chút khó tin.

“Long Kính, tự người từ điểm hồi sinh chạy tới, lại ra một Long Cực khác!” Từ Văn nói, “Mộc Phong Nhập Y đi, tiếp tục lên!”

Khi Mộc Phong Nhập Y ngoan ngoãn nghe theo thì mọi người lại nghi hoặc vì sao Long Kính nói nơi đó có mai phục, Từ Văn còn phái người đi lên tặng một đầu người.

Thăng đến khi —

[bang hội] Mộc Phong Nhập Y: Nơi này không có người?

Đúng vậy, ở lối rẽ một người cũng không có, trống huơ trống hoác, giống như mới vừa rồi Long Kính không phải bị người của Tướng Hành Thiên Hạ giết mà là bị quỷ giết.

Đã rút lui rồi?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Có bản đồ địa hình nơi này không? Bản giản hóa, nếu không có ta gửi cho người.

Trong lòng Từ Văn kì thực vẫn nắm rõ địa hình của Đại Quang Minh cung, nhưng nghe Tổ Vô Tâm hỏi như vậy, cô lại thực sự không có.

Bản đồ trong trò chơi chính là địa hình đồ từng mảng từng mảng lớn một, mà không vẽ cụ thể đến có thể thấy được từng con đường, cô nghĩ Tổ Vô Tâm hẳn là đang nhắc nhở mình.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Đến, gửi cho ta.

Tổ Vô Tâm rất nhanh gửi một tờ bản đồ qua. Bản đồ được vẽ chi tiết bằng tay, mỗi điểm đều có ghi chú, nét chữ xinh đẹp ngược lại rất phù hợp với hình tượng vú em của hắn.

Từ Văn dùng mắt đảo qua một cái, ánh mắt dừng lại ở con đường thông ra Huyền Không Bình tại lối rẽ thứ sáu cùng thứ bảy!

Thứ sáu và thứ bảy? Yên Cung Việt Giáp là muốn thừa dịp cô kêu Long Cực đi thử địa hình nhân cơ hội giết từng người một, vừa giết vừa lùi thăng ra Huyền Không Bình, nhân lúc cô chưa kịp phản ứng trúng mai phục, sau đó bộc đánh cô từ hai đường!

Cô thân nhiên cười: “Tất cả đi về phía lối rẽ thứ nhất, Mộc Phong Nhập Y, đến lối rẽ thứ hai đi chịu chết!”

Biết rõ là đi chịu chết còn không thể không đi. Từ Văn không giải thích vì sao, lời cô nói từ trước đến nay đều quyết tuyệt kiên định, không chấp nhận người khác nghi ngờ nửa phần!

[bang hội] Mộc Phong Nhập Y: Chịu chết còn đi?

“Kêu người đi thì cứ đi! Nói nhảm cái gì!” Từ Văn mặc dù đối với người “chồng trước” này không có tình cảm gì, bất quá cũng không đến mức sẽ

thương tiếc hần, “Long Kính, lại ra năm Long Cức, sau khi chết không cần đến điểm hồi sinh, chờ Họa Bình của chúng ta chiêu hồn!” Từ Văn đương nhiên là có suy tính của mình.

Mộc Phong Nhập Y mất mạng ở lối rẽ thứ hai đúng như cô dự đoán, tiếp theo cô đã không cần phải Long Cức thứ ba đi thăm dò, trực tiếp ra lệnh cho đại bộ đội đi đến lối rẽ thứ hai, để Họa Bình cứu dậy Mộc Phong Nhập Y, rồi sau đó sai Long Cức kế tiếp đi đến lối rẽ thứ ba chịu chết.

Tổ Vô Tâm thở phào một hơi, Nhất Dao Độc Bá này thông minh đến khiến hần cảm thấy có hơi ngoài ý muốn.

Một chút đã thông, tương kế tựu kế!

Hần không biết Tang Du Vị Văn cũng có được tư duy linh hoạt như vậy hay không, hần nghĩ khí chất của Nhất Dao Độc Bá này khác rất nhiều so với Tang Du Vị Văn. Đây không phải Tang Du Vị Văn.

Khi Long Cức thứ ba chết ở lối rẽ thứ ba đại bộ đội lại di chuyển về phía trước, phải ra Long Cức thứ tư.

Lúc này kì thực mọi người đều cảm thấy đại bộ đội hần là nên tiến công, dù sao người của Tướng Hành Thiên Hạ ở ngay sau lối rẽ, chỉ chờ ăn đầu người của bọn họ từng cái từng cái một.

“Nhất Dao, thực sự không tiến công?”

“Lúc này không tiến công còn đợi đến khi nào, đánh cho bọn họ không kịp trở tay đi!”

“Giết đi giết đi! Hiện tại ta đã nhiệt huyết sôi trào!”

“Tốc độ tiến quân như rùa này quả thực làm ông đây cảm thấy trứng đau!”

...

YY nhất thời náo nhiệt lên, mọi người đều đã nhìn ra đây chẳng phải chỗ nguy hiểm gì.

Nhưng mà Từ Văn lại cực kì hiểu Yến Cung Việt Giáp!

“Bây giờ công?” Cô cười lạnh trong YY, “Mấy Long Cức đã đi qua, mấy người Long Kính, Mộc Phong Nhập Y, ai có thể nói cho ta biết quân mai phục của đối phương rốt cuộc là có bao nhiêu người? Chức nghiệp nào? Một tên cũng không thể nhớ nhầm, làm được không?”

Đương nhiên là không, bọn họ bắt quá là đi qua chịu chết, chỉ nhìn thấy đủ mọi màu sắc của các kĩ năng bay đầy trời, làm sao có thể thấy rõ đối phương có bao nhiêu mống!

“Đã tự tung tự tác như vậy thì tự mình đi lên chỉ huy đi, thực coi thắng một đợt là thắng bang chiến sao? Yến Cung Việt Giáp ăn chay lớn lên hay các người ăn uống tốt hơn hần từ nhỏ? Nếu Tướng Hành Thiên Hạ chỉ có chừng này, Chung Cực chiến mình các người còn cần mời người ngoài đến chỉ huy sao!”

Cô nói một chút cũng không nể mặt, nếu không phải có màn hình chặn giữa, đoán chừng còn có thể nhìn thấy vẻ mặt khó coi của Long Kính.

Trong YY yên tĩnh xuống, muội tử Nhất Dao Độc Bá này mặc dù có chút bản lĩnh, nhưng cuồng vọng quá đáng cùng nói năng không suy nghĩ cũng thực làm cho trong lòng mọi người của Chung Cực chiến mình không vui.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khắc Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Kiêu Ngạo Là Bệnh

Bất quá bây giờ mọi người vẫn ngoan ngoãn nghe lời.

Từ Văn sao lại không biết biểu hiện không coi ai ra gì của mình sẽ làm lòng người sinh ra oán khí? Bất quá không sao cả, cô muốn làm người khác tức giận, làm người khác cảm thấy cô cuồng vọng không thuốc nào cứu được!

Lối rẽ thứ tư, lối rẽ thứ năm, lối rẽ thứ sáu, hết thấy đều đúng như Yến Cung Việt Giáp tính toán, cũng đúng như mong muốn của Từ Văn khiến cho người khác nhìn thấy như vậy!

Cô chính là một tên ngốc tự tin đến tự ki đến tự phụ, ta thích!

Đứng ở lối rẽ thứ sáu, đối diện là lối rẽ thứ bảy, Long Cức thứ bảy bắt đầu chuẩn bị lao về phía trước. Lòng bàn tay của Yến Cung Việt Giáp cũng chảy ra một lớp mồ hôi, đây là lần đầu tiên hắn chỉ huy mà khẩn trương đến vậy.

Long Cức thứ bảy đã hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang bước lên con đường đi chịu chết!

Không hề ngoại lệ dưới đây trời ánh sáng cùng kĩ năng lộng lẫy của các chức nghiệp, hắn bị đánh thành cặn bã, ngay cả cơ hội để đánh trả cũng không có. Hắn không đứng lên, dường như đang đợi Họa Bình của chiến minh đến cứu viện!

Giống với sáu lần trước, Chung Cực chiến minh lại dùng tốc độ rùa bò bước lên con đường trước mặt!

Yến Cung Việt Giáp gần như tính toán từng giây một, chờ đến khi đám người dưới sự chỉ huy của Nhất Dao Độc Bá không hề phòng bị tiến vào lối rẽ lại bị bọc đánh từ hai phía, Từ Văn đột nhiên hô dừng, toàn bộ đội ngũ liền đứng ở giữa đường!

Yến Cung Việt Giáp lập tức trầm kêu không tốt!

Nhất Dao Độc Bá như thế nào lại nhìn ra được chiến thuật của hắn!

“Lùi, lùi! Toàn bộ lùi về!” Biết Nhất Dao Độc Bá nhất định sẽ rẽ vào Huyền Không Bình dùng sức mạnh của toàn bang đi tấn công một nửa số người mà hắn cho mai phục, lần này Yến Cung Việt Giáp là thực sự nóng nảy! “Từ Huyền Không Bình lùi ra sau đến Đại Quang Minh đỉnh! Người ở lối rẽ thứ bảy cũng nhanh chóng rút lui đến Đại Quang Minh đỉnh! Dùng tốc độ nhanh nhất!”

Mà giờ phút này Từ Văn đứng ở giữa đường cười cười, lúc này Yến Cung Việt Giáp hắn là đang khẩn cấp lùi về?

Lùi tốt, lùi hay! Cô cũng biết hắn thông minh như vậy nhất định sẽ phát hiện kế hoạch của mình bị cô phá, cho nên thay đổi sách lược chuẩn bị chiến một trận quy mô ở Đại Quang Minh đỉnh thôi!

Lúc này Từ Văn lại làm ra một quyết định khiến Long Kính mở rộng tầm mắt: “Mọi người lùi về lối rẽ thứ sáu, làm chúng ta lo lắng đề phòng lâu như vậy cũng nên đến lượt khiến cho Tướng Hành Thiên Hạ kinh hồn bạt vía!”

Nếu nói đột tiến công thứ nhất là cuộc đụng độ nhanh như sao sẹt, như vậy đột này chính là khảo nghiệm sự kiên nhẫn cùng cẩn thận của mọi người.

Đem đi so sánh, đột thứ hai có vẻ nhàm chán hơn rất nhiều.

Nhưng người của Chung Cực chiến minh không ai dám đi khiêu khích Từ Văn, bây giờ vẫn còn đang là Chung Cực chiến minh dẫn trước, Nhất Dao Độc Bá là công thần, chỉ cần có thể chơi thắng, đánh ghen khuất một chút cũng không hề gì.

Khi Chung Cực chén mình âm thầm lùi về lối rẽ thứ sáu, Tướng Hành Thiên Hạ tập hợp ở Đại Quang Minh đỉnh lại không chờ được đột cùng truy mãnh đánh của đối thủ.

Yến Cung Việt Giáp sừng sốt, một quyền đập vào trên bàn!

Người thông minh như hắn đã rõ ràng ý đồ của Nhất Dao Độc Bá. Cô đào cho hắn một cái bẫy trước sau đều là hố, nếu hắn không lùi, cô liền truy, nếu Yến Cung Việt Giáp lùi, cô liền lui về.

Dù sao đầu người do Chiến Minh dẫn đầu, Tướng Hành Thiên Hạ như thế nào cũng phải công lại đây.

Mà hiện tại không có truy binh, Yến Cung Việt Giáp lại chạy trời chết, lúc này đây không phải là tăng lên sĩ khí của Chiến Minh, mà là đang tiêu hao sĩ khí của Tướng Hành Thiên Hạ!

Cô nghĩ lúc này, bên trong Tướng Hành Thiên Hạ hắn là đang rối loạn.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Làm hay!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Nhờ có người nhắc nhở, ta càng ngày càng cảm thấy kì thực người mới là boss cuối.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ta chỉ là một vú em cấp 61, toàn thân từ trang mà thôi. Người xem, ta còn đánh không lại người.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người xác định người đánh không lại ta?

...

Từ Văn cười đến gian xảo đối với máy tính, lần này thật sự là ít nhiều nhờ có Tổ Vô Tâm. Hắn cố ý vô tình nhắc nhở làm cô cảm thấy giữa bản thân Tổ Vô Tâm cùng Tướng Hành Thiên Hạ, hắn là có chút mâu thuẫn.

Khi Yến Cung Việt Giáp bị buộc phải để cho Tướng Hành Thiên Hạ mở ra hình thức dò đường Từ Văn vẫn hỏi hớp như trước. Cô tính toán thời gian Tướng Hành đi đến, nếu chỉ huy là một việc đơn giản như vậy, Long Kính chẳng phải là tương đương với tặng không cho cô hai kiện chanh trang? Trên đời này nào có chuyện dễ dàng như vậy!

“Toàn bộ mở ra hình thức chuẩn bị chiến đấu cấp một! Các ngươi không phải là đã chờ đến mất kiên nhẫn rồi sao? Thời khắc chiến đấu đã đến!” Từ Văn vừa gõ bàn phím vừa nói: “Họa Bình ở cuối cùng giữ nguyên không thay đổi, Thiên Bi mở đường Long Cức Quỷ Độn đuổi theo, phục hồi toàn bộ đại kỹ năng của viễn trình, chúng ta sẽ không cho bọn hắn có bất kì cơ hội nào để thở!”

Cô sẽ để cho Yến Cung Việt Giáp có thời gian tìm hiểu trước khi hành động sao?

Không có khả năng!

Cô muốn giết qua trong lúc Yến Cung Việt Giáp đang chuẩn bị phái người đi ra dò đường! Giết cho hắn trở tay không kịp!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm nhờ vào ngươi!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu không nể mặt ngươi là con gái, ta mới sẽ không giúp ngươi!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm là tốt nhất, ngươi là vú em của ta mà!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu lại gọi ba tiếng kia nữa, ta khó mà đảm bảo ta có lập tức phản chiến hay không!

Tổ Vô Tâm bỏ lại một câu rồi cất sang tài khoản Sầu Bất Mỹ, hắn nói hôm nay hắn bề bộn nhiều việc, cho nên vẫn đi theo Phục Vô Yên, giờ phút này Tướng Hành Thiên Hạ đang từ lối rẽ thứ tám xê dịch sang lối rẽ thứ bảy, khoảng cách chỉ có bốn năm trăm mét, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến đến.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Chỉ giúp ngươi một lần, còn có 300 mét.

Từ Văn mừng rỡ: “Tất cả chuẩn bị, khi ta kêu tiến lên toàn bộ nhắm vào lối rẽ thứ bảy, cần phải mau lẹ chính xác!”

Người của Chung Cực chiến minh vừa nghe vậy, lập tức lên tinh thần!

Đại chiến sắp tới!

Ba!

Hai!

Một!

Gần như là khi Tướng Hành Thiên Hạ của Yến Cung Việt Giáp dừng chân chuẩn bị phái người đi đến lối rẽ thứ sáu, Nhất Dao Độc Bá dẫn theo người của Chung Cực chiến minh lao qua như quỷ mị, bằng những chiêu thức nhanh nhất, mạnh nhất, tàn nhẫn nhất lao vào trong đoàn người của Tướng Hành Thiên Hạ!

Trong một khắc kia Yến Cung Việt Giáp có hơi sững sốt, nhưng rất nhanh hắn cũng tiến vào hình thức đối chiến, dù sao hắn cũng đi cực kì cẩn thận.

Sĩ khí của Chung Cực chiến minh đang thịnh, mà Tướng Hành Thiên Hạ sau khi bị Từ Văn chơi khăm hai lần có chút uể oải không phấn chấn, tuy rằng Tướng Hành vô luận là trang bị hay số lượng người đều chiếm ưu thế nhưng lại đã bị Từ Văn mài hết nhuệ khí!

“Giết giết giết!”

“Đã hết tất cả xuống, một người cũng không chừa!”

...

Đầu người đan xen vào nhau, Từ Văn đột nhiên cảm thấy hơi chóng mặt.

Loại trường hợp này trước kia thường xuyên xuất hiện, bất quá hơn phân nửa là Tướng Hành Thiên Hạ chiếm ưu thế.

Cô nói cô không muốn giao thủ với Phục Vô Yên, bởi vì trận đấu đầu tiên của cô phải là một trận đấu mọi người đều biết, phải mang theo khí phách lâm liệt cùng vương giả trở về của cô, để cho Yến Cung Việt Giáp nhìn thấy! Để cho Tướng Hành Thiên Hạ nhìn thấy! Để cho cả Thương Hải phục nhìn thấy!

Đây là khí phách của Nhất Dao Độc Bá cô, ta đến, tất cả đều phải lùi! Ta đứng, các ngươi nhất định phải quỳ!

Cuộc chiến đến giai đoạn gay cấn, không ngừng có người của cả hai phe chết rồi sống lại ở điểm hồi sinh, tuy rằng Chung Cực chiến minh kiếm lời, nhưng ưu thế cũng không thể hiện quá rõ ràng.

Yến Cung Việt Giáp hắn thực sự rất trấn định, trong nháy mắt bị đánh lên còn có thể bình tĩnh trừu tĩnh: “Toàn bộ Quỷ Độn ra phía sau không chế Họa Bình của bọn họ, mọi người không cần lo lắng, người của chúng ta sau khi chết sống lại ở điểm hồi sinh không có lệnh của ta đừng di chuyển, toàn bộ ở tại điểm hồi sinh giết người bị chết quay về của Chiến Minh giành đầu người, không cần quan tâm đến Thiên Bi của bọn hắn, thấy da mỏng liền giết, ưu thế số lượng của chúng ta không phải dễ không!”

Quả thật không phải dễ không, Từ Văn xông lên đánh giết giờ khắc này mới biết được sự chênh lệch giữa Tướng Hành Thiên Hạ và Chung Cực chiến mình.

Nếu giao đấu dưới tình huống đối phương hoàn toàn có chuẩn bị, Chung Cực chiến mình sẽ thua vô cùng thê thảm.

Tướng Hành Thiên Hạ dưới sự lãnh đạo của Yên Cung Việt Giáp, chẳng những có được tổ hợp siêu lực như Phục Vô Yên cùng Sầu Bất Mị, còn có nhiều hơn là những tổ hợp đã quen với việc hợp tác cùng đoàn đội, sự phối hợp và ẩn ý của bọn họ Chung Cực chiến mình không thể học theo được.

Từ Văn nhìn trường hợp hỗn loạn cũng không khỏi có hơi cảm khái, cái chức bang chủ này Long Kính làm hẳn là một muốn chết, áp lực quá lớn. Nếu thực lực hai bên không cân bằng một chút, đánh nhau nghiêng về một phía thì còn gì là thú vị?

Khi người của Tướng Hành Thiên Hạ hầu hết đều đã chết sống lại ở điểm hồi sinh, người của Chung Cực chiến mình còn trên hém mê cung cũng không nhiều, nhưng số lượng đầu người lại đang không ngừng rút ngắn khoảng cách, mặc dù chiến thắng ở hém mê cung, nhưng ở điểm hồi sinh lại bị chèn ép cực kì thảm.

“Sau khi sống lại ở điểm hồi sinh đừng để bị giết!” Từ Văn lập tức bắt đầu bố trí, “Sau khi sống lại lên tọa kỵ, Chung Cực chiến mình toàn bộ tập hợp ở quảng trường trước hém mê cung! Đừng để bị bọn họ rút ngắn khoảng cách, còn có thời gian!”

Cô nhìn đồng hồ, còn có năm phút thời gian, còn đủ để thêm một đợt nữa. Yên Cung Việt Giáp làm sao có thể buông tha như vậy được, hẳn là người cực có chấp niệm đối với chiến thắng!

“Toàn bộ người ở hém mê cung lên tọa kỵ về bãi đất trống tập hợp, tiếp tục để Tướng Hành Thiên Hạ thủ, lúc này bọn họ nhất định sẽ đến tể tràng, năm phút đồng hồ!” Khi cô nói đến năm phút đồng hồ thì đang xem tâm bản đồ Tổ Vô Tâm đưa, trong khi mọi người khó chịu bắt an nói một câu, nói năng khí phách, lại làm tất cả mọi người cảm thấy khó có thể tin tưởng!

“Năm phút đồng hồ không dài cũng không ngắn, nếu hẳn đi tể tràng, ta sẽ dùng thời gian năm phút này, dưới tình huống viễn trình của chúng ta không hề bị hao tổn, kiểm mấy chục đầu người về cho các ngươi!”

Một khắc kia, ngay cả Phần Tiền Bán Tử Sinh đã bị Từ Văn thuyết phục cũng cảm thấy sự kiêu ngạo của cô gái này đã biến thành một loại bệnh.

Cái giá của một viễn trình cũng không bị hao tổn là gì? Toàn bộ cận chiến chết sạch sẽ?

Có thể đánh thành cục diện hiện giờ đã nằm ngoài dự kiến của mọi người, vậy mà cô lại khoác lác, nói ra lời làm trò cười cho thiên hạ như vậy?

Từ Văn lạnh giọng cười cười, cô rất rõ ràng người của chiến mình nhất định là đang nghĩ, Nhất Dao Độc Bá quả thực chính là người điên!

Đúng, cô chính là người điên!

Việc này đối với cô hoàn toàn không có chút ảnh hưởng!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi có tin không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Tin rằng viễn trình một người cũng không hao tổn, kiểm về mấy chục đầu người?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ừ.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi khác có tin hay không, ngươi cũng sẽ không để trong lòng. Đừng hỏi ta tin hay không, cứ đánh như ngươi muốn đi!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Được!

Cô đột nhiên tràn đầy niềm tin, cô muốn để người khác thấy, lời từ trong miệng Nhất Dao Độc Bá nói ra, chưa từng có chuyện làm được hay không, chỉ có chuyện cô nguyện ý làm hay không!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Binh Đi Hiểm Chiêu

Yên Cung Việt Giáp đã dẫn Tướng Hành Thiên Hạ lui về bên trong tể tràng, đi vào tể tràng có một cửa khẩu là hang đá, đó là một điểm gác. Tướng Hành Thiên Hạ đã làm tốt chuẩn bị cho một đợt đoạt lại đầu người, lại không biết đến lời hứa hào phóng của Từ Văn trên YY của Chung Cực chiến

mình.

“Nghe ta,” Cô nghĩ, Tô Vô Tâm nói đúng, cô không quan tâm đến cái nhìn của người khác, bất luận người ta có tin hay không, duy trì hay là phản đối, cô cuối cùng cũng sẽ dựa theo ý nghĩ của mình mà làm, cho dù là sai, cũng sẽ không có một chút áy náy, “Thiên Bì, Long Cức, Quỷ Độn, đứng thành hàng ngang ở cửa tế tràng, nhiệm vụ của các ngươi là giả vờ phá tan phòng tuyến viễn trình của Tướng Hành! Giả vờ có biết không? Là giả bộ, không cần thực sự tiến lên, chỉ làm ra vẻ, ok?”

Mọi người mặc dù nghi hoặc, nhưng vẫn làm theo.

“Hỏa Bình, tất cả Hỏa Bình chú ý, đi theo phía sau cận chiến của chúng ta bảo vệ các đội hữu xông lên phía trước, đừng để bọn họ chết, cận chiến của chúng ta bảo vệ Hỏa Bình thật tốt!” Từ Văn dùng một chút, “Tất cả Thái Ương, Kinh Hồng, Cẩm Âm, bây giờ toàn bộ tập hợp ở cánh cửa kia, dùng tốc độ nhanh nhất, lập tức lập tức!”

Nhất Dao Độc Bá là Long Cức, bất quá làm chỉ huy, cô đương nhiên sẽ không xông lên trước nhất, mà là đứng cùng với viễn trình. Tô Vô Tâm quan sát cận chiến giúp cô, Từ Văn thực yên tâm.

Khi viễn trình khẩn cấp tập hợp lại, Từ Văn vẫn không quên nhắc nhở: “Cận chiến đứng dày đặc một chút, đừng để đối phương phát hiện viễn trình của chúng ta không ở hiện trường!” Khi đánh bang chiến người rất nhiều, kết màn hình rất nghiêm trọng, hướng chi, chỉ cần viễn trình không tiến lên, đứng ở ngoài khoảng cách công kích cũng quả thật là rất khó bị Tướng Hành Thiên Hạ phát hiện.

“Tất cả viễn trình đi theo ta, đừng tự tiện hành động!” Từ Văn mở ra tài khoản Nhất Dao Độc Bá chạy về phía quảng trường trên bản đồ, đến trung tâm quảng trường liền rẽ vào bên phải đi đoạn lộ.

Đoạn lộ sở dĩ được gọi là đoạn lộ là vì nó từ trong không trung vươn ra một đoạn đường rồi đứt quãng, ước chừng 200 mét bên ngoài là biên giới của tế tràng, mà dưới 200 mét này là vực sâu vạn trượng.

Viễn trình nếu không khống chế tốt rất có khả năng sẽ ngã xuống, mà chiêu này của Từ Văn, là binh đi hiểm chiêu.

Không có một chỉ huy nào sẽ làm như vậy, trừ Từ Văn, bởi vì cô rất hiểu Yến Cung Việt Giáp!

Nếu hôm nay Yến Cung Việt Giáp thua, thua vì hấn không dám xác định tên Nhất Dao Độc Bá trước mắt này là Tang Du Vĩ văn, thua vì hấn cũng không hiểu rõ suy nghĩ của Từ Văn, mà nếu hôm nay Nhất Dao Độc Bá thắng, tất thắng vì cô rất hiểu Yến Cung Việt Giáp, chiến thuật của hấn, tư duy của hấn, tính cách của hấn, —những chi tiết nhỏ của hấn.

“Tất cả viễn trình khống chế tốt thao tác của chính mình, đứng cách đoạn lộ 10 đến 20 mét đứng cử động, sau khi các ngươi đến nơi sẽ không nhìn thấy đối phương, nhưng ta có thể xác định những nơi các ngươi có thể khóa đến đều là Hỏa Bình của đối phương, sau khi khóa được Hỏa Bình của đối phương dùng hành động thiếu suy nghĩ, mọi người cùng nhau tung đại kỹ năng giết chết Hỏa Bình của bọn họ trong một đợt!” Từ Văn nói đặc biệt tự tin, “Sau khi viễn trình của chúng ta xử lý xong Hỏa Bình, ta kêu tiến lên, cận chiến toàn bộ tiến vào bên trong tế tràng, Quỷ Độn đi thăm dò những Hỏa Bình còn sót lại, rõ rồi chứ?”

“Như vậy rất nguy hiểm!” Long Kính lập tức mở miệng, khống chế khoảng cách mười đến hai mươi mét, sợ là bị Hỏa Bình của đối phương kéo một cái đã rơi xuống vực sâu, hướng chi, ngay cả bọn họ cũng nhìn không thấy, Nhất Dao Độc Bá chỉ bằng vào đoán đã nói có thể khóa được Hỏa Bình của đối phương, đây là chuyện gì xảy ra?

Từ Văn lập tức không vui: “Ta nói hôm nay ta chỉ huy, ai cũng không được nói chen vào, còn có năm phút đồng hồ, chỉ thiếu 30 đầu người nữa, ngươi định để cho Tướng Hành Thiên Hạ lao tới dùng một đợt kiểm về đầu người, sau đó Chung Cực chiến mình xám xịt trở về? Tất cả đều câm miệng cho ta, nếu không ta không đảm bảo sẽ không làm tất cả các ngươi chết trong một đợt!”

Long Kính lập tức ngậm miệng, căn cứ vào thuộc hạ của Nhất Dao Độc Bá Tô Vô Tâm là một tiểu Hỏa Bình một thân một mình không tốn nhiều sức đã có thể giết chết vợ chồng Mộc Phong Nhập Y, khiến cho chỉ huy đương nhiệm đẩy một bang hội vào chỗ chết tính việc khó gì?

Khi Từ Văn nhìn trong tán gẫu riêng của tài khoản Nhất Dao Độc Bá xuất hiện các loại giải thích không nên đi đường vòng, chỉ còn dư lại cười lạnh.

Cô nên cười nhạo đám phàm nhân ngu xuẩn này như thế nào đây?

Quên đi, ít ra còn có Tô Vô Tâm.

Mà giờ phút này người đàn ông ở sau lưng tài khoản Tô Vô Tâm, khi Từ Văn nói đi đoạn lộ bên cạnh bãi đất trống đã sớm nhú chặt mi. Đoạn lộ, đoạn lộ, bên trái. Chi tiết quyết định thành bại.

Còn có một người khác nhìn Từ Văn với cặp mắt khác xưa, đó chính là nguyên phó chỉ huy bị tắt tiếng của Chung Cực chiến minh, Phần Tiền Bán Tử Sinh.

[bang hội] Phần Tiền Bán Tử Sinh: Nhất Dao Độc Bá có thể giúp chúng ta thắng được 30 đầu người này, ta tin tưởng cô ấy có thể làm được điều mình nói. Từ khi đánh ra đợt đầu tiên đã đầy đủ thuyết minh cô ấy cực kì hiểu biết chiến thuật cùng thói quen của Yến Cung Việt Giáp, chiến thuật không phải chỉ là chiếu theo binh thư mà làm, không có nhân tố quyết định không ai sẽ tuyên bố như vậy. Ta tin tưởng cô ấy! Muội từ, cố lên!

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Cám ơn.

Cô kính trọng tất cả những người kính trọng cô, cũng thường thức tất cả những người thường thức cô. Phần Tiền Bán Tử Sinh có thể nhìn ra cô hiểu rõ thói quen của Yến Cung Việt Giáp, lại chỉ là một phó chỉ huy, hoàn toàn bởi vì trang bị của hắn không so được với chỉ huy Nghiễm Lăng Khách.

Ấn tượng của Từ Văn đối với hắn vô cùng tốt, nếu Phần Tiền Bán Tử Sinh là tổng chỉ huy, trong bang chiến Chung Cực chiến minh nhất định sẽ không bị Tướng Hành Thiên Hạ chèn ép gắt gao.

“Đi!” Từ Văn ra lệnh một tiếng, tất cả viễn trình đi theo, đứng ở trên đoạn lộ.

Khi có người như thể chế giễu đứng trên đoạn lộ chờ không khóa được Họa Bình của đối phương khiến cô mất mặt, lại ngoài ý muốn phát hiện đứng trên cửa khẩu đoạn lộ thực sự có thể khóa được Họa Bình của Tướng Hành Thiên Hạ! Mà bọn họ cơ hồ không nhìn thấy vách núi đối diện, đây là có chuyện gì!

“Khóa được rồi chứ?” Từ Văn cười nói, “Chưa thực nghiệm ta sẽ không tùy ý nói khoác, hiện tại, các người có thể làm theo lời ta nói, khóa tốt Họa Bình, chỉ khóa Họa Bình, sau đó tranh thủ trong vòng mười giây giải quyết vũ em của đối phương, khiến bọn họ không có người thêm máu không có người hồi sinh chứ!”

Đương nhiên là có thể!

Đã thần kì đến mức này, còn có gì thể không tin phục!

Long Kính nhất thời không nói gì, hắn nghĩ rằng tuy hắn luôn không dám khinh thường Nhất Dao Độc Bá, nhưng vẫn chưa đặt cô vào vị trí chân chính thuộc về cô!

“Ba!”

“Hai!”

“Một!”

“Đại kĩ năng hầu hạ!”

Các Họa Bình đang đứng trong té trắng thêm máu cho đội hữu của Tướng Hành Thiên Hạ, bất ngờ gặp phải công kích từ chôn không người ở phía sau! Mà kĩ năng cơ hồ là liên tục không ngừng, cao công cao bạo!

Gặp quý!

Hậu phương của Tướng Hành Thiên Hạ lập tức loạn cả lên, có người ở trong YY báo cáo với Yến Cung Việt Giáp, ngay cả Yến Cung Việt Giáp cũng hoảng sợ tột độ!

Làm sao có thể? Người của Chung Cực chiến minh khi nào thì chạy tới hậu phương nhà mình? Quay đầu nhìn lại phía trước, các cận chiến của chiến minh vốn vẫn không tiến vào bỗng mang theo Họa Bình của bọn họ vọt tới như thủy triều, trực tiếp xé rách lớp phòng ngự ở tiền phương!

“Không cần nóng! Họa Bình không cần quan tâm, trước giết Họa Bình của đối phương!” Yến Cung Việt Giáp giờ phút này tuy sốt ruột, nhưng vẫn không thể tự loạn trận cước, “Họa Bình đã chết nhanh sống lại trở về kéo người!”

Mà bên kia, Từ Văn một chiêu đánh lén thành công cũng bắt đầu tiến công lần thứ hai: “Viễn trình lập tức về cửa chính của phi trường tiếp viện! Đi qua một cánh cửa giết toàn bộ Họa Bình trở về thủ của bọn họ xuống ngựa! Lập tức lập tức!”

Các viễn trình rời khỏi cuộc chiến dựa theo ý của Từ Văn chạy về tiếp viện, Tướng Hành Thiên Hạ không có Họa Bình chiến cực kì khó khăn, mà chiến minh lại ngoài ý muốn chiếm ưu thế!

Quả thực là, không chết một viễn trình!

Không ai hỏi vì sao, chỉ có người không ngừng xông lên xông lên xông lên! Giết giết giết!

Các kĩ năng đủ mọi màu sắc chiếu té trắng âm u sáng như ban ngày, sát phạt, tiếng hí, loạn đấu, có một đám người ngã xuống rồi sau đó không ngừng xông lên. Chỉ có không đến năm phút đồng hồ thời gian, cũng dưới tình huống ưu thế nghiêng về một phe đánh một trận khốc liệt nhất!

[hệ thống] Bang chiến kết thúc, Chung Cực chiến minh chiến thắng Tướng Hành Thiên Hạ, thắng cuộc trong trận bang chiến!

Trong nháy mắt thông cáo xuất hiện, toàn thể giới đều im lặng.

Không hề nghi ngờ mọi người đều đang chờ đợi thông cáo thắng lợi của Tướng Hành, lại chờ được chiến thắng của chiến minh, có người hô to thống khoái, có người mở rộng tầm mắt.

Trước tiên, Phần Tiền Bán Tử Sinh mở YY, không ức chế được tâm tình kích động của mình dùng giọng nói khàn khàn của hắn hỏi: “Muội tử, cái khác ta không nói, ta phục ngươi! Chiều cán phía sau đoạn lộ này là chuyện gì xảy ra?”

“Các ngươi có biết khoảng cách giữa đoạn lộ cùng biên giới tế tràng là bao nhiêu không?” Từ Văn hỏi.

Trong YY thực im lặng, không có người trả lời.

“Đoạn đường ta chọn hôm nay này, khoảng cách giữa hai bên là 220 mét, đoạn lộ trên Ánh Nguyệt Tuyền, khoảng cách là 250 mét, khoảng cách công kích của viễn trình là 250 mét đến 300 mét, hoàn toàn nằm trong phạm vi công kích.”

Từ Văn vẫn nhớ mang máng, trước kia khi cô chơi Thái Ương, có lần cùng Yến Cung Việt Giáp đi đến bản đồ Đại Quang Minh cùng đi dạo, Tang Du Vĩ Văn có bá đạo hơn nữa thì cũng có nét tinh nghịch của một cô gái, có đôi khi muốn so sánh xem người nào công kích cao hơn, tìm một chỗ, ném kĩ năng cho nhau, sau lại, bọn họ phát hiện khoảng cách cụ thể của đoạn lộ.

“Nhưng mà...” Phần Tiên Bán Tử Sinh nói, “Điều nhất không phải là khoảng cách giữa đoạn lộ và vách núi, mà là, vì sao ngươi biết là bên trái?”

Từ Văn cười cười: “Đó là một bí mật.”

Khi cô nói ra những lời này, tất cả mọi người cho rằng, bí mật này là 007.

Nhưng chỉ có Tổ Vô Tâm biết, hần căn bản là chưa từng nhắc Từ Văn đi sang bên đó, mà Từ Văn, cơ hồ là kiên định quyết tuyệt nhắm vào phía bên trái!

Bí mật này không phải là gì khác, mà là thói quen của Yến Cung Việt Giáp.

Yến Cung Việt Giáp thuận tay trái, chẳng những bản thân thích dùng tay trái, mà ngay cả đi đường cũng thích đi bên trái. Chỉ cần nhân vật Yến Cung Việt Giáp đi phía bên trái, khi chỉ huy, vị trí đứng của chỉ huy sẽ ảnh hưởng đến mọi người ở phía sau, cho nên những người ở đằng sau cũng sẽ đứng theo phía đường bên trái. Trước kia Từ Văn biết, cô có nhắc nhở qua một lần, Yến Cung Việt Giáp nói không hề gì, dù sao người bình thường chịu ảnh hưởng của thói quen đều sẽ thiên về bên phải, hần ở bên trái cũng có thể khiến đối phương cảm thấy ngoài ý muốn.

Cô nghĩ, may mà Yến Cung Việt Giáp không có thay đổi thói quen của mình.

Cũng phải, hần làm sao lại vì Tang Du Vĩ Văn mà thay đổi thói quen của bản thân?

Mà giờ phút này, Yến Cung Việt Giáp yên lặng đóng YY thờ phào một hồi, trận này đánh cực kì mệt mỏi, không phải bởi vì chiến thuật của Nhất Dao Độc Bá có bao nhiêu đặc sắc, mà vì lòng hần rối loạn, vẫn luôn dao động giữa Tang Du Vĩ Văn và Nhất Dao Độc Bá.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: A Việt, ngươi cần bánh cay không?

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: ?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Ăn bao bánh cay để bình tĩnh lại.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Chính ngươi đi bình tĩnh đi. Bất Mị, ta cứ cảm thấy trận bang chiến hôm nay đánh rất có vấn đề.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Chi tiết quyết định thắng thua, A Việt, ngươi nên nghiêm túc kiểm điểm lại suy nghĩ của mình, xem có xảy ra vấn đề gì hay không.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Kế Hoạch Của Hần

[thế giới] Ta Muốn Thành Diên: Trời đất ơi! Chung Cực chiến minh cư nhiên thắng Tướng Hành Thiên Hạ!

[thế giới] Nhiều Cách Tìm Đường Chết: Ai ui da! Cô nàng Nhất Dao kia tối nay chẳng lẽ sẽ khiến Yến Cung Việt Giáp quỳ hát “Chinh phục” sao!

[thế giới] Thủy Phân Từ: Quý thần ơi! Vậy Lâu Tâm Nguyệt chẳng phải là sẽ ăn dấm chua sao? (*ăn dấm chua = ghen)

[thế giới] Quầy Hàng Số Một: Thiên địa ơi! Ta cảm thấy cô nàng Nhất Dao Độc Bá này ngoài trang bị ra, còn đủ trình sánh với Tang Du Vĩ Văn a!

[thế giới] Kho Hàng Số Ba: Ấy da da! Yến Cung Việt Giáp cùng nữ vương bá đạo không hợp khí tràng a, ta coi trọng Nhất Dao Độc Bá!

[thế giới] Xem Náo Nhiệt Không Chê Chuyện Lớn: Cha mẹ ơi! Nhất Dao nữ vương ở trên, nhận lấy một lạy của tiểu nhân!

[thế giới] Tiểu Mã Qua Sông: Ôi dà ôi! Nhất Dao Độc Bá sẽ không đầu nhập vào chiến minh chứ? Hiện tại ngay cả bang chiến cũng ngang nhau về lực lượng rồi!

[thế giới] Đại Mã Xem Diễn: A ha ha! Ta chỉ đến để xếp đội hình.

...

Tâm thái của mọi người trong Tướng Hành Thiên Hạ vô cùng tốt, ai cũng cho rằng đây bất quá chỉ là một lần ngoài ý muốn, biết đâu đến trận bang chiến tiếp theo bọn họ cẩn thận chút là có thể chiến thắng.

Nhưng Yên Cung Việt Giáp hiển nhiên không cho là như vậy.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Nếu cô ta là A Văn...

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Cô ấy không phải.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Vì sao ngươi lại khẳng định rằng cô ta không phải là A Văn?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ngươi sợ việc cô ấy là A Văn như vậy, bất quá là vì ngươi thẹn trong lòng!

[đội ngũ] Lâu Tâm Nguyệt: Sầu Bất Mị ngươi đủ rồi!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ta không nói, trong lòng ngươi rõ ràng.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Bình tĩnh bình tĩnh, hay các ngươi đều đến làm bài thi giúp ta để lấy lại bình tĩnh?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ngoan, ngươi quay về từ từ làm bài thi, không biết hỏi Google.

[đội ngũ] Lâu Tâm Nguyệt: Quên đi, ta không sao, các ngươi nói tiếp đi.

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Không nói nữa, Bất Mị nói không phải thì là không phải, ta cũng hi vọng cô ta không phải, hiện tại ta cảm thấy Nhất Dao Độc Bá là một sự tồn tại còn lợi hại hơn cả Tang Du Vị Văn. Con gái bây giờ cũng thật là, người này còn bá đạo hơn người kia.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Cũng không có gì không tốt.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Mùi thuốc súng thật nồng a, tục ngữ nói, muốn coi chuông cần tìm người buộc chuông, hay là các ngươi đừng ầm ĩ nữa, ta đi tìm Nhất Dao Độc Bá đánh một trận xả giận cho các ngươi?

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Ngươi đi đi, ta tiện thể xem thao tác của Nhất Dao Độc Bá.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ngươi đừng đi.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: A hử?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ngươi xem ngươi một thân trang bị tốt như vậy, Nhất Dao Độc Bá mới một thân tứ trang, nếu ngươi cứ như vậy thua mất thì thật mất thể diện mỹ nam tuần tú như hoa của ngươi.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: A Việt, ta cảm thấy Bất Mị nói có lý, lỡ như mất mặt thì làm sao bây giờ?

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Vô Yên a, ngươi nhìn xem trang bị của ngươi, lại nhìn lại trang bị của cô ta, ngươi cảm thấy ngươi sẽ thất bại sao?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Cũng đúng a, ta cũng thấy là ta sẽ không thua, nhưng mà lỡ như, lỡ như thì sao?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ta có một ý hay, ta thay ngươi đi đánh đi, như vậy sẽ không làm mất mặt của ngươi!

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Bất Mị nói thật có lý, ta đi khiêu chiến!

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp:.....

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Khoan đã! Hình như có chỗ nào không đúng?

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Nhóc ngốc ngươi cuối cùng cũng phát hiện? Bất Mị thay ngươi đi đánh, vì sao ngươi lại phải đi khiêu chiến?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ta đây là vì thay ngươi bảo toàn thể diện mỹ nam tuần tú như hoa của ngươi, đương nhiên ngươi phải đi khiêu chiến.

...

Phục Vô Yên nghĩ nghĩ, lại nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy có chỗ nào không đúng, lại không tìm được chỗ nào không hợp lí.

Dù sao Bất Mị nhà hần nói sẽ thay hần đi chiến, hần hần là được lợi.

Ừ, Bất Mị thật tốt với hần.

Phục Vô Yên hớn hờ chuẩn bị đi khiêu chiến với Nhất Dao Độc Bá.

Lúc này Từ Văn đã dẫn theo Tổ Vô Tâm rời bang hội, về lại Toàn Phục Công Dịch của chính mình.

Vừa về bang, hai người bọn cô đã thu được lời chào nồng nhiệt đến từ Như Hoa.

[bang hội] Hồi Mâu Nhất Tiểu Thị Như Hoa: Bang chủ ca ca... Nga không đúng, bang chủ tỷ tỷ thật là lợi hại! Ta thật sùng bái ngươi! Ngươi cư nhiên thắng Tướng Hành Thiên Hạ oa oa oa, trước kia ta đặc biệt muốn vào Tướng Hành Thiên Hạ cơ! Phải không phải không Vồng Hồng ca ca? Bây giờ mặc dù có đuổi ta cũng không đi, bang chủ tỷ tỷ ta là fan trung thành của ngươi!

[bang hội] Đề Điều Dịch Vồng Hồng: Nhất Dao, có người muốn vào bang.

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Xem ra là ta một trận chiến thành danh a? Từ hôm nay bắt đầu thu người đi, chờ ta nổi danh hai lần nữa bang hội của chúng ta sẽ có thêm người!

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Như vậy đã kiêu? Không chịu được khen ngợi.

[bang hội] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm, ở trước mặt mọi người cho ta chút mặt mũi a!

[bang hội] Tổ Vô Tâm: Cái gì mà mọi người? Tổng cộng chỉ có hai người.

Từ Văn bóp cổ tay thở dài, bất luận thắng hay thua, vú em nhà cô vẫn trước sau như một không cho mặt mũi.

Giờ phút này náo nhiệt nhất là trong Chung Cực chiến minh, Long Kính vốn còn muốn giữ lại Từ Văn thêm một chút, bắt đắ dĩ cô lại bất luận rời bang hay rời YY đều đi cực kì kiên quyết.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Sa Sa, ngươi xem, tên Nhất Dao Độc Bá này?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Rất lợi hại, cô gái có cá tính như vậy ta đặc biệt thích!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ngươi sẽ không phải là cũng biến thành fan trung thành của cô ta chứ?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Bọn con trai các ngươi vĩnh viễn cũng không hiểu được tình cảm của con gái.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Tiếc là không giữ lại được a, ngươi nói xem Nhất Dao Độc Bá so với Tang Du Vị Văn thì như thế nào?

[tán gẫu riêng] Long Sa: Một cô gái chỉ giết chóc tuyệt đối không lợi hại bằng một cô gái biết sai người khác đi giết chóc, cô bạn Nhất Dao Độc Bá này ta nhất định phải kết!

[tán gẫu riêng] Long Kính: Sa Sa! Lão bà!

Long Kính đã không ngăn được bước chân lão bà hần lao vào vòng tay của Từ Văn.

Nhưng hần cũng chưa quên một chuyện, chính là hai món chanh trang hần đã đáp ứng với Từ Văn.

Bước vào kho hàng của bang hội đi một vòng, cũng có thể vơ vét ra được mấy món chanh trang, bắt quá muốn lấy được chanh trang từ tay của Long Kính hần đây cũng không phải chuyện dễ như vậy.

Hần nhìn đi nhìn lại, so tới so lui, cuối cùng thì vẫn gửi tán gẫu riêng cho Từ Văn trước.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Muội tử, chanh trang của ngươi.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Trực tiếp gửi sang đây, không cần cảm ơn.

Giao dịch có trả giá, cảm ơn gì chứ? Long Kính cũng không định thực sự cảm ơn cô.

Hần xuất ra bốn món chanh trang, đứng ở trước mặt người quản lí buu kiện. Đặt lên hai món, lại lấy xuống dưới.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Ngươi thực sự không suy xét đến việc vào bang hội của chúng ta? Ta có thể cho ngươi một chức vị.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tạm thời không có tính toán này.

[tán gẫu riêng] Long Kính: Người xác định?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người thấy ta giống kiểu người sẽ nói hai lời sao?

Long Kính lắc lắc đầu, nhìn bốn món chanh trang trong tay.

Xem ra, vẫn là không có duyên phận.

Hắn chọn hai món gửi qua.

Khi Từ Văn nhận được chanh trang mà Long Kính gửi đến thì chụp bàn, quay về YY với Vồng Hồng mắt Long Kính.

“Tên gian nhân Long Kính này cũng dám hờ ta!” Từ Văn nhìn Già La Hộ Oản của Thiên Bi cùng Tá Linh Hộ Oản của Quỷ Độn trong hòm thư tức giận mắng, trang bị của hai chức nghiệp này có giá rẻ nhất, mà Già La cùng Tá Linh, không hề nghi ngờ là trang bị có thuộc tính kém cỏi nhất trong đám chanh trang, “Ta cứ nhiên lại quên nói là chanh trang của Long Cức, bị bản thân mình làm cảm thấy ngu xuẩn đến phát khóc!” Từ Văn kể khổ, “Tiểu Hồng, người thấy ta có nên đi đánh chết Long Kính không?” (*Hộ oán: bao cổ tay)

“Được thôi.” Tiểu Hồng làm thương nhân, đương nhiên coi ích lợi là ưu tiên hàng đầu, “Đừng bi phẫn như vậy, chính người chưa nói rõ điều kiện thì trách ai? Đến đây đi đến đây đi, thu được cho người Kim Lân Hộ Tất của Long Cức, người đem hai món kia đi đổi đi, giá cũng không chênh lệch bao nhiêu.” (*Hộ tất: bao đầu gối)

Từ Văn khề cán răng, thôi cũng được, coi như Long Kính cho cô một món Kim Lân Hộ Tất, thứ này giá quý, cô một chút cũng không chịu thiệt.

Nhất Dao Độc Bá sau khi thay Kim Lân Hộ Tất giá trị thuộc tính lập tức cao lên rất nhiều, cô đã tính rồi, nếu thay nguyên bộ Kim Lân bạo trang, tỉ lệ bạo của nhân vật Long Cức có thể lên đến 60%! Đây là một con số như thế nào đây, cao làm người ta không thể tưởng tượng, nhưng lượng máu lại thấp đi rất nhiều.

Không sao cả, Long Cức vốn cũng không phải chức nghiệp sống nhờ vào lượng máu.

Từ Văn đang tự hỏi đột nhiên lại thu được một phong bưu kiện, mở ra thì thấy đúng là Tổ Vô Tâm.

Trong thư không có nội dung, chỉ có một viên Thần Phong Thạch.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm, người không định chơi trò dùng ngực đập vỡ tảng đá sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không cần có thể trả lại cho ta!

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Khó mà làm được, đã vào miệng ta làm sao có thể nhổ ra!

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Vậy ngoan ngoãn nuốt vào đừng nói linh tinh.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Hung dữ như vậy làm gì, ta chỉ hỏi một chút xem giá bao nhiêu mà thôi.

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Bị Long Kính hờ phải không? Coi như bồi thường cho phần bị Long Kính hờ mất vậy.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tốt như vậy?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Nếu người chê ta tốt, không sao cả, đưa 5000 kim lại đây, ta thu không thiếu một đồng.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Người đây là hờ cha phải không?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Không, ta chỉ hờ người mà thôi.

Từ Văn bĩu môi, gắn Thần Phong Thạch vào vũ khí. Thanh vũ khí này là tử vũ, cô dùng không phải rất thuận tay.

Công kích thấp, đó là một nhược điểm chí mạng.

Cô mở tài khoản Nhất Dao Độc Bá ra đi đến khu giao dịch của Không Tang thành, tiện thể mua mấy viên Huyết Thạch có giá không quá cao, đang lúc tiêu tiền vui vẻ thì một câu trên ngân dậm truyền cảm làm cô sặc nước miếng.

[ngân dậm truyền âm] Phục Vô Yên: Nhất Dao Độc Bá, dùng một câu chứng minh người là kẻ có tiền!

[ngân dậm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Buổi sáng luộc trứng trong nước trà, giữa trưa ăn bánh ngọt, sữa chua chỉ liếm nắp, hạt điều mang bên mình!

[ngân dậm truyền âm] Phục Vô Yên: Tốt lắm, quả nhiên là kẻ có tiền, có tư cách đấu một chọi một với anh đây! Chớ có phách lối, cứ chờ đây!

[ngân dậm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Bang chiến chưa thua đủ còn muốn đi tặng đầu người tiếp sao?

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Người cứ trả lời người có tới hay không!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Tới a, bắt quá ta phải nói trước, PK bình thường ta sẽ không đến, muốn tới thì tới Cửu Chuyển Cách, người dám không?

[ngàn dặm truyền âm] Phục Vô Yên: Có gì mà không dám!

Phục Vô Yên phát truyền âm xong vui sướng khi người khác gặp họa, hẳn có gì mà không dám, dù sao cũng không phải hẳn tiến vào Cửu Chuyển Cách.

Nghĩ lại thì thấy, tên Nhất Dao Độc Bá thực sự là quá dễ lừa, xem ra chỉ số thông minh cũng chẳng cao chút nào thôi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khắc Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Cổ Động Viên

Trong khi Từ Văn nghĩ rằng hôm nay Tướng Hành Thiên Hạ lên con động kinh, Yến Cung Việt Giáp như thế nào lại cho phép Phục Vô Yên đến tìm cô đầu một chọi một thì Yến Cung Việt Giáp bất ngờ phát hiện Nhất Dao Độc Bá cư nhiên lại quay về Toàn Phục Công Địch!

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Bất Mị người xem, Nhất Dao Độc Bá rời khỏi Chiến Minh!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Cô ấy đâu phải là đầu nhập vào Chiến Minh, chỉ đi đánh một trận bang chiến thu tiền làm việc theo yêu cầu mà thôi.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Nếu cô ta không đầu nhập vào Chiến Minh, vậy chúng ta có cơ hội không?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Muốn dụ dỗ Nhất Dao Độc Bá vào bang chúng ta? Ta cảm thấy hơi khó.

[đội ngũ] Yến Cung Việt Giáp: Ta thấy có thể thử xem, xem cô ta cần cái gì, đưa cái đó.

Sầu Bất Mị chỉ cười cười, Nhất Dao Độc Bá thiếu cái gì? Thiếu trang bị mà thôi. Có thể dùng trang bị khiến Nhất Dao Độc Bá giúp Tướng Hành làm mấy việc, nhưng mà thu mua hẳn sang thì đã khó lại càng khó hơn.

Hắn một chút cũng không muốn Nhất Dao Độc Bá đến Tướng Hành Thiên Hạ, hắn muốn cô vẫn duy trì sự kiêu ngạo và đường hoàng của mình, trở thành một sự tồn tại đặc biệt của server Thương Hải!

Nếu Từ Văn đã chấp nhận lời khiếu chiến của Phục Vô Yên, Yến Cung Việt Giáp liền kéo Sầu Bất Mị luôn ở trên YY nhưng vẫn không nói chuyện cùng Phục Vô Yên lúc nào cũng đang nói chuyện trên YY vào phòng nhỏ. (*phòng nhỏ ở đây là phòng nhỏ trên YY, giống như một group riêng trên skype vậy, ta đoán thế)

Liên minh Tướng Hành Thiên Hạ biết Phục Vô Yên khiếu chiến Nhất Dao Độc Bá, tất cả đều tỏ vẻ, trang bị chênh lệch như vậy, cho dù có vào Cửu Chuyển Cách thì như thế nào? Còn không phải chỉ cần một giây đã ngược Nhất Dao Độc Bá thành cận bả sao? Đối với việc này Phục Vô Yên tỏ vẻ rất là bất đắc dĩ, nhưng nghĩ lại thì thấy, may mà người đi không phải mình, nếu không lỡ thua thật, xem biểu hiện này của liên minh, không được mặt mũi a!

“Bất Mị, không thành vấn đề chứ?” Lúc này Yến Cung Việt Giáp ngược lại có hơi lo lắng.

Từ trong micro truyền đến tiếng cười thanh lãnh của Sầu Bất Mị: “Vừa rồi Vô Yên định đi người còn khẳng định với Vô Yên rằng nhất định không thành vấn đề, như thế nào đôi thành ta lại không yên tâm?” Trong giọng điệu của hắn không hề mang theo vẻ mỉa mai hay trào phúng, nói đặc biệt tùy ý, bất quá chính sự tùy ý của hắn, lại càng lộ vẻ mỉa mai và trào phúng.

Phục Vô Yên nghe tiếng cười nhàn nhạt của hắn, đột nhiên cảm thấy kỳ thực Nhất Dao Độc Bá có thể đánh Sầu Bất Mị một trận ra trò, nghe giọng cười này của hắn mà xem, quá đáng đánh! Quá đáng ngược!

Nhưng mà nghĩ lại sự chênh lệch về trang bị, vẫn là quên đi thì hơn.

Từ Văn cũng không biết người cô phải chiến đấu là Sầu Bất Mị, càng không biết Sầu Bất Mị chính là Tổ Vô Tâm.

Cô có suy tính của mình. Cửu Chuyển Cách là một bản đồ đấu đơn, lí do không đi sân đấu hình thức 1vs1 bình thường mà đi Cửu Chuyển Cách rất đơn giản, cô biết sự chênh lệch về trang bị giữa tài khoản này của mình trong hiện tại và của Phục Vô Yên. Nếu PK với hình thức đơn giản nhất dưới tình huống trang bị chênh lệch nghiêm trọng, kết quả rất rõ ràng, đây không phải việc mà kĩ thuật có thể bù lại được.

Mà Cửu Chuyển Cách thì khác, Cửu Chuyển Cách kì thực là một bản đồ lớn chứa chín bản đồ nhỏ bên trong, mỗi bản đồ đều không giống nhau, sau

khi ngẫu nhiên truyền tổng vào một bản đồ, mỗi cách hai phút, hệ thống sẽ truyền thông đến một bản đồ khác một cách ngẫu nhiên, không thể kiểm soát, không có quy luật, những chuyện gặp phải trong mỗi bản đồ nhỏ lại càng khác nhau.

Đây không đơn giản là PK, biến số càng lớn, càng khảo nghiệm phản ứng cùng kĩ thuật, mà sự chênh lệch về trang bị đương nhiên cũng không quá rõ ràng. Hướng chi, Phục Vô Yên là Cẩm Âm, khả năng khống chế đại cục của Cẩm Âm tuy rất lợi hại, nhưng xét về sự khác biệt của chức nghiệp, khi đấu đơn quả thực là Long Cửu chiếm thượng phong. Như vậy, sự chênh lệch về trang bị lại bị kéo thấp xuống.

Từ Văn tin tưởng tràn đầy, Phục Vô Yên có thao tác rất tốt, khả năng ứng biến cũng mạnh, nhưng lại chưa có tư cách khiến cô đặt hân vào mắt.

Khi cô vui vui về về từ đi tới Cửu Chuyển Cách, ba người Yên Cung Việt Giáp, Sầu Bất Mị, Phục Vô Yên đã sớm ngoan ngoãn ngồi thành một hàng. Ngược lại có vẻ đặc biệt cho Nhất Dao Độc Bá mặt mũi, Yên Cung Việt Giáp cũng không ghi mỗi thù thua trận bang chiến, lại còn thân thiện chào hỏi.

Đây chính là Yên Cung Việt Giáp, cực kì giống với hân trong trí nhớ của Từ Văn. Hân không quá chấp nhất thắng thua, ra tay cũng quang minh lỗi lạc, ở trong miệng các người chơi nữ luôn là một chàng trai ba tốt, bất quá Từ Văn của hiện tại không cho là như vậy.

[trước mặt] Yên Cung Việt Giáp: Đến đây, vào đội đi.

Tài khoản Nhất Dao Độc Bá nhận được lời mời của Yên Cung Việt Giáp, Từ Văn không hề do dự nhấn xác nhận.

Trong đội ngũ tính cả cô tổng cộng có năm, một người nữa đương nhiên là Lâu Tâm Nguyệt. Bất quá điều kì quái là, trước kia Tang Du Vĩ Văn cùng Yên Cung Việt Giáp đi đâu cũng có đôi có cặp, bất luận Yên Cung Việt Giáp đi đâu, đều sẽ gọi Tang Du Vĩ Văn trước tiên, bất quá hiện tại, nơi Yên Cung Việt Giáp xuất hiện chỉ có Sầu Bất Mị cùng Phục Vô Yên, hoàn toàn không có bóng dáng của Lâu Tâm Nguyệt.

Đây rõ ràng là muốn từ một cặp đam mê phát triển thành tình tay ba a!

[đội ngũ] Yên Cung Việt Giáp: Tài chỉ huy của người thật lợi hại! Cam bái hạ phong.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Quá khen, quá khen, tổng chỉ huy của Phong Bạo liên minh khen ta như vậy, mặt mũi của ta sẽ tăng gấp bội, đương nhiên, nếu người chịu lên truyền âm khen ta một câu ta sẽ càng vui vẻ hơn.

Yên Cung Việt Giáp hít vào một hơi, đúng là một câu trả lời không biết xấu hổ.

“Chắc chắc chắc.” Trong YY, Phục Vô Yên than thở, “Quả thực là còn không biết xấu hổ hơn cả ta, ta muốn bá sư học nghệ!”

Trái lại Sầu Bất Mị vừa mở miệng đã nhận được sự đồng ý của Yên Cung Việt Giáp: “A Việt, người vẫn còn hoài nghi cô ấy là A Văn sao?”

Việc Tang Du Vĩ Văn không nói chuyện là thật, nếu Tang Du Vĩ Văn mở miệng thật, vậy nhất định là nghiêm trang khí phách mười phần!

Cho nên trước kia trên truyền âm Nhất Dao Độc Bá làm Yên Cung Việt Giáp hoài nghi cô là Tang Du Vĩ Văn, còn một Nhất Dao Độc Bá nói chuyện không biết xấu hổ của hiện tại, thật đúng là một chút cũng chẳng giống cô ấy!

“Ta suy nghĩ nhiều, Bất Mị người đi vào, nhìn xem thao tác của cô ta rốt cuộc là như thế nào.”

Sầu Bất Mị nhàn nhạt đáp một tiếng, đang định đi vào, lại thấy Nhất Dao Độc Bá bắt đầu đánh chữ.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Chờ đã!

Ba người đồng loạt ngẩn ra.

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Cô nàng này phiền quá đi, có muốn đánh hay không a, muốn đầu hàng thì đầu hàng sớm đi, bản thiếu gia còn có thể nhường người một chút, nhường nhịn nữ giới là phong độ của ta!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Phong độ em gái người! (Hề: ở đây chú thích một chút, “người muội” tức em gái người trong tiếng TQ là 1 câu chữ thề nhé)

Sau đó Nhất Dao Độc Bá không còn âm thanh.

Nguyên nhân mà Từ Văn giờ phút này đột nhiên kêu dừng là — Tổ Vô Tâm offline.

Hân không nói một lời offline.

Điều này làm Từ Văn thực không vui, cô đến Cửu Chuyển Cách đấu một chọi một với người khác, Tổ Vô Tâm lại không chúc cô một câu!

Sầu Bất Mị bỗng phát hiện, YY của Tổ Vô Tâm đang online trên một máy tính khác đã bị Nhất Dao Độc Bá réo đến nổ tung, mà hân cũng không biết tài khoản Tổ Vô Tâm đã offline từ khi nào.

Mở hai tài khoản một lúc là một chuyện thực ưu thượng, nhất là khi hân phát hiện hai bên đều không rời được hân.

Hắn chỉ có thể giả vờ như không biết gì cả, yên lặng đăng nhập lại vào tài khoản Tổ Vô Tâm, vừa online đã thu được con báo tin nhắn đến từ Nhất Dao Độc Bá.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Tiểu Tâm Tâm! Ngươi không thể ngồi trong góc làm một nữ nam tử an tĩnh xem ta đấu một chọi một sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Thật có lỗi, ta không có hứng xem ngươi đấu một chọi một.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi không thể chúc ta đánh bại Phục Vô Yên đem lại vẻ vang cho Toàn Phục Công Định chúng ta sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Thật có lỗi, ta không cho là ngươi có thể thắng được Phục Vô Yên.

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Ngươi không thể thuận theo ta cho dù là để chúc mừng ta đêm nay chỉ huy thắng lợi sao?

[tán gẫu riêng] Tổ Vô Tâm: Ngươi tóm ta đi lên là để nói mấy thứ vô nghĩa này?

[tán gẫu riêng] Nhất Dao Độc Bá: Không phải, điều ta muốn nói là, Phục Vô Yên dẫn theo hai cổ động viên, ta không thể thua người ta về mặt khí thế được!

Tổ Vô Tâm khóc không ra nước mắt, cô nàng này tuy khi chỉ huy cùng lên nói chuyện trực tuyến có hơi khí phách một chút, nhưng mà bình thường thực sự rất lòng bông, hoàn toàn chẳng giống Tang Du Vĩ Văn tí nào!

Roi vào đường cùng hắn dùng tài khoản Tổ Vô Tâm chấp nhận lời mời tổ đội của Nhất Dao Độc Bá, sau đó cho Tổ Vô Tâm chạy đến cửa Cửu Chuyển Cách làm “cổ động viên”.

“Cô nàng Tổ Vô Tâm này...” Yên Cung Việt Giáp vừa nhìn thấy tài khoản Tổ Vô Tâm này đã nghĩ đến việc ở trên Đại Quang Minh đình Phục Vô Yên đã cứu cô ta, trong tiềm thức hắn cảm thấy tài khoản này có gì đó mờ ám.

Sầu Bất Mị lúc này không cười, hắn muốn khóc cũng chẳng kịp nữa là.

Ngược lại tinh thần sôi động của Phục Vô Yên lại được thấp lên: “Ai u lại là tiểu Họa Bình này, đội ta đùa giỡn cô ta một chút đã, Bất Mị ngươi nói xem vì sao Nhất Dao Độc Bá lại luôn dẫn theo tiểu Họa Bình này? Trông cũng không giống như một mình hai tài khoản, chẳng lẽ cô ta là lesbian?” (*tức đồng tính nữ á)

Sầu Bất Mị cật lực nhắc nhở bản thân mình bình tĩnh, bình tĩnh, tiếp tục bình tĩnh: “Có lẽ Họa Bình này là một người nam”

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Tiểu Họa Bình chúng ta lại gặp mặt, ngươi đến để chiêm ngưỡng bóng dáng cao lớn phong lưu phóng khoáng của anh đây sao?

[đội ngũ] Tổ Vô Tâm: Ừ, ta đến để xem Nhất Dao Độc Bá thua như thế nào.

“Họa Bình này ta thích!” Phục Vô Yên không hề che giấu hảo cảm của mình đối với Tổ Vô Tâm, “Vú em thành thật như vậy không nhiều lắm, thực sự!”

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Phục Vô Yên, đùa giỡn người của ta, đã chuẩn bị tinh thần bị ta ngược đến chết chưa?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Ngược ta? Ha ha ha, ngươi xem, Họa Bình của ngươi cũng nói là ngươi sẽ thất bại!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Tới tới tới! Bước vào dùng quả đấm nói chuyện!

Từ Văn đánh chữ xong liền truyền tổng vào Cửu Chuyển Cách, chờ đánh xong lại tính sổ với Tổ Vô Tâm sau!

“Ta đi vào.” Trên YY, Sầu Bất Mị nói một câu, đáp lại là mấy chữ từ Phục Vô Yên “Cố lên”.

Hắn cười cười, lạnh nhạt bước vào Cửu Chuyển Cách.

Từ Văn đang chờ ở bên trong không nhìn thấy Phục Vô Yên, lại gặp được Sầu Bất Mị!

Cô vẫn nghĩ rằng là Cẩm Âm Phục Vô Yên, cho nên tự tin tràn đầy, nhưng nếu là Thái Ương Sầu Bất Mị, chẳng những trang bị tốt kỹ thuật tốt, lực công kích của Thái Ương cũng không phải là dễ trung!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đã nói là Phục Vô Yên mà! Như thế nào lại là ngươi!

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Ta chỉ kêu ngươi đến đấu một chọi một mà thôi, có nói là ta đấu với ngươi đâu. [nhún vai]

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ừ? Làm sao? Là ta ngươi liền sợ?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Sợ? Viết như thế nào? Bất quá hồ người khác không phải là hồ như vậy, Phục Vô Yên phát truyền âm, hiện tại tất cả mọi người đều cho rằng ta đấu với Phục Vô Yên, đột nhiên thay đổi thành người khác, như thế nào cũng phải chiêu cáo cho thiên hạ hay chứ?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Ừ, được.

...

[ngàn dặm truyền âm] Sầu Bất Mị: Ta cùng Nhất Dao Độc Bá PK trong Cửu Chuyển Cách, lady first nhường cô ấy ba chiêu.

Tay Từ Văn dừng lại, ai cần Sầu Bất Mị nhường cô ba chiêu? Đây rõ ràng là còn chưa bắt đầu đã bị Sầu Bất Mị tính kế a!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Phá Giải Ba Chiêu

Cái gọi là tính kế này, thật đúng là không phải hạng xoàng. Vào khoảnh khắc Từ Văn nhìn thấy người bước vào là Sầu Bất Mị kia liền biết quá trình sẽ khó khăn đến nhường nào.

Cô vốn định kêu Sầu Bất Mị phát truyền âm, nói cho người ta biết người đầu một chọi một với cô là Sầu Bất Mị. Tuy rằng bại bởi Sầu Bất Mị hay Phục Vô Yên không phải là chuyện mất mặt gì, nhưng mà rõ ràng nếu bại bởi Sầu Bất Mị người khác lại nghĩ rằng cô bại bởi Phục Vô Yên, điều này sẽ làm cô cảm thấy thực không thoải mái.

Kết quả không hiểu vì sao, Sầu Bất Mị rõ ràng thực lực bỏ xa cô một con phố lại phát ra một tờ truyền âm, trực tiếp đào hố chôn chết cô.

Ai cũng biết rằng Cửu Chuyển Cách không chỉ khảo nghiệm kỹ thuật cùng phản ứng mà còn khảo nghiệm vận may của một người, ai cũng biết rằng sức bạo phát của Long Cức là ở sau khi rơi xuống dưới một nửa cột máu, Từ Văn có thể sử dụng chiêu số gì để tận lực kéo dài thời gian PK để đổi thêm mấy cái bản đồ? Đương nhiên là khắc chế điểm yếu của Sầu Bất Mị, cũng chính là tiêu hao lam. Chỉ có khiến hấn tung chiêu huyệt dùng lam quá nhanh, đồng thời đánh bất ngờ mới có thể khiến hấn giảm xuống tần số dùng kỹ năng cho Nhất Dao Độc Bá có cơ hội nghỉ ngơi.

Kết quả bây giờ thì tốt rồi, người ta nói thắng ra sẽ nhường cô ba chiêu, nói cách khác, Nhất Dao Độc Bá cô không ra tay, Sầu Bất Mị cũng sẽ không ra tay, vô luận trước tiên có chạy khỏi vùng tấn công của hấn như thế nào, vô luận cuối cùng có đánh bất ngờ như thế nào, dù sao hấn đã quyết định quyết tâm trước tích trữ chút lam.

Khóc không ra nước mắt, Sầu Bất Mị đối xử với một Long Cức tử trang như vậy, hấn không biết xấu hổ sao!

[ngàn dặm truyền âm] Nhất Dao Độc Bá: Đa tạ ý tốt lòng ta ghi nhận bất quá không cần, chúng ta khai chiến thực sự đi đừng coi thường tử trang có được không, tử trang cũng có tồn nghiệm!

Từ Văn vừa đánh chữ xong, thời gian truyền tống đến bản đồ cũng đã kết thúc, cô còn chưa kịp xem phản ứng của mọi người trên kênh thể giới, màn hình bỗng đen thui, rồi sau đó đã đứng trong bản đồ nhỏ.

Từ Văn rất may mắn, bản đồ đầu tiên liền gặp phải mê cung, lúc này khắp màn hình của cô đều có thể nhìn thấy được tường đá cao và lạnh lẽo, còn có tài khoản Nhất Dao Độc Bá lẻ loi đứng trong một góc nhỏ.

Đầu một chọi một không giống bang chiến, khi bang chiến có nhiều người, mỗi người pose dáng một cái âm thanh của trò chơi liền bị át đi, khi đầu một chọi một lại thực yên tĩnh, bốn phía không ai, nghe âm thanh là ắt không thể thiếu.

Cô không nhúc nhích, chỉ nghe thấy cách mình không xa có tiếng bước chân, lúc gần lúc xa, lúc nặng lúc nhẹ, là Sầu Bất Mị đang đi tìm cô.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Không thể chơi như vậy!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Nhường người ba chiêu, chẳng lẽ muốn ta nhường người năm chiêu?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Một chiêu cũng không cần, cách chơi hồ cha như vậy một một tên chanh trang nguyên bộ như người nghĩ ra được? Như thế nào? Còn sợ một tử trang là ta sao?

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Một người có thể chỉ huy Chiến Minh thắng chúng ta trong trận bang chiến, ta làm sao không sợ?

Từ Văn cảm thấy mình đã không còn lời nào để nói với Sầu Bất Mị, cũng may, bản đồ mê cung xem như bất lợi cho viễn trình có lợi cho cận chiến, dù sao, cách tường kỹ năng của Thái Ương căn bản là không phóng được!

Từ Văn vẫn không cử động, ngược lại điều khiển tài khoản Nhất Dao Độc Bá ngồi xuống, an nhàn như thể đến để ngắm phong cảnh.

Khi ngồi xuống nhân vật sẽ không phát ra âm thanh, cô chỉ cần yên lặng nghe tiếng bước chân của Sầu Bất Mị, thông qua âm lượng tiếng bước chân để

đánh giả khoảng cách của hắn. Trang bị của Sầu Bát Mị tốt hơn của cô nhiều lắm, cho nên hắn căn bản là không cần phải đánh một cách cẩn thận.

Tiếng bước chân đột nhiên ngừng lại, ngay khi Từ Văn cảm thấy Sầu Bát Mị chỉ cách cô một bức tường. Tuy là cách một bức tường, nhưng đi vòng ra ngoài lại cần một khoảng thời gian, cô nghĩ có lẽ Sầu Bát Mị luôn không nghe thấy tiếng cô nên bắt đầu hoài nghi phương hướng của mình, trong khi đứng dậy định tạo ra chút âm thanh tiếng bước chân đột nhiên bắt đầu nhẹ đi, Sầu Bát Mị đang đi ra xa.

Gặp quý!

Bản đồ mê cung này cũng không tệ lắm, nếu sau đó truyền tống đến một bản đồ trống trải, ưu thế cận chiến của cô sẽ bị hoàn cảnh bất lợi hóa giải, cơ hội này không thể buông tha!

Tài khoản Nhất Dao Độc Bá lập tức bắt đầu tìm kiếm đường ra, theo tiếng bước chân của Sầu Bát Mị, đi qua đi lại.

Sầu Bát Mị nghe được tiếng động, đột nhiên dừng lại.

Chỗ tối luôn có lợi hơn chỗ sáng, hắn có lòng nhường Nhất Dao Độc Bá ba chiêu, sẽ không keo kiệt cho cô cơ hội tìm được mình.

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Ta ở trong này, nhìn chỗ chữ xuất hiện.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đại ca nguoi có thể không kiêu ngạo như vậy được không?

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Kiêu ngạo là cái gì, Vô Yên ta kiêu ngạo sao?

[đội ngũ] Phục Vô Yên: Bình thường, bình thường.

Làm sao mà bình thường? Phục Vô Yên oán thầm trong lòng, Sầu Bát Mị đây rõ ràng là không để Nhất Dao Độc Bá trong mắt a! Cũng phải, chênh lệch về trang bị, cùng với kỹ thuật của bản thân Sầu Bát Mị, Nhất Dao Độc Bá hoàn toàn chỉ có nước bị nghiền thành cặn bã!

Thấy hai bên đều một giọt máu cũng không hao, Phục Vô Yên còn sốt ruột hơn cả Sầu Bát Mị.

Từ Văn không còn cách nào khác, Sầu Bát Mị nói được thì làm được, nói nhường cho cô ba chiêu liền nhất định sẽ nhường, chỉ là đáng tiếc cho bản đồ mê cung, không bằng trước tìm ra hắn, dùng đại kỹ năng phóng ba chiêu liên tiếp, sau đó tìm điểm đột phá!

Bất quá Từ Văn cũng không phải là dễ đối phó, khi cô dựa vào nơi chữ xuất hiện tìm được Sầu Bát Mị, tên này đang ngồi tĩnh tọa, nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá cũng không đứng dậy, hiển nhiên là bày ra vẻ mặt nhanh đánh cho xong ba chiêu, làm Từ Văn hận đến ngứa răng.

Nhất Dao Độc Bá bước qua!

“Cô ấy đến.” Sầu Bát Mị nói trong YY, “Sốt ruột không?”

“Ta nói này Bát Mị nguoi đang chơi trò gì thế? Nhanh lên nhanh lên, đánh bại cô ta rồi chúng ta ra ngoài chơi!” Phục Vô Yên không kiềm chế được.

“Nguoi không phải là muốn đi làm bài thi để bình tĩnh lại sao?” Sầu Bát Mị cười nói, “Không vội.”

Quả thật là không vội, giờ phút này Yến Cung Việt Giáp cũng chờ, lại không nói một lời.

Một người đánh được chiến thuật, thật sự sẽ cứ như vậy không kiêng dè gì đi qua cho Sầu Bát Mị ba chiêu, sau đó bị Thái Ương khống chế khoảng cách cuối cùng bị chèn ép đến không đánh trả được sao?

Tuyệt không có khả năng!

Nhất Dao Độc Bá chạy đến trước mặt Sầu Bát Mị, rồi sau đó làm ra một hành động làm Phục Vô Yên thất vọng nhưng lại khiến Sầu Bát Mị cùng Yến Cung Việt Giáp đều vui mừng.

“Cô ấy không ra tay.” Sầu Bát Mị tường thuật trực tiếp, “Ngồi xuống trước mặt ta.”

“A?” Phục Vô Yên sờ sờ ót dựa lưng vào ghế, “Còn có thể đánh đàng khoảng không, các nguoi định làm cái gì vậy!”

Cô ấy định làm gì?

Sầu Bát Mị cùng Yến Cung Việt Giáp ngộ ra: chờ thời gian!

Cô bất động Sầu Bát Mị sẽ không nuốt lời, lại không muốn sau ba chiêu bị Thái Ương khống chế được, cho nên cô đang đợi thời gian, chờ thời khắc mấu chốt là những giây cuối cùng!

“Có vẻ thú vị đây.” Yến Cung Việt Giáp cuối cùng cũng mở miệng, “Nguoi nhường cô ta ba chiêu, bị cô ta tìm được điểm đột phá, cô nàng này chơi chiến thuật thuận buồm xuôi gió, là một nhân tài!”

“Đừng.” Sầu Bát Mị cũng không kích động, hần nắm chắc phần thắng, chỉ là muốn xem thực lực thực sự của Nhất Dao Độc Bá khi đấu đơn mà thôi, “Lần này không có cách phá giải nào khác, tuy rằng thắng cô ta không phải là vấn đề, bất quá ta nghĩ rằng cũng không đơn giản như vậy. A Việt người thấy thế nào?”

“Choi.” Yên Cung Việt Giáp trả lời, “Không cần thắng vội, đánh thêm vài trận thì tốt hơn.”

Sầu Bát Mị cười cười, trước mắt hần coi như đã đoán đúng Nhất Dao Độc Bá, hần chỉ chờ Yên Cung Việt Giáp nói không cần thắng vội, bởi vì hần một chút cũng không muốn Từ Văn phải chịu áp lực từ dư luận.

Thời gian trôi qua từng giây, mỗi bản đồ chỉ có hai phút thời gian, nhưng hai phút này dường như quá chậm, hần chưa bao giờ nhìn thấy Nhất Dao Độc Bá im lặng ngồi tĩnh tọa, đây là một tài khoản nam, nhưng hần dường như có thể nhìn thấy được người điều khiển tài khoản nam này, là một cô gái khí phách, giống như lời của chính cô nói, là một cô gái thép, hoặc là nữ vương!

Một phút 40 giây.

Một phút 50 giây.

Thời gian hiển thị trên màn hình máy tính không ngừng thay đổi.

Một phút 55 giây!

Nhất Dao Độc Bá đột nhiên đứng lên!

Thần Long Nộ! Sát Ảnh Trọng Trọng (sát ảnh trùng điệp)! Phong Hành Bào Hao (gió gầm thét)!

Ba đại kỹ năng của Long Cức tung ra liên kích, vào khoảnh khắc trên đỉnh đầu Sầu Bát Mị nhận lấy công kích không ngừng bay lên con số màu đỏ, ba chiêu liên kích vừa chấm dứt kia, thời gian biểu hiện vừa đúng hai phút!

Màn hình tối sầm lại, Sầu Bát Mị còn chưa kịp ẩn vào kỹ năng, bọn họ đã bị truyền tống đến bản đồ thứ hai!

Đợi đến khi màn hình sáng lên lần nữa, cho dù Sầu Bát Mị có trang bị vô cùng tốt, giờ phút này cũng đã rót gần 7000 máu!

Bản đồ thứ hai – Suối Phun U Linh.

Suối Phun U Linh ngoài một cái suối phun nhỏ đã khô cạn ra, bốn phía là hàng loạt các suối phun không ngừng biến hóa hình thái, che đi tầm mắt hai người.

Mà giờ phút này, cột máu của Nhất Dao Độc Bá chưa rơi một giọt.

Nhưng như vậy chẳng hề ảnh hưởng gì, bởi vì Sầu Bát Mị vốn đã hơn cô một vạn máu.

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Không tệ.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Quá khen.

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Người làm ta nghĩ đến một người.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Đã có rất nhiều người cảm thấy ta rất giống cô ấy, bất quá để các người phải thất vọng rồi, ta không phải cô ta, ta không chỉ biết đánh giết!

Chữ còn đang bay lên, Nhất Dao Độc Bá đã không biết từ nơi nào phi đến trước mặt Sầu Bát Mị, lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai, ném ra một cái Phong Dao Ảnh Nhận!

Trận gió đường kính một trăm mét, quét thẳng về phía chân Sầu Bát Mị!

Sầu Bát Mị không né không tránh, Lôi Đình Vạn Quân! Một kỹ năng không cần thời gian khởi động, hần đã sớm phát hiện Nhất Dao Độc Bá đánh bất ngờ, hai người gần như đồng thời đánh trúng đối phương, mà vừa hay kỹ năng của hai người đều mang hiệu quả làm giảm tốc độ của đối phương!

Từ Văn tay mắt lạnh lẽ, cô biết rất rõ các kỹ năng của Thái Ương, trong tình huống này nếu cô điều khiển Thái Ương cũng nhất định sẽ dùng Lôi Đình Vạn Quân, mà kỹ năng hủy bỏ hiệu quả giảm tốc của Long Cức – Thần Chi Ấn Trạch (ấn huệ thần ban), gần như trong nháy mắt cô đã bài trừ BUFF giảm tốc của bản thân, mở Khoái Bộ Lưu Tinh chuẩn bị thoát khỏi phạm vi công kích của Sầu Bát Mị!

Sầu Bát Mị cũng không phải là dễ đối phó, cùng lúc hần ẩn vào kỹ năng Thiên Lý Tổng Hành (ngàn dặm tiễn đưa), dịch chuyển tức thời 200 mét trong trạng thái chiến đấu, hai nhân vật trong một khoảnh khắc chồng lên nhau!

Lúc này chỉ xem tay ai nhanh hơn!

Nhất Dao Độc Bá: Thần Quỷ Hàng Lâm!

Sầu Bất Mị: Bình Nhung Vạn Toàn!

Trận đồ hình cái ô màu trắng nhạt từ trên trời giáng xuống cùng trận đồ bát giác màu vàng trọng điệp chiếu cảnh sắc xung quanh sáng lên như tuyết, hai người đều theo bản năng đi xem trạng thái của mình, cho dù chỉ hơn kém nhau 0,001 giây, ra tay trước sai không chỉ chênh lệch về khả năng công kích của một kỹ năng!

“Thế nào?” Yên Cung Việt Giáp hỏi.

Sầu Bất Mị nhìn trạng thái trên màn hình, mỉm cười: “Cũng không tệ lắm”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khắc Người* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thầy Giáo Cuộc Đời

Từ Văn không thể xác định kỹ năng của mình có phóng ra thuận lợi hay không, đợi đến khi màn hình sáng lên, cô mới ngoài ý muốn phát hiện, mình đã bị choáng!

Đúng vậy, Nhất Dao Độc Bá bị Bình Nhung Vạn Toàn của Sầu Bất Mị đánh choáng, có lẽ chỉ kém 1 giây, hoặc là 0,1 giây. Chỉ kém một chút, nhưng đối với tài khoản Long Cửu trang bị tương đối bình thường của cô mà nói, sai một li, đi ngàn dặm!

Sầu Bất Mị đứng như cô dự đoán bắt đầu sử dụng kỹ năng Oanh Lôi Xiết Điện của Thái Ương, đồng thời dùng vài giây thời gian còn lại, ngâm xướng đại kỹ năng Lôi Kinh Điện Nhiều!

Cảm giác bị ánh chớp quán quanh này vô cùng không thoải mái, Từ Văn có thể thấy cột máu của mình tuột thẳng ba ngàn thước!

Nhưng cô lại không dễ bị đánh bại như vậy!

Sau khi kỹ năng làm choáng kết thúc Nhất Dao Độc Bá lập tức sử dụng mê hoặc! Cùng lúc đó, cô đoán cột máu hiện tại đã đến 60%!

Chỉ cần xuống thêm một chút nữa, lực công kích của Long Cửu sẽ hoàn toàn bộc phát!

Khi cô đang chờ chính mình phục hồi kỹ năng, ý đồ khiến Sầu Bất Mị phát thêm một chiêu nữa, Sầu Bất Mị phát xong kỹ năng đột nhiên chuyển hướng, hoàn toàn buông tha không công kích, trực tiếp chạy.

Chạy...

Chạy!

Từ Văn chỉ cảm thấy trên màn hình có quạ đen bay qua, mang theo một chuỗi dấu chấm lửng, nhìn Sầu Bất Mị lùi ra sau suối phun phía đông bắc, hoàn toàn không thêm nhìn một người sống sờ sờ là cô đây!

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Người...

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Muốn xuống 50% máu?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Muốn a.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Cầu ta a.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: ... Người không cho ta xuống 50%, trừ phi người chết trên tay ta.

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Muốn cho ta chết?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Nói nhảm!

[đội ngũ] Sầu Bất Mị: Tiếp tục cầu ta a.

“Ha ha ha.” Từ trong YY truyền đến tiếng cười của Phục Vô Yên, “Bất Mị thật là xấu a! Người quá là xấu xa!”

“Làm bài thi của người đi.” Sầu Bát Mị cố nén không cười ra, bỗng nhiên phát hiện, dường như cảm giác dùng tài khoản Tổ Vô Tâm trào phúng Nhất Dao Độc Bá cùng dùng tài khoản Sầu Bát Mị này đùa giỡn Nhất Dao Độc Bá vậy mà lại giống nhau đến kì lạ, giống nhau đến làm người ta sáng khoái vô cùng!

Kì thực hắn cũng không có bao nhiêu thích đi quan tâm người xa lạ, điểm này, bất luận là Yến Cung Việt Giáp hay Phục Vô Yên đều biết, nhưng bọn họ lại không biết rằng, Nhất Dao Độc Bá đối với hắn mà nói căn bản không phải là người lạ, quả thực là quen thuộc vô cùng!

Yến Cung Việt Giáp quá hiểu Sầu Bát Mị, ngay lập tức phát hiện điểm bất thường: “Bát Mị, người và Nhất Dao Độc Bá có phải là có quan hệ cá nhân?”

“Quan hệ cá nhân?” Sầu Bát Mị hỏi lại, “Người thấy ta và cô ấy nói chuyện riêng sao?”

“Đương nhiên là không.” Yến Cung Việt Giáp cũng bị sự cảnh giác của mình dọa sợ, kì thực rất đơn giản, hắn vẫn luôn lo lắng Nhất Dao Độc Bá cùng Tang Du Vĩ Văn có quan hệ gì đó, đối với Sầu Bát Mị, Yến Cung Việt Giáp rất hiểu gu nhìn người của hắn. Tựa như Tang Du Vĩ Văn, sau khi Yến Cung Việt Giáp cùng Tang Du Vĩ Văn chia tay người nói với hắn lời không hay có rất nhiều, Yến Cung Việt Giáp cũng nhận lấy tất cả. Quan hệ giữa Phục Vô Yên cùng Lâu Tâm Nguyệt tuy không tệ, nhưng trước sau cộng lại cũng oán trách hắn không dưới mười lần. Mà Sầu Bát Mị chỉ nói một lần, hắn nói, A Việt người vĩnh viễn không xứng gặp được cô gái nào như A Văn một lần nữa.

Lúc ấy Yến Cung Việt Giáp cũng không tức giận, tính tình hắn khá tốt, không xứng gặp, vậy không cần phải gặp.

Hắn luôn biết Sầu Bát Mị rất thương thức Tang Du Vĩ Văn, nhưng sau đó hắn mới hiểu được, nếu không phải vì là người đến sau, hắn nhất định sẽ theo đuổi Tang Du Vĩ Văn.

Yến Cung Việt Giáp vẫn duy trì quan hệ thân thiết với Sầu Bát Mị, thứ nhất, Sầu Bát Mị không phải người hay gây chuyện cũng đủ chừng chặc và cơ trí, cống hiến rất nhiều cho bang hội, thứ hai, bọn họ đều là người trưởng thành, tình cảm cùng bang hội là hai chuyện khác nhau.

Cho nên giờ phút này Yến Cung Việt Giáp biết, đối với cô gái bá đạo dũng mãnh thiện chiến như Nhất Dao Độc Bá, Sầu Bát Mị vô cùng thương thức, cũng có thể lí giải vì sao hắn kêu Phục Vô Yên đi mời chiến, lại muốn để bản thân mình lên đối chiến.

Ước chừng là hắn không muốn bỏ lỡ một lần nữa.

Bất quá Yến Cung Việt Giáp không biết rằng, Sầu Bát Mị đánh bại đánh bại, đã sớm đến gần Từ Văn.

Yến Cung Việt Giáp vốn trong lòng có áy náy vừa không muốn quấy rầy Sầu Bát Mị tán gái, vừa cảm thấy Nhất Dao Độc Bá là một nhân tài đáng mượn sức, cũng không để ý Sầu Bát Mị đùa giỡn Nhất Dao Độc Bá như thế nào.

Nhưng Từ Văn giờ phút này lại rất là sốt ruột, kĩ thuật của Sầu Bát Mị vô cùng tốt, hắn đã thoát được Nhất Dao Độc Bá rượt đuổi, bắt đầu chơi trò mèo vờn chuột với cô trong suốt phun U Linh, hơn nữa còn tự nguyện vào vai con chuột!

Chức nghiệp Thái Ương công cao phòng thấp da mỏng, cho nên khi thiết kế trò chơi người ta cố ý cho Thái Ương mấy kĩ năng để chạy trốn, tỷ như giờ phút này, Nhất Dao Độc Bá của Từ Văn mở Khoái Bộ Lưu Tinh mắt thấy sắp bắt kịp Sầu Bát Mị, Sầu Bát Mị lại trong nháy mắt mở Thiên Lý Tổng Hành, chọn một con đường không có chướng ngại vật đưa bản thân mình ra thật xa!

Từ Văn quả thực suýt thì phun ra một búng máu phun cho màn hình nảy tính trở thành một lá cờ đồ pháp phối trong gió.

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Sầu Bát Mị! Người đứng lại đó cho ta!

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Người kêu ta đứng ta liền đứng lại, ta đây chẳng phải là rất mất thể diện sao?

[đội ngũ] Nhất Dao Độc Bá: Bắt nạt một cô gái thì người có thể diện sao? [đáng thương]

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Ai, đúng là con gái... Lúc nhường thì bảo chỉ so kĩ thuật, lúc so kĩ thuật lại đòi phải nhường, trái tim này thực sự là không chịu được a.

Đang đánh chữ, Sầu Bát Mị đột nhiên dừng lại, dường như Từ Văn không hề đề phòng, dường như cô suýt thì mất thăng.

[đội ngũ] Sầu Bát Mị: Dừng lại rồi, muốn làm gì nữa đây?

Lần này Từ Văn không gõ chữ nữa, muốn làm gì nữa? Nói nhảm! Đánh người a! Đánh chết người a!

Vì thế ánh sáng kĩ năng lại đập đến sáng đầy trời, Sầu Bát Mị đứng tại chỗ cười mà không nói, hắn đã tính chuẩn thời gian, một kĩ năng của Từ Văn vừa chạm đến, màn hình tối đen lại, hai phút đã qua, lại bắt đầu ngẫu nhiên truyền tống đến một bản đồ khác.

“Chết tiệt!” Từ Văn phẫn nộ nói với Tiểu Hồng, “Trước kia sao ta không phát hiện Sầu Bát Mị gian trá như vậy chứ?”

“Sách đã viết: Không thể trông mặt mà bắt hình dong, nước biển không thể cân đo đong đếm!” Tiểu Hồng từ từ nói, “Đó là do trước kia người căn bản là không hề chú ý đến Sầu Bát Mị có được không? Người nghĩ mà xem, hắn rõ ràng có kĩ thuật tốt như vậy lại không nổi tiếng như người, rõ ràng cảm giác tồn tại thấp như vậy nhưng người lại biết kĩ thuật của hắn tốt, thực sự là cảm giác tồn tại thấp sao? Thực sự là khiêm tốn sao?” Hắn một lời đánh thức người trong mộng: “Người nói xem, trước kia trừ bản thân người ra, người cảm thấy ai cao tay nhất?”

Từ Văn nghĩ nghĩ, thành thật trả lời: “Yến Cung Việt Giáp.”

“Ngoài Yến Cung Việt Giáp ra thì sao?”

Từ Văn hỏi tương, kì thực cô thật đúng là không cảm thấy ngoài mình và Yến Cung Việt Giáp ra, còn có ai đặc biệt lợi hại.

Tiểu Hồng lại tiếp tục hỏi: “Vậy hiện tại người cảm thấy, trong trò chơi này có những ai là cao thủ?”

“Yến Cung Việt Giáp, Sầu Bất Mị, Long Kính, Phần Tiền Bán Tử Sinh... A đúng rồi, còn có Tiểu Tâm Tâm của bang chúng ta!”

“Cho nên ấy mà,” Tiểu Hồng thâm thía nói, “Bởi vì trước kia lực chú ý của người luôn tập trung ở Yến Cung Việt Giáp, ngược lại bỏ qua những người xung quanh, hiện tại thì khác, trong mắt người chỉ có chính mình, cho nên mới có nhiều thời gian hơn để tìm hiểu người khác.”

Từ Văn tỉnh ngộ: “Tiểu Hồng người đúng là thầy giáo cuộc đời a!”

Trong Cửu Chuyển Cách, chỉ cần hai bên không chết, sẽ luôn luôn cứ cách hai phút lại truyền tống một lần, cho nên lúc này đây, Từ Văn định thần nhìn lại, cô đến bản đồ Quỷ Mộc Lâm.

Vui mừng quá đỗi, nơi có cây cối xum xuê như Quỷ Mộc Lâm, đối với chức nghiệp Long Cức mà nói tương đối có ưu thế. Bất quá ưu thế lớn nhất thuộc về Quỷ Độn, tiếc rằng cô không phải.

Nhìn quanh tất cả đều là cây cối, có cao quá đầu vai, ngồi xổm xuống liền trốn được.

Long Cức nếu muốn đánh lên, ngồi hay nằm đều không sao cả, nhưng nếu Thái Ương muốn đánh lên người khác, vậy nhất định phải đứng.

Bên kia Sầu Bất Mị cũng thoáng ẩn nấp chính mình, mở YY cười nói: “Đến Quỷ Mộc Lâm.”

“Ta nói này Bất Mị, người sẽ không định cùng cô nàng kia đi khắp các bản đồ của Cửu Chuyển Cách chứ? Hồi nữa có còn đi xoát phỏ bản đánh nhau không?” Phục Vô Yên mất kiên nhẫn.

Sầu Bất Mị lại vẫn trấn định, đánh nhau? Xoát phỏ bản? Nào có thú vị bằng luyện tập với Nhất Dao Độc Bá chứ? Không phải ai cũng có thể thắng được Yến Cung Việt Giáp, cũng không phải ai cũng có thể được Sầu Bất Mị ưu ái!

Thời gian 120 giây thực ngắn, nhưng khi trốn giữa đám cây cối dù chỉ có vài giây thời gian đều như rất dài. Trong vài giây này, bọn họ chẳng những phải chú ý đến động tĩnh của đối phương, còn phải thời thời khắc khắc đề phòng bị Quỷ Linh Khô Lâu từ trong rừng cây công kích.

Mà lợi thế Quỷ Linh Khô Lâu mang đến cho hai bên chính là, chúng nó sẽ tự động đi tìm hơi thở của vật sống, cho nên nơi Quỷ Linh Khô Lâu tụ tập nhiều nhất, chính là vị trí của đối thủ!

Nhất Dao Độc Bá ngồi xổm giữa lùm cây, tùy tay giải quyết mấy tiểu quỷ bên cạnh, chuyển hoá thị giác, cho dù biết Sầu Bất Mị có lòng muốn đùa giỡn cô, cô cũng phải ứng phó toàn lực.

Hiện tại bên ngoài có một đồng người chăm chăm theo dõi tình hình PK của bọn họ, ở trong mắt mọi người, y theo lợi thế tuyệt đối về trang bị của Sầu Bất Mị, thắng Nhất Dao Độc Bá cũng chỉ trong hai ba phút, thời gian bọn họ ở bên trong càng dài, càng chứng tỏ rằng Nhất Dao Độc Bá khó đối phó. Kết quả sau cùng không quan trọng, nếu cô có thể kéo dài mười hai mươi phút, ánh mắt mọi người nhìn cô sẽ trở nên khác xưa!

Cô đang chậm rãi hoạt động, một đường đung phẩy Quỷ Linh xung quanh, cô có thể thấy được từ trong màn hình không phát hiện tung tích của Sầu Bất Mị, nhưng cô lại thấy được hướng Quỷ Linh Khô Lâu di chuyển!

Cô cũng không có hành động thiếu suy nghĩ, lại đột nhiên mở ra trạng thái công kích bình thường, kéo toàn bộ Quỷ Linh Khô Lâu ở xung quanh đến bên người mình, bỏ qua không công kích, nhìn một loạt chữ đỏ lơ lửng trên đỉnh đầu Nhất Dao Độc Bá, nhìn cột máu bắt đầu từ từ giảm xuống, sau đó dùng tốc độ thật chậm rãi, lặng lẽ di động về phía Sầu Bất Mị!

Giờ phút này Sầu Bất Mị cũng nhìn thấy ở một hướng khác, những con Quỷ Linh màu xanh đen bắt đầu từ từ tụ tập lại, vì màu gần giống với cây cối trong rừng nên làm người ta có cảm giác như chúng đang hòa vào nhau. Tình hình bên Sầu Bất Mị thì khác, Quỷ Linh bên cạnh hẳn đang giảm bớt từng con một, có vài con lại thay đổi hướng đi về phía Nhất Dao Độc Bá! Mà Quỷ Linh tụ tập bên người Nhất Dao Độc Bá càng lúc càng nhiều, hấp dẫn không ít Quỷ Linh đến từ phía Sầu Bất Mị!

“Cô nàng Nhất Dao Độc Bá này,” Sầu Bất Mị bất đắc dĩ nhưng cũng vui vẻ cười, “Ta có nên đi phá rồi không đây?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Khác Người* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

